

[Faint, mostly illegible handwritten text in Amharic script, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

ከጠቅላይ ሚኒስትር ጋር
የሥራ ስምምነት ሰነድ

የሥራ ስምምነት ሰነድ

[Handwritten signature]

ከጋራ ጋር ማሳሰቢያ

ጽ/ቤት
ዋና

ትርጉም

በሰራተኛው ሰብአዊ

ጥቅም 1994 ዓ.ም.

የመጽሐፍ መታሰቢያነት

ሥነ-መለኮትን እና ነገራ-ገደማናትን በበፋት እና በጥልቀት ለተማርኩበት ለቀድሞት ሥላሴ መንገዳዊ ኮሌጅ (Holy Trinity Theological College) ይሁንልኝ።

ምስጋና

የዚህን መጽሐፍ ትርጉም ሥራ በከፍተኛ ሁኔታ ለረጃና በሀሳብ ላልተለየኝ ለቅ/ሥላሴ መ/ኮሌጅ 4ኛ ዓመት ደቀመዝሙር ለዲ/ን ዘሪሁን መላቱ ዘዝዋይ መንገዳዊ ምሥጋናዬን ከልብ አቀርባለሁ።

መብቱ በሕግ የተጠበቀ ነው።
All Rights Reserved

ሥጦታ

ለ _____

ከ _____

ቀን _____

መቅደም

ምዕራፍ አንድ፦

- ዝምታ 1
- 1- ዝምታ አለመናገር ነውን? 2
- 2- ዝምታ የተቀለበሰ ትዕግስት አይደለም 4
- 3- ዝምታ ሰው ሠራሽ ሰላም ሳይሆን 6
- ወ-ሰጣዊ ሰላም ነው! 6
- 4- ዝምታ በተፈጥሮ ባህርይ ብቻ ይገኛል? 7
- የዝምታ ጋራ ተዛማጅ የሆኑ ሥነ ምግባራት 11
- ፍቅር 11
- ሰላም 21
- ትህትና 29
- እምነት 32
- ጨዋነት 37
- ብስለት 39
- ዕውቀት 41
- ገጽታዊ መስታወቶች 46
- ገጽ 1- እግዚአብሔር 46
- ገጽ 2- ሰማዕታት 57
- ገጽ 3- ጸድቃን 58
- ገጽ 4- መላእክት 64
- ገጽ 5- 64
- ምዕራፍ-ሁለት 67
- ገጽ 1- ዝምታ ዓይነቶቹ እና መገለጫዎቹ 67
- ገጽ 2- ሰሜታዊ እርጋታ 68
- ገጽ 3- አንድበትን መግታት 70
- ገጽ 4- የአንደበት ርኩስት 71
- ሀ ወሬኛነት 71
- ለ ትችት 74

○ የአንደበት ትድበና	75
U ግድመጥ	75
A ትክክለኛ ሂሳ	81
- አካላዊ አደብ	85
- ሀዋላዊ ሰክነት	88
- ፈገገታ	91
ምዕራፍ ሦስት	
- ውስጣዊ ሰላም	94
- አለመረጋጋት የራሱ መንስኤዎች አሉት	97
- ውስጣዊ መንግሥቶች	97
○- ችግሮችን ግጋንን	97
○- ክፉ ሀሳብ	99
○- ጽልመታዊ አመለካከት	101
1 አጉል እምነት	102
2 ተመሳሳይ የውርስ በሽታ	106
3 ጥንቆላዊ ሞት	107
○- ምናባዊ ፍርሃት	108
○- ጥርጣሬ	112
○- ፍትወት	118
○ የመንፈስ ዝለት	120
○ ገደብ የለቀቀ ቁጣ	125
- ውጫዊ መንግሥቶች	127
U ስሜታዊ መታወክን የሚያስከትሉ	127
- የመኖሪያ ቤት እና አካባቢ	128
- ጩኸት	136
- ቀለሞች	141
- ብርሃን	142
- ማሸኖች	142
A ነፍስ፣ ሥጋንና መንፈስን የሚያውክ	145
- ኃጢአት	145
ምዕራፍ አራት	
ታላቅ ምክር	150

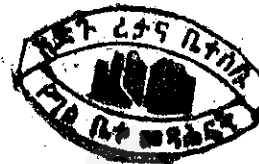
የዚህ መጽሐፍ ርዕስ በእንግሊዝኛው ቋንቋ "Calmness" ይባላል። ይህንን ርዕስ ቃል በቃል ሊተካው የሚችል ፍቺ "ጽሑፍ" የሚለው የግእዝ ቃል ሲሆን ወደ አማርኛው ሲመለስ ደግሞ እርጋታ፣ ዝምታ፣ ሰላም፣ ጸጥታ፣ አደብ፣ ሰክነት እና የመሳሰሉትን ትንታኔዎች ያካትታል።

ከነዚህ ትንታኔዎች አንዱ ተነጥሎ ርዕስ ቢሆን የመጽሐፉን ይዘት መወከል አይችልም፤ አልያም ጽሑፍ የሚለው የግእዝ ቃል ለርዕስነት ቢመረጥም ቃሉ ከግእዝነቱ የተነሣ ለብዙዎች የመጽሐፉን ሐሳብ አይገልጽላቸውም።

በዚህም ምክንያት የመጽሐፉን ጠቀላላ ይዘትና የእዘጋጅን ሙሉ ሐሳብ ማስተላለፍ እንዲቻል ይህ መጽሐፍ "የሕይወት መንገድ" የሚል ርዕስ ተሰጥቶታል።

ሰሎሞን በቀለ

ሰለ መጽሐፍ አስተያየት ያላችሁ
 አድራሻ፡- ሰሎሞን በቀለ
 ፖ.ሣ.ቁ. 14412
 አዲስ አበባ, ኢትዮጵያ

ይህ መጽሐፍ ከፍተኛ ዝግጅትን የጠየቁ እና አዕምሮዬን የተጠቀምኩባቸው የአራት ትምህርቶች ውጤት ነው። ሁለቱን ትምህርቶች መዲናቸን በዞንቸው ካይሮ ውስጥ ባለው ካቴድራል የሰጠኝቸው ሲሆኑ ቀሪዎቹን ደግሞ አንዱን ነሐሴ 27 ሌላኛውን መስከረም 3/1983 እ.ኤ.አ. በተለያዩ ዐውደ-ምሕረት ያስተማርኳቸው ናቸው።

እነዚህም አራቱ ትምህርቶቹ አገልግሎት እንዲሰጡ በካሴት ተቀርጸው በየገዳማቱ፣ በየአድባራቱ እና በየአብያተ-ክርስቲያናቱ ቤተ መጻሕፍት ከመቀመጣቸው በተጨማሪ በሕዝብ ቤተ መጻሕፍት እና የትምህርት ተቋማት ይገኛሉ።

የነዚህ አራት ትምህርቶች ጭማቂ የሆነው ይህ መጽሐፍ ደግሞ ሰው በዚህ ዓለም ነሮው ስኬታማ የሚሆንበትን የሰላም አቅጣጫ ሲጠቀም የወዲያኛውንም የዓለም ክብር እንዲቀዳጅ የሕይወት መንገድን ያሳያል።

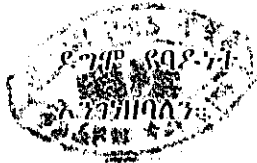
ጋን ሺናዳ ግልባይ

አንደበትን መግታት፣ ሀሊና ነገሮችን እንዲያጤን ማድረግ ሲሆን፣ ሀሊናን ዝም ማሰገት ደግሞ ሁሉን ቻይ እግዚአብሔር እንዲናገር መፍቀድ ነው። ዝምታ በራሱ ቋንቋ ስለሆነ ከንግግር ባልተጭሰ መልኩ ይይልና ጉልበት አለው። ዝምታ ከአስተያየት ጋር ዝምታ ከእንቅስቃሴ ጋር፣ ዝምታ ከብቸኝነት ጋር የራሱ የሆነ ስሜትን እናጭቅጥን ያስተላልፋል።

ቀዳስ አርሳኔዎስ ስለዝምታው እና ስለብቸኝነቱ ሲጠየቅ "በተመሳሳይ ጊዜ ከእግዚአብሔር እና ከሰዎች ጋር መሆን አልቻልም" ሲል ምላሽ ሰጥቷል። ከዚህ ምላሹም እንደምንረዳው አጋጣሚ ሆኖ አንድ ቀን መጽሐፍ ቀዳስ ጨብጦ ሲያነብ ባናየው እንኳን ሲቀመጥ ስገዳ ሲሄድ ሲመጣ ስለ እግዚአብሔር ችርነት በጎነት ፍቅር ሰላም ስለሚያስብ ከእግዚአብሔር ጋር እየተነጋገረ ወይም አሁንም መጽሐፍ ቀዳስ እያነበበ ነው ማለት እንችላለን።

የግመጥኛም አርሳኔዎስ "በዙ በተናገርኩ መጠን እጸጸታለሁ በዝምታዬ ግን አንድም ቀን ተቆጭኜ አላውቅም" ሲል ምላሹን ያገለልላል።

በአርሳኔዎስ የዝምታ ሕይወት ዝምታ የብሰለት ነጸብራቅ እና የቅድስና ሕይወት መሆኑን ስንረዳ በሆነ ባልሆነው ብዙ ግጭት

ውጤት እና የውስጥ ሰላም መናጋት ምልክት መሆኑን

እንደ ቅዱስ አርጋጌዎስ የዝምታ ሕይወትን አያሌዎን ረከተውበታል ስለ ዝምታቸውም ተጨባጭ ምክንያትን ሰጥተዋል ወርቃማ ብሔራችንም ተናገረዋል።

ምንጠላባት “ዝምታ ወርቅ ነው” “ዝም ባለ አፍ ዝንገ አይገባበትም” የመሳሰሉት ሥነ-ቃሎች የተባሉት ከዚህ አንጻር ይህን ለማንኛውም በዚህ አነስተኛ መጽሐፍ ዝምታ ምንድን ነው? ከሚለው መጠይቅ ተነሥተን ተዛማጅ የሆኑ ብዙ ጥያቄዎችን ከነመልሳቸው አቆራኝተን በዝርዝር እንመለከታለን።

እውነተኛ ዝምታ

የሰውን ማንነት የምናውቀበት እና እውነተኛ ዝምታ የምንሰክርበት አራቱ ፍቱን መስፈርቶች።

1ኛ) ዝምታ አለመናገር ነውን?

እንደ ሰው ዝም ስለአለ ብቻ ዝምታው እስከ አልተፈተነ እ የሰውየውን ማንነት እስካልገለፀ ድረስ እገላ የተረጋጋ እና ሰላማ ነው ብለን ስለዚያ ሰው ማንነት መናገር አንችልም።

ይህ ሰው ሰላማዊነቱን እና እርጋታውን በዝምታ የገለጸበት ምክንያት በአካባቢው የሚታዩትም ሆነ የማይታዩት እሴትን የከበቡት ሁኔታዎች ለመረጋጋቱ የተመቻቹ እና የተሳኩ ስለሆነ ነው።

ይሁን እንጂ በእርስዎ እና በእርሱ መካከል አለመግባባት ቢጸጠር በዚህ ጊዜ በሚታይበት ሁኔታው ማለትም መልካምም ሆነ ካንቶ ማንነቱን ማወቅ ይቻላል እርሱም በሚያሳየው አድራጊነት ባሕርይውን ይገልጻል። ምክንያቱም እንደ ሰው ከሌሎች ጋር የሀሳብ አለመግባባት የባሕርይ አለመግባባትም ሲገጥመው ወይም ለጆሮ የሚሰቀጥጥ ለሀሊና የሚሰነቁጥ ሰድብ ሲሰደቡት ሲያሸማጥጡበት፣ ያካቅሙ በላይ የሆነ ጉዳት ሲያጋጥመው፣ ተፈጥሮአዊ መቆሰናት የሆነው ሰው ሰራሽ መሰናክል ሲደርስበት የሰውየው እውነተኛ ማንነት ይታወቃል።

የሰው ሰው በዚህ አይነት ፈታኝ የፈተና ጊዜ እንዴት እንደሚናገር፣ እንዴት ተቃዋሚውን እንደሚገልጽ፣ ከታወቀ እገላ ሰላማዊ እና የቸረጋጋ ነው ወይም አይደለም ማለት ይቻላል። ምክንያቱም በዚህ የቸግር ወቅት ይህ ሰው ትእግስተኛ ነውን? ያጋጠሙትን እክሎች ለጥፋት መፍትሔ አስገኝቶላቸዋልን? የሚሉትና የመሳሰሉት ጥያቄዎች ምሳሌ ያገኛሉ።

የሰው ለምሳሌ መልካም ዛፍ መልካምነቱ በፍሬው እንጂ በግንዱ የአይታወቅም ስለሆነም የአንድ ዛፍ መጥፎነትን ወይም ጥናነትን የሰጠበት ዛፍ ፍሬ አስፈጻሚ ድረስ መጠበቅ የግድ ነው፤ እንደዚሁም

ሁሉ ሰውም መልካምነቱ እና ደግነቱ በዝምታው ብቻ ሳይሆን በሚናገረው ወርቃማ ቃላት ይታወቃል።

ከዚህ ባሻገር የሰው አነጋገር የሚያመለክተው ጠባዩን ብቻ ሳይሆን እውቀቱን፣ ባህሉን፣ ሀገሩን እና ዜግነቱንም ጭምር ያካትታል። ይህም ከአነጋገር ይረዳል፣ ከአያያዝ ይቀደዳል የሚለውን የአበውን ብሃል ይጋራል። ስለዚህ አነጋገር የአንድን ሰው ማንነት የምናውቀው የመጀመሪያው የዝምታ መስፈርት ነው።

2ኛ) ዝምታ የተቀለበሰ ትዕግስት አይደለም።

ሁለተኛው የዝምታ መስፈርት እውነተኛ ዝምታ ልክ እንደ አንድ ነገር መለያ ለዘለቄታው ትዕግስትን መሠረት ያደረገ መሆን አለበት።

ዝምተኛ ሰው ችግር ሲደርስበት ትዕግስቱን የሚያጣ፣ ሰላሙን የሚያናጋ እና እርጋታውም ለተወሰነ ጊዜና ወቅት ከሆነ እንደዚህ አይነቱ ዝምታ ትዕግስት የትደለውና ዘላቂነት የሌለው በመሆኑ እውነተኛ ዝምታ አይደለም፤ እውነተኛ ዝምታ ትዕግስት ነው።

ለምሳሌ አንድ የጤፍ ነጋዴ መቶ ኪሎ ጤፍ በመቶ ሃምሳ ብር ገዛቶ መቶ ብር ለማትረፍ ሲል በሁለት መቶ ሃምሳ ብር መሸጥ ይፈልጋል። ይህ ኦትራሬ ነጋዴ ወደሱ ለሚመጡት ሸማቾች ሁሉ ዋጋ ሲጠይቁት ሁለት መቶ ሃምሳ ብር ይላቸዋል አርግጠን ሲሉት አይቀገስም ብሎ ፍንክቶ ይላል። ሸማቾቹም ሃምሳ ብር ቀንሰና ሁለት

ጠቀ ብር ሸጥልን ይሉታል እርሱም በሁለት መቶ ብር ለኒም ባገኝ እገዛለሁ እኔ እራሴ ይህንን መቶ ኪሎ ጤፍ የገዛሁት በሁለት መቶ ሃምሳ መቶ ብር ሲሆን ሃያ አምስት ብር ብቻ ለማትረፍ ብዬ ነው እዚህ የቆምኩት በሚለት የውሸት አይነት ይቀጥራል። ሸማቾቹም የበኩላቸውን ይናገራሉ የዋጋው ንረት ያበላጧቸው ይህንን ጤፍ ብሎኩ ነው ዋጋውን ለማይ ያወጣኸው? ይሉታል። ሌሎችም በየትራቸው እንደዚህ ያንጓጥጡታል። ይህም ነጋዴ ግን ጤፍን ለመሸጥና ያሰበውን ትርፍ ላለማጣት የሸማቾቹን ግልምጫና ክብር ነክ ንግግር ቁብ አይሰጠውም ታዲያ እርስዎ እንዲህ አይነቱን ቻይነት ትዕግስት ይሉታልን? እኔ ግን አልዎታለሁ ይህ የንግድ ዘዴ እንጂ ትዕግስት አይደለም፤ ምክንያቱም ትዕግስት ማለት ለረገጃችን ጥቅም ብቻ ለተወሰነ ወቅትና ጊዜ የምንለማመደው የኑሮ ዘዴ ሳይሆን ይልቁንም ዘመናት በረዝሙና ሁኔታዎች ባልተጠበቁት መንገድ ቋቋይረው ችግር ቢሆኑ እንኳን እስከመጨረሻው የሚዘልቅ ጽናት ነው።

ዳግመኛም ትዕግስት በፈተና እና በመከራ ጊዜ መልካምነታችንን የምንገልጽበት መሳሪያ እንጂ ተቀባባዥ እና ብኩን ባሕርያችንን እንዲሁም ክፍ ምኞታችንን የምንደብቅበት ጭምብል አይደለም።

ጋላ ስለሆነም እውነተኛ ዝምተኛ ሰው ትዕግስተኛ ስለሚሆን ምንም ሳይነት ችግሮችና መሰናክሎች ሰላሙን አያደረግበትም፤ እንዲያውም ችግሮቹ ለጋስነቱን፣ ጤዋነቱንና የልቡን ቅንነት ያሳያሉ።

ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስም በእኩልና መሰናክል ውስጥ ባለፈ ጊዜ "ነገር ግን በሁሉ እንደ እግዚአብሔር አገልጋዮች እራሳችንን እናማጥናለን በብዙ መጽናት በመክራ በችግር፣ በጭንቀት፣ በመገረፍ፣ በመሀኒ በሁከት..." ሲል የእውነተኛ ዝምታ መሠረቱ ትዕግስት እንደሆነ ያብራራልናል። ሐዋርያው ይህንን ሁሉ የመክራ ዓይነት ካተተ በኋላ መግቢያና መደምደሚያ ያደረገው "በታላቅ ትዕግስት ራሳችንን እናማጥናለን" የሚለውን ሐረግ ነው (2ኛ ቆሮ. 6:4-5) ይህም እውነተኛ ዝምታ የተቀለበሰ ትዕግስት ሳይሆን ዘላቂነት ያለው ዕናት መሆኑን እንድንገነዘብ ያደርገናል።

3ኛ) ዝምታ ሰው ሰራሽ ጠባይ ሳይሆን ውስጣዊ ሰላም ነው

የእውነተኛ ዝምታ እና የውጭአዊ ዝምታ (ሰላም) መሠረት ውስጣዊ ሰላም ነው። በእርግጥ አንዳንድ ሰዎች በውስጣቸው ተንኮል፣ ቅንጥት፣ እና ምቀኝነት ሸክረው በአንደበታቸው የዋህና ሰላማዊ እንደሆኑ ለማገዛባቸው የሚታተሩ አሉ። እንደዚህ አይነቶቹ ሰዎች ደስተኞች ቢመስሉም ጋዘንተኞች ናቸው። ምክንያቱም የእውነተኛ ዝምታ እና የውጭአዊ እርጋታ መሠረት ሰው ሰራሽ ሰላም ሳይሆን ውስጣዊ ሰላም ነው።

ውስጣዊ ሰላም የሌላቸው ሰዎች ላይን ሰላም የሚመስል ነገር ግን ውስጥ ውስጡን ንዳድ ባልተለየው እና እሳተ ገዋራ ባለበት ምድር ይመስላሉ። ይህን በተመለከተ በስፋት እና በጥልቀት ውስጣዊ ሰላም በሚለው ርዕስ ሥር ኋላ እንመለከታለን።

4ኛ) ዝምታ በተፈጥሮ ባሕርይ ብቻ የሚገኝ ነውን?

ምን አልባት የአንዳንድ ሰው ባሕርይ ከዕለተ ልደቱ ጀምሮ በተፈጥሮው ሰላማዊነት ሊታይበት ይችላል። እንደዚህ አይነቱ ሰው ገና ከሕይወት ጀምሮ መሠረታዊ ሰላም ስላለው ፍጹም የተረጋጋ እና ትዕግስተኛ ለመሆን ብዙ ትግልና ከፍተኛ ጥረት አያኛውም ይሁን እንጂ በተቃራኒው ገጽታ ደግሞ አንድ ሰው ከዕለተ ልደቱ ጀምሮ ሠራራነት በቀል፣ ጠብ፣ ቅንጥት፣ ቁጣ እና የመሳሰሉት መጥፎ ባሕርያት ሊኖሩበት ይችላሉ። እነዚህ መጥፎ ባሕርያት በሰው ላይ ቢኖሩም የሚያሳድሩት ተጽዕኖ እና የሚያስከትሉት ጉዳት ግን እንደየሰው የተፈጥሮ ባሕርይ (Temperament) ይለያያል።

ለምሳሌ፦

- ሀ. ሳንጉዊን ባሕርይ ያላቸው (Sanguines) ቁጣቸው ግልጽ ነው፣ ይሁን እንጂ ያስቆጣቸውን መንግሥት ወዲያው ይረሱታል።
- ለ. ክሎሪክ ባሕርይ ያላቸው (Chlorics) ሳንጉዊን ባሕርይ ካላቸው የሚለዩት ቁም ከያዙ ስለማይረሱ፣ በቀለኞች ናቸው። የቁጣቸውን መንግሥት እና የንዴታቸውን ሁኔታ ባስታወሱ ቁጥር ይነጭንጭሉ።
- ሐ. ሜላኮሊክ ባሕርይ ያላቸው (Melanchlies) ግልፍተኞች አይደሉም፣ ይሁን እንጂ ያስቆጣቸውን ይበቀሉታል። የንዴታቸውን ሁኔታ እና የቁጣቸውን መንግሥት ለረጅም ጊዜ ስለሚያብላብሉት አይነጭንጭም።

መ. ፍሊግማቲክ ባሕርይ ያላቸው (Phlegmatics)

የቁጣቸው ሁኔታ በውል አይታወቅም

እንግዲህ ለምሳሌ እነዚህን አራት የባሕርይ አይነቶች ተመልክተናል። ታዲያ ከእነዚህ ባሕሪያት መካከል የእርስዎ ባሕርይ የትኛውን ዓይነት ይመስላል?

በእርግጥ ማንኛውም ሰው ሁለት ወይም ሦስት ባሕርይ እንዳለው ይታወቃል። ለምሳሌ ሚላክላክ ባሕርይ ያለው ሰው በተጨማሪ የሳንጉኤን ባሕርይ ሊኖርበት (ሊታይበት) ይችላል። ይህም አንድ ሰው በእርሱ ላይ ከሚታዩት ባሕርያት አንዱን ዓይነት ባሕርይ በማገልገልና በማሳደግ የራሱ ማድረግ እንደሚችል እንጂ የእኔ ባሕርይ ይህ ነው ብሎ መወሰን እንደማይችል ያስረዳል። ሰው አስቃቂ እና መጥፎ ነው የሚባል ባሕርይ በታይበት እንኳን ከጊዜ በኋላ በራሱ ጥረት ትግል እና ልምምድ ክፉውን ወደ መልካም ባሕርይ ይለውጠዋል። ከዚያም ፍጹም ሰላማዊና የተረጋጋ የአኗኗር ዘይቤን ለመኖር እንደመጀመሪያው ከፍተኛ ጥረት ስለማይጠይቀው። ዝምታው እና እርጋታው ማንነቱን የሚገልጽበት ባሕሪው ከመሆኑም ባሻገር በሕይወት ተሞክሮው ልምዱን ያካበተ እና ጸኑ መሠረት ያለው ይሆናል።

ወይም እርሱ ከእግዚአብሔር አጋዥነት ጋር በብዙ ጥረት ዝምታውን እና እርጋታውን የራሱ ባሕሪይ መገለጫ እንዳደረገ ያውቃል።

በብዙ ትግልና ልምምድ እንዲያውም በእግዚአብሔር ጸጋ ወደዚህ ፍጹም ሰላማዊና የተረጋጋ የአኗኗር ደረጃ ከደረሱት ብዙዎች መካከል የሄደቁ ሙሴ ግብጻዊው ለእርዳያነት የሚጠቀስ ነው።

መሙሴ ሕላዌውን አሐዱ ብሎ ሲጀምር ባሕርይው እርጋታን እና ምኞቶቹን የተላበሰ አልነበረም። እንዲያውም አድራጉቱ ጭካኔን የተላበሰ ሄደ ሁኔታውም ከፍሰ ገዳይ ነበር። በዚህ ባሕርይው ከብላይ ተቀብጠዋል እና ብዙን ነበር። ይህን እንጂ ጎሳ ጎሳ ወደ ገዳም ገብተ በሕገ እግዚአብሔር ሥጋውን መጎሰም እና ነፍሱን ማንጸት ጀመረ። ያለምንም ማጥፋትምና ማጥረምም በእሺታ (ዝምታ) መንፈስ ለሁሉም ሰው ታዋቅነትን አሳየ ትገራም ትልቁንም አክባሪ ሆነ ፈረሀ-እግዚአብሔርም አደረበት በአጠቃላይ አስከሬ የሆነው ባሕርይው እስኪሻሻል ብቻ ሳይሆን እስኪለወጥ ድረስ መንፈሳዊ ሕይወቱን ተያያዘው። በዚህም የሕይወት አኗኗር ሰውጠ ከፈጣሪው ጋር ቃል ለቃል መነጋገር ጀመረ። መላእክትም የማር ወለላን እስኪመጡት ድረስ ብቃትን አገኘ።

ሆኖም በሆን ይህ ዓይነቱ አስደናቂ ክስተት ለተጠራጎለት መንፈሳዊ ዓለም አዲስ ሰላይደላ እርስዎም በተፈጥሮ ባሕሪይም ጥሩ ሆኑ ምግባርና ግብረገባዊ አድራጎት ከሌለዎ ምን ማድረግ እችላለሁ? ስዕሉዎ ለእንዲህ ዓይነት መጥፎ እና አስከሬ ባሕርይ ነው ያለኝ ምንስ መሆን እችላለሁ? የእርባ ቀን ዕድሌ ነው እያሉ አይሚረሩ። ምንም እንኳን ባሕርይዎን በደም ሐረግ ከወላጆቹዎ የወረሱት እና ከአካባቢዎና

ከአስተዳደግም የተጻፈውም ቢሆንም ይህንን በውርስ የመጣ አስከሬ
ባሕርይምን በብርቱ ጥረት እና ከፍተኛ ትጋት አማካይነት በጥፋ
ስንምግባር እና በመልካም ባሕርያት መተካት ይችላሉ። ከዚያም
ተረጋግተው የእጩይታን ነገር ይኖራሉ (ሕዝ. 36:26)።

ማንኛውም ሰው በተፈጥሮ የወረሳቸው ማንነቱን የሚገልጹት
መጥፎም ሆነ ጥፋ ባሕርያቱ ዝንተ ዓለም ከእርሱ ጋር የተጣበቁ እና
የማይለወጡ መታወቂያዎቹ ናቸው ማለት አይቻልም።

ለዚህም ሁለተኛ አማካኪ ምሳሌ የሚሆንን የወንጌላዊው
ቅዱስ ዮሐንስ የሕይወት ለውጥ ነው።

ቅዱስ ዮሐንስ ቁጣ፣ ገደት፣ መራራነት፣ በቀል የመሳሰሉት
አስከሬ ባሕርያት ነበሩበት ይህ መጥፎ ባሕርይ የእርሱም ብቻ ሳይሆን
የታላቅ ወንድሙ የያዕቆብም ነበር።

በእንደ ወቅት ሳምራውያን ኢየሱስ ክርስቶስን አንቀበልም ሲሉ
ያዕቆብና ዮሐንስ በጣም ተቆጥተው “ኤልያስ እንዳደረገ እሳት ከሰማይ
ወርዶ ያጥፋቸው እንል ዘንድ ትወዳለህን?” ሲሉ ጌታን ጠይቀውታል።

የፍቅር አምላክ ኢየሱስ ክርስቶስ ግን ጥያቄያቸውን ወደቀ
አድርጎ ገሰገፋቸው በዚህ መጥፎ ባሕርያቸውም በእኔህን በሉ-
ሰየማቸው ትርጉሙም የገንደጓዶ ልጆች ማለት ነው (ሉቃስ 9:54)
ይሁን ጓጃ የጓላ ጓላ ይህ መጥፎ ባሕርያቸው በመንፈስ ቅዱስ ኃይል
እና ምራቱ ወደ መልካም ባሕርይ ተለወጠ። እንዲያውም “በእኔህን”

የተባለው ዮሐንስ የጌታ ወዳጅ (ፍቅር እግዚአ) ጌታ የሚወደው
ሰለፍቅር የሚናገር ሰው ወዳጅ የሚል ስም አጠራር አገኘ።

እስከአሁን እንደተከታተሉት የተፈጥሮን ባሕርይ በልምድ
ባሕርይ መቀየር እንደሚችሉ እና በተፈጥሮ ባሕርይ እና በልምድ
ባሕርይ መካከል ሰፊ ልዩነት እንዳለ ተገንዝበዋል።

ይኸውም- አንድ ዛፍ በነፋስ ኃይል ታግዞ የነፋሱን አቅጣጫ
በመከተል አቅጣጫውን እንደሚቀይር ሁሉ በልምድ የሚገኘው
ባሕርይም በጥረትና በትጋት አቅጣጫውን የቀየረ ነው። የተፈጥሮ
ባሕርይ ግን ያለምንም ጥረትና ትጋት በደም ሐረግ ከወላጆች የሚወረስ
ነው።

የሆነው ሆኖ ከፋ ምግባራት በብዙ ጥረትና ትግል በጥፋ
ምግባራት ከተተኩ እርሱም እራሱን ለሰው ለዘጋጁ እንጂ ምናብም
የፈጠረውን ዓለም እየተከተሉ ስለራሱም የተሳሳተ ግንዛቤ አይኑርም።

የተረጋጋ ነገርን ለመኖር እና መልካም ለመሆን የሚደረገው
ማንኛውም አመርታ እና ጥረት የራሱ ዋጋ አለው።

ከዝምታ ጋር ተዛማጅ የሆኑ ሥነ-ምግባራት

ፍቅር

ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ “በሰዎች እና በመላእክት ልሳን
(ቋንቋ) በናገር ፍቅር ከሌለኝ... ከነቱ ነኝ” እንዳለ ያለ ፍቅር እግዚአብሔርን

ማምለክ አይቻልም። እውነተኛ ፍቅር ለሰው ልጅ የቅድስናው ማረጋገጫ ሲሆን፣ የእግዚአብሔር ደግሞ ዋና ማረጋገጫ ነው።

በእርግጥ በዓለማችን ላይ እውነተኛ ፍቅር የሚል ርዕስ ያላቸው መጣጥፎች እና ጋዜጦች ቢኖሩም እውነተኛ ፍቅር ግን አለ ለማለት ያዳግታል። በጠቅላላው በዓለማችን ስለፍቅር ያልተባለ ብሔል ያልተቀረጸ ምስል የለም።

ከሁሉ በማስበልጥ ግን የእውነተኛ ፍቅርን ትንታኔ እና ትርጉም ልናገኝ የምንችለው ከኢየሱስ ክርስቶስ የመስቀል ገዞ ነው።

ይህንን የመስቀል ገዞ በደንብ ለመረዳት አስቀድመን የመጀመሪያዎቹ ሰዎች በገነት ውስጥ የነበራቸውን ሕይወት እና ኋላም የመጣባቸውን ወደቀት በአጭሩ እንመልከት።

እግዚአብሔር አምላክ የመጀመሪያዎቹን ሰዎች አዳምና ሔዋንን ለትዳር ሕይወት በፍቅር አቆራኝቶ ነጭቸውን በዓይን ገነት አደረገላቸው። የሚተዳደሩበትም ነጻ ፈቃድ እና ሕግ ሰጣቸው።

ሕጉም 'ከገነት ዛፍ ሁሉ ትበላላችሁ ነገር ግን መልካምና ክፉውን ከሚያስታውቀው ዛፍ አትበሉ ከእርሱም በላይ ቀን ሞትን ትሞታላችሁ' የሚል ነበር። ትዕዛዙ በእንዲህ እንዳለ በገነት ያለው ሕይወታቸው እጅግ አስደሳች ነበር። ነጭቸው እግዚአብሔርን ከማምለክ እና ሥራን ከመሥራት ጋር የተያያዘ ስለሆነ አዳም እንደ እግዚአብሔር ትዕዛዝ ገነትን እንደሚኮተኩታት እና እንደሚንከባከባት

በሌላ ሔዋንም ለምግባቸው ፍራፍሬ ተለቅም ነበር። አብዛኛውን ጊዜ ምኞታቸው እንዲህ ይመስላል። አንድ ቀን ሔዋን ከበለሱ አቅራቢ ፍሬ ጎረቤቶች ላለች የወደቀው መልአክ ሰይጣን በእባብ ላይ አድሮ ሰይጣን ተሰውሮ ወደ እርሷ አመራ። ከዚያም ከሥራ ገበታ ላይ አገኛች፣ የእባቡንም አንደበት ተጠቅሞ በተቀላጠፈ ነገግር 'በውኑ እግዚአብሔር ከገነት ዛፍ እንዳትበሉ አዛልን?' አላት። እርሷም 'ከገነት ካለው ዛፍ ፍሬ እንበላለን ነገር ግን እንዳንሞት እግዚአብሔር በገነት መካከል ካለው ዛፍ (በለስ) አትበሉ ብሎ አሳድሎ' አለችው። ሰይጣንም ከእርሷ በላይ ቀን ዓይኖቻችሁ እንዲከፈቱ እና እግዚአብሔርም እንደ እርሱ መልካምና ክፉውን እንደምታውቁ ስለሚያውቅ ነው እንጂ ሞትን አትሞቱም በማለት እግዚአብሔር ለእነርሱ ፍቅር እንደሌለው ነገራቸው ወይም ሕጉ በፍቅር ላይ እንዳልተመሠረተ አስመስሎ አዋያት።

እርሷ ግን ወሰን በሌለው በእግዚአብሔር ፍቅር እተማመናለሁ ይህን የሚጠቅመኝ ቢሆን ኖሮ እርሱ አይከለክለኝም ነበር። ስለዚህ አንት ሰይጣን ከእኔ ወግድ ማለት ሲገባት በተቀላጠፈ ነገግሩ እና ገሰጸው ስለተመሰጠች ሐሳቡን አመነችበት ከዚያም ማንም ሳያቀብላት የሰለሰች ፍሬ በራሷ እጅ ቀጥፋ በላች፣ ለባሏ ለአዳምም ሰጠችው በዚህ ጊዜ ሁለቱም በአንድነት እግዚአብሔርን በደሉ ከነበራቸውም ጸጋ ተራቆቹ በፍጥረታት ላይ ያላቸውን የበላይነት አጡ፣ ሰላማቸው፣ ደስታቸው፣ ክብራቸው፣ ማዕረ ጋቸው፣ የሆነታቸው፣ ጎጆሕናቸው ሁሉም በአንድነት ትተዋቸው ሸሹ።

እግዚአብሔርን መደበቀ ባይቻልም እነርሱ ግን ላለመታየት ከገነት ዛሬኛ መካከል በመግባት እራሳቸውን ሸሸጉ በአዳም ረንታ ሺህ አዳሞችን መፍጠር የሚችል የፍቅር አምላክ ግን አዳም! አዳም! ሲል እነርሱን ፍለጋ በፍቅር ድምጽ ጥሪውን አሰማቸው። ሕግ ነውና ባጠፋት ጥፋት በሠሩት ስሕተት ፍርድን አስተላለፈዋቸው፤ እነርሱም ፍርድን ተቀብለው ከገነት ተሰደዱ፣ ተረቡ፣ ተጠሙ፣ ታረዙ ይሁን እንጂ የፍቅር አምላክ በሞት መንገድ ለዘላለም እንዲኖሩ አልተዋቸውም፤ ከወደቀበት ሊያነገቸው፣ ከኃጢአት ሊያነጻጽቸው እና የሕይወት መንገድ ሆኖ ሊታደጋቸው አሰበ።

አሰብም አልቀረ “አዳም” መልካምና ክፉውን ለማወቅ ከእኛ እንደ አንዱ ሆኖ (ዘፍ. 3:22) ሲል በትንቢት ሐሳቡን ወሰነ ይህ ትንቢትም ጊዜውን ጠብቆ የዘመንም ፍጻሜ በደረሰ ጊዜ ከቅድስት ድንግል ማርያም ለኃጢአት ሥርየት የሚፈሰ ደምን እና ለኃጢአት ሥርየት የሚሠዋ ሥጋን ወስዶ (ከሥጋዎ ሥጋ ከነፍሷ ነፍስ ነስቶ) በቤተሉኤም ተወለደ በዚህን ጊዜ እርሱ የሚይታይ አምላክ ሳለ እንደ አዳም በአጭር ቁመት በጠባብ ደረት ሆኖ ታየ፣ ተዳሰበ፣ ዘመን የማይቆጠርለት አምላክ ሳለ አንድ ሁለት ተብሎ ዘመን ተቆጠረለት። በዚህም ከሕግ በታች ሆኖ ሕግን አከበረ።

ለማይኖ ምድርን በቃሉ የፈጠረ ሆኖ ሳለ ለእርሱ በታ ጠፍቶ በከብቶች ግርግም ተወለደ ለማያትን በከዋክብት ምድርን በሰነጽጌያት ያሸበረቀ እርሱ በዚያ ቡብርድ ወራት የሚሉበሰው ጠፍቶ በጨርቅ ተጠቀለለ፤ ሁሉ የእርሱ ሆኖ ሳለ ሲሞት በሰው መቃብር ተቀበረ።

በግልጽነት አንደበት የሚመሰገን እርሱ በወንበደዎች መካከል ተሰትሎ ስዙዎችን ተሳለቀበት እርሱ የሕይወት ውኃ ሆኖ ሳለ ተጠማሁ ሲል ሕግና ክርቤ ቀላቅለው ሰጡት በዚህ ሁሉ የመስቀል ጉዞ ስለ አዳም የአዳምን መከራ ተካፈለ።

ፋሳጋጫ

የህግ ወገኖቹ የመስቀል ጉዞውን ከባድ እና አስቸጋሪ አደረጉበት ከባድ መስቀል አሸክመው አንድ ከፊት ሊያዳፉት፣ እንደገና የጸሊት ሲገቡት፣ አደከሙት፣ ከድካሙ የተነሣ ቀራንቶ ሳይደርስ እንዲያደግቡቸው ስላሰቡ ከመንገድ የቀረፈው ስምእንን ሲያገኙት መስቀሉን እንዲያገዙው አስገደዱት ከጥቂት ጉዞ በኋላ ደግሞ መልሰው ለጌታ አሸክመውት።

በሌላ ገጽ ዘር በአጠቃላይ ጌታን ለማጥፋት ተነሣጥ፣ ሰዱቃውያን እንዲሰሙ ያን ተጣምረው፣ ሕግ አዋቂዎች ሕግ አያውቁም ከሚሏቸው ከተረ ሕዝብ ጋር ተባብረው ካህናት ከኢላወስ ጋር ተማክረው የሮማ ወታደሮችም ከተሰቀሉት ወንበደዎች ጋር ሳይቀር ተቀናጅተው ለማጥፋት ሁሉም የደርሻቸውን የክፍት መንገድ አፋጠኑ።

የሕግ ችግሮችን ያዘጋጃል ሌላኛው ሆምጣጤ ያስናዳል፤ ለገንዘብ ጠፍን ይሰላል፤ ሌላውም የጾህ አክሊል ይገነገናል። አያሌዎች ደግሞ ይሰቀላሉ! ይሰቀላሉ! እያሉ ይጮኻሉ። የፍቅር አምላክ እርሱ ግን ይህንን ሁሉ የመከራ መሰናዶ እና ድምጽ ስለ አዳም በዝምታ እና በፍቅር ተቀበለው።

ጉዞ

በዚህ የመከራ ሰዓት ስለ እርሱ የሚከራከር ከተቃዋሚዎች ቀርቶ ከተከታዮቹ ወገን አልተገኘም። ቀድሞ አዳም የበደለው እርሱ አሁን ደግሞ በዚህን ሰዓት ብዙዎች በደሉት፤ ዴፕርሰ ካደው፣ ይሁዳ ሸጠው፣ ማርቆስ ሸሸው፣ ሌሎችም እንዲሁ በየፊናቸው አፈገፈጉ እርሱ ግን ተሰቅሎ ሳለ ሁሉንም ከማፍቀሩ የተነሣ መከራውን በመርሰት የእነዚህን ሁሉ የመመለስ ድምጽ ለመስማት ፈቃዱ ነበር። ይህን ፍቅርን ለተከታዮቹ ብቻም ሳያደርገው ሥቃዩን ላጸኑበት እና መከራውን ላበረቱበት ተቃዋሚዎቹ ሁሉ "አሳት ሆይ የሚያደርጉትን አያውቁም እና ይቅር በላቸው" እያለ በደላቸውን አይቆጥርባቸውም ነበር። ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ "ፍቅር በደልን አይቆጥርም" ያለው ለዚህም አይደል? ጌታ በመስቀል ላይ ስለ ፍቅርን የገለጸበት የመጀመሪያው ቃል ይህ "የሚያደርጉትን አያውቁምና ይቅር በላቸው" የሚል ሲሆን ሌሎች ስድስት ተከታዮች የፍቅር ድምጾች (አጽርሐ መስቀል) አሉ። ይሁን እንጂ አሁን ለዚህ ርዕስ መነሻ እና መድረሻ አንዱን ከተጠቀምን ይበቃናል።

ጌታ በመስቀል ላይ መከራው ጸንቶበት በስተመጨረሻ እራሱን አዘነበለ፣ ነፍሱንም ሰጠ (ሞተ)። ሞቱም አልቀረ በሦስተኛው ቀን ሞትን ድል ነሥቶ ተነሣ፣ በትንሣኤውም የመስቀል ጉዞውን ደመደመው።

ክብርና ምስጋና ለእርሱ ይሁንና በዚህ በመስቀል ጉዞ እና በነገረ ድንኳት ውስጥ ካየነው ፍቅር እና የፍቅር ትርጉም።

የጭቅር ማለት በቃላት የሚገለጽ የድምጽ ቀላጺ ሳይሆን ማለመስቀዕትነት የሚያበቃ ደስ የሚል ሥቃይ እንደሆነ እንረዳለን የሚፈልገው

> ዳግመኛም ፍቅር በማዕረግ በመተካከል እና በሥልጣን አቻ በመሆን፣ በጉርብትና በመጠያየቅ እና በውለታ በመተዋወቅ እንዲሁም በዝምድና ትሥሥር የሚገታ ሳይሆን ስለሌሎች ደረጃን ለመልቀቅ እንደሆነ እናውቃለን።

ቀደም ዛሬም እውነተኛ ፍቅር አለኝ የሚል እንዲህ ዓይነት የፍቅር ሕይወት እና ትርጉም ይጠበቅበታል፤ እውነተኛ ፍቅር ያለው ሰው በጋጠላተኞች እና በተቃዋሚዎቹ ላይ እንኳ ሳይቀር ጥላቻ እንደማይኖረው ግልጽ ነው። ጥላቻ ማለት የፍቅር ተቃራኒ ገጽታ ሲሆን ወደሰው ህሊና ከገባ በኋላ ቁም፣ በቀልጥ፣ መራራነትን የሚያላብስ የጠላት ዲያብሎስ የጥፋት መንገድ ነው።

እነዚህ ጥላቻ ምክንያት፣ ብቻ ችግር ከደረሰባቸው መካከል አንዱ ነቢዩ እግዚአብሔር ዳዊት ነው። ዳዊት ከወላጆቹ እና ከዜተሰቦቹ በስተቀር እውቅና ያልነበረው ሲሆን፣ የእሥራኤል ንጉሥ ሳልል እና ሠራዊቱ በተዋረዱበት እና ባፈሩበት ሰዓት ደርሶ ፍልስጥኤማውያንን የመታ መንፈሳዊ አርበኛ ነው (1ኛው 17)።

ዳዊት ኅልደን ስለመታ እሥራኤላውያን ፍልስጥኤማውያንን ድል በደረገ ጊዜ ንጉሥ ሳልልን ሊቀበሉ ከእሥራኤል ከተሞች ሁሉ የወጡ እንስሶች ዳዊት ያገኘውን ድል እና ዕውቅና ሰምተው ተማረኩበት። ከዚያም ሳልል ሺህ ገዳይ ዳዊት ግን እልፍ ገዳይ እያሉ

ዳዊትን እያሞገሱ እና እያሞካሹት ጉታቸውን እና እልልታቸውን እየተቀባበሉ አቀለሙት። ሳኦልም ይህ ነገር እጅግ አስከፍው ከዚያም እየተቆጣ ለዳዊት እልፍ ሰጡት ለእኔ ግን ሺህ ብቻ ሰጡኝ ታዲያማ ከንግሥናው በቀር ምን ቀረበት? አለ።

ከዚያን ቀን ጀምሮም ሳኦል በዳዊት ላይ ጥላቻ አደረገበት ዳዊቱ በእግዚአብሔር መለኮታዊ ምሪት እና ረቃድ ሆኖ ኅልደድን መግደል እና ፍልስጤማውያንን ማሸነፍ ቻለ እንጂ ንግሥና ራሱን እና ዕውቀት ጠምቶት አልነበረም። ነገር ግን ሳኦል ስለዳዊት ትክክለኛ አመለካከት እንዳልነበረው እንገነዘባለን።

የሳኦል ችግር ለራሱ የተመኘውን ጀግንነት እና ክብር ያጣው ስለመሰለው ነበር። በዚህም ሳቢያ በራሱ ችሎታ እና ዕውቀት የማይተማመን ሆኖ በዳዊት ላይም የነበረው መራር ጥላቻ አደገ እና ዕድሜውን ሁሉ ለዳዊት ጠላት ሆነ። ዳዊትን ለመጣል እና ለማጥፋት ብዙ ጥረቶችን አደረገ። ከጥረቶቹም መካከል የሚከተሉት ይገኙበታል።

- ዳዊትን ከግንብ ጋር በጦር አጣብቆ ለመግደል ሁለት ጊዜ ጦሩን ወረወረበት ዳዊት ግን ሁለት ጊዜ ዞር እያለ አመለጠ።
- ዳዊትን ሺ አለቃ (የወታደሮች አዋዥ) አድርጎ ሾመው (1ኛው 18:3) ሳኦል ይህንን ሹመት የሰጠበት ምክንያት ዳዊትን ወደፈለገው ሀገር እና ቦታ ለመላክ እንዲመቸው እና ከፊቱ ለማራቅ ስለፈለገ ብቻ ነበር።

• ቀዳሚትን - "ታላቂቱ ልጅ ማርብ እንዲት እርሷን እድርልሃለሁ ብቻ የቀረጠላቸው ልጅ ሆንልኝ ስለ እግዚአብሔርም ጦርነት ተጋደል" ማለላው። ይህን ያደረገበት ምክንያት በጦርነት ጊዜ እርሱ ከደመ ደገገጉህ ሆኖ ፍልስጤማውያን ዳዊትን ይገላሉ ብሎ በማሰብ ነበር (1ኛው 18:17)።

ልጁን ማልኮልን ለዳዊት ከመዳፍ በፊት እንደ መቶ ፍልስጤማውያንን ገደሉ ሸለፈታቸውን እንደ ጥሉሽ እንዲያመጣ ጠየቀው። ይህን ያደረገበት ምክንያት ዳዊት በፍልስጤማውያን እጅ እንዲገደልለት በማቀድ ነበር። ነገር ግን ዳዊት እራሱ "እቤቱ ከኃጢአተኞች እጅ ጠብቀኝ እርምጃዬንም ሊያሰናክሉ ከመከሩ ከአመጸኞች አድነኝ ትዕቢተኞች ወጥመድን ሰውሩብኝ ለእግርጄም የወጥመድ ገመድን ዘረጉ በመንገድ እንቅፋትን አኖሩ ሲል እያለ እንደጸለየው (መዝ 140:4) በወጥመዱ ውስጥ ሁሉ እግዚአብሔር ስለከረሰ ጋር ነበርና ሳኦል የዘረጋቸው የሞት ወጥመዶች እና የጥፋት መረቦች ዳዊትን ሊይዙለት አልቻሉም።

ለሰው ልጆች መዳኛ ሳይሆን መጥፊያ የሆኑትን አጋጣሚዎች የሚፈጥሩ እና በኑርአቸው አለመረጋጋት የሚታወኩት ለወገን እና ለወንድም ፍቅር የሌላቸው ሰዎች እንደሆኑ የሳኦል ሕይወት ያስረዳል። እንደገናም የሚጠሉን ሰዎች ሊጎዱን ሲፈልጉ ያለበደላችን በደለኞች ማድረጋቸው ብቻ ሳይሆን ከምድረ ገጽ አስክንወገድ ድረስ እኛንም የጠቀሙ በመምሰል ሊያጠፉን እንደሚችሉ ያስገንዝባናል።

ይህ ግንዛቤአችን ግን እንድንፈራቸው እና እንድንሸማቀቅ ወይም የበቀል እርምጃ እንድንወስድ ሳይሆን እንደ ዳዊት በአምላካችን ታምንን እንድንኖር እና ወንድሞቻችንን ብቻ ሳይሆን ጠላቶቻችንንም እንድንወድ ነው። ምክንያቱም ሁላችንም ፍቅርን በጥላቻ ለውጠን የተረጋጋ ነርን መኖር ስለማንችል እውነተኛ ፍቅር እና ሰላም ያስፈልገናልና።

ሥለዚህ ፍቅር የማይጠገነው ስብራት እና የማያስተካክለው ውልቃት ከሌለ ሰዎች ሁሉ ምንም እንኳን አላማቸው እና አስተሳሰባቸው የማይጣጣም ቢመስልም ወይይታቸው እና ግንኙነታቸው በፍቅር ከሆነ ለችግሮቻቸው መፍትሔ እና ለስህተታቸው እርምጃ በማግኘት ወደ አንድ ነጥብ መድረስ ይችላሉ።

ነገር ግን በውይይታቸው ጊዜ ጥላቻ እንጂ ፍቅር ከሌላቸው ወይይታቸው ከመፍትሔ ይልቅ ወደ አንባ ጓሮ ይቀየራል። ምክንያቱም ፍቅር ከጥላቻ ጋር ኅብረት የለውምና። እርስዎ ሰላማዊ እና ፍቅር ያለውን ሰው መውደድ ይችላሉ፤ ሌላው ቀርቶ ከመላ አድራገቱ በተጨማሪ 'ከፍትፍቱ ፊቱ' እንዲሉ የፊቱ ፈገገታ ብቻ እንዲወፋት ያስገድድዎታል።

አጋጣሚ ሆኖ ከዚህ ዓይነት ሰላማዊና ሰው አፍቃሪ ሰው ጋር በአንድ ርዕሰ-ተዳይ ቢጋጩ እንኳን በዚህን ጊዜ የአነጋገሩ የፍቅር ቅላጼ ችግሮችን ሲፈታ ያለው ብስለት እና ሁኔታዎችን ሲያጤን ያለው መረጋጋት ይማርክዎታል። ከእርስዎም ላይ በስጭትዎን እና ቁጣምንም

ደርቅልዎታል። ይህ ዓይነት ሰው በምድራዊ ኃሮው ስኬታማ ሲሆን የሚመጣውንም ዓለም ዘላለማዊ ክብር የሚቀዳጅ ነው።

"እውነትን በፍቅር መግለጽ ቅድስና ነው"

ሰላም

ሰላም ለምንኖርበት ዓለም በጣም አስፈላጊ እንደሆነ አጠያያቂ አይደለም። የሰላም ሥራ-መሠረቱ እግዚአብሔር በመሆኑ ሰላም ዓለም ሳይፈጠር ዘመን ሳይቆጠር ነበር።

ዓለም ከተፈጠረ ስኮንድ፣ ደቂቃ፣ ሰዓት፣ ቀን፣ ሳምንት፣ ወር፣ ዓመት እና ምዕተ ዓመት ባስቆጠሩት የጊዜ ቀመር አማካይነት ብዙ ዘመናት አልፏል። ብዙ ወራትም ተፈራርቀዋል። በእርግጥ ዘመን በሆኑቆጠሩ አስቀድሞ እና የዘመናት ልካቸውና ወሰናቸው ከመታወቁ በጀቸም እግዚአብሔር በፍፁም ሰላም አለ።

እግዚአብሔር በሰላም ማገንቱን በመግለፅ ሥራውን ጀመረ። የመጀመሪያው ሥራውም ይህንን ዓለም ካለመኖር ወደመኖር ማስገኘት ሆኖ (ዘፍ. 1:1) ከዕለተ እሑድ እስከ ዕለተ ዓርብ ማለት በእያንዳንዱ ዕለት የሥነ ፍጥረት ሂደት በፍጹም ሰላም ተከናውኗል።

በሰማያትም በሰላም ያለምንም ሁከት ለተልዕኮ የሚንቀሳቀሱ ሰማያውያን ይደላቸዋል። እነዚህም ንጹሐን መላዕክት ናቸው።

የእንደን ሰዓቱ ደቂቃ፣ ሌላንድና ሰዓት ቆጣሪውን አስተካክለው ከሞሉት በኋላ ሰዓቱ እንደሚሠራ ሁሉ የሚታየውም ሆነ የማይታየው እያንዳንዱ ፍጥረት በተመደበለት እና በተሰጠው የተፈጥሮ ሕግ ይተዳደር ይመራ። ሌሊቱ በቀን ቀኑ በሌሊት እየተተካ እና ያለምንም የተፈጥሮ መዛባት ይህ የምንኖርበት ዓለም ሰላሙን ጠብቆ ለበዙ ጊዜያት ቆይ የተፈጥሮ ሰላም እንዲህ ከሆነ ዓለም ሰላሙን ያጣውና ሁከት የነገሰበት መኞ ነው ያስብላል።

የዚህ ጥያቄ ምላሽም እነሆ፦

ዓለም ሰላሙን ያጣው የእግዚአብሔር እያንዳንዱን ፍጥረት ነጻ ፈቃድ እና አዕምሮ ሰጥቶ ከፈጠረ በኋላ ነው። ለመጀመሪያ ጊዜ ሁከት የተወጠው እና ሰላም የደረሰው በሰማያት በመላእክቱ ማገበር ነው።

አስቀድሞ ዕውቀት እና ነጻ ፈቃድ ያላቸው የሰማያት ሠራዊት ያለተቃዋሚና ያለመለያየት በሰላም፣ በብዙ ጊዜያትን በአብሮነት አሳልፈዋል። በመካከላቸውም ተቃዋሚ ወይም ሁከት ፈጣሪ አልያም ሥርዓት አልበኛ አልነበረም።

ይሁን እንጂ የመላእክት አለቃ የነበረው ሳጥናኤል በበደለ ወቅት በሰማያት በመላእክቱ መካከል ሰላምና መረጋጋት ጠፍቶ ሁከት አለመግባባት ተፈጠረ።

በመሠረቱ ሳጥናኤል የመላእክት አለቃ ቢሆንም ፍጡር እንጂ በራሱ ኃይል የተገኘ አይደለም። ፍጡርነቱንም የእግዚአብሔር መጽሐፍ

የእግዚአብሔር ከተረጠርህበት ጊዜ እንደሆነ ክፍተት ማድረግ እስኪመርህበት ድረስ ይጸግህ (ሕዝ. 28:15) ሲል ያረጋግጣል።

በእርግጥ የእግዚአብሔር በሥነ-ፍጥረት ጉልቶ መግባባት መላእክትን ሲፈጥር ሳጥናኤልም ከመላእክቱ አንዱና ሞገሻ አድርጎት ሆኖ ሁሉም መላእክት የተለያየ የሥራ ድርሻ እንዳላቸው ይታወቃል። ለምሳሌ ያህል፦ የቅ/ሚካኤል እና የቅ/ገብርኤልን የሥራ ድርሻ እንደሚለኩት።

ቅ/ሚካኤል ለሰው ልጆች ምሕረትን እና ይቅርታን የሚያስጥ ሆኖ ለግጥጥተኞች ጥብቅና የሚቆም መልእክ ነው መልእክ ምሕረት (የምሕረት መልእክ) ያሰገውም ይህ አገልግሎቱ ነው።

ቅ/ገብርኤል ደግሞ በሕይወታቸው ተስፋ ቆርጠው የሳዘኑትን የሚያረጋጋ የደክሙትን የሚያበረታጉ ያዘኑትን የሚያጽናኑ በመከራ የወደቁትን ፈጥኖ የሚታደጉ መልእክ ነው። ይህም የሥራ ድርሻው አስደሳች መልእክ (መልእክ-በሥራት) የሚል ስያሜ አሰጥቶታል። እንደዚህ ሁሉ በሕዝ. 8:14 “እንተ እንደጠባቂ ኪሩብ አድርጌ በመጾም በዚያ መደብሁ በተቀደሰው ተራራዬ ላይ ትኖር ነበር። እጅግ በሚያበረታቁ የክበፍ ድንጋዮች መካከል ትመላለሱ ነበር።” ተብሎ እንደተገለጸው ሳጥናኤልም የመላእክት አለቃ ከመሆኑ ሳሻገር የእግዚአብሔርን ዙፋን እንዲጋርድ የተቀባ ኪሩብ ነበር። ይህም ሥልጣኑ እና የሥራ ድርሻውም ከሌሎቹ ይልቅ የእግዚአብሔር ብቸኛ ቀረብ አሰኝቶት ነበር (ቀሩብ እግዚአብሔር)።

በእርግጥ መላእክት እንደዚህ ያለ ታላቅ ሥልጣን እና ሰፊ የሥራ ድርሻ ቢኖራቸውም ሥልጣናቸውና የሥራ ድርሻቸውን በባሕሪያቸው እና በራሳቸው ጥረት ያገኙት ሳይሆን ከእግዚአብሔር የተሰጣቸው ጸጋ ነው።

ነገር ግን የመላእክት አለቃ ሳጥናኤል ሥልጣን እና የሥራ ድርሻው የመመለክ ስሜት በላዕረብት እግዚአብሔርን ወይም የእግዚአብሔር እኩያና እቻ ለመሆን ምኞት አደረሰት። የተመገቡትንም እሆናለሁ፣ የረለኩትን አደርጋለሁ ማለትንም ጀመረ። በዚህም አላባታም የራሱን ነገድ በማሳመጽ ፈጣሪ እኔ ነኝ ከእኔ በላይ ማንም የለም። እያለ ክፉ ምኞቱንና አድራጎቱን ለማሳካት ቢሞክርም ተፈጻሚ ሊሆንላት አልቻለም።

እርሱ ከመለኮታዊ ኃይል ጋር የሚያገዳድረው አቅምም ሆነ ሥልጣን ባይኖረውም እንኳን የተሰጠውን ነጻ ፈቃድና የማሰብ ችሎታ ያለ እግባቡ በተጠቀመ ጊዜ በሰማያት በመላእክቱ ማኅበር ፀመጽና ሁካታን አስነግቶ በመቀጠልም በመካከላቸው አለመግባባት ተፈጠረ።

የእርሱ ፀመጽና ትዕቢት እርሱን ጨምሮ ከእርሱ ጋር የተባበሩትን ነገድ መላእክት ከሥልጣናቸው አዋረዳቸው፣ ከማዕረጋቸው አሻራቸው፣ እግዚአብሔርም እርሱን እና ተከታዮቹን ከሰማያት ከመላእክት ከተማ አምዘግዘን ወደ መሬት ጣላቸው። የመላእክት ከተሞች ሰማያትም እንደቀድሞው ሰላም ሰፈነባቸው።

በርግጥ የሰላም ገር የሆነው ያኔው ጥንተ ጠላታችን ሳጥናኤል ለሰማያት የወጠነው ምኞቱ ሳይሳካሉት ሲቀር ደግሞ በእግዚአብሔር አርእያና አምሳል የተፈጠረው ሰው ወዳለበት ወደ ሄደን ገነት አቀና በሆኑ ገነትም የነበረውንም ሰላም አደራረሰ። ሄደን ገነትም የተዘጋጅቶ ምድርም (ምድር ፋይዳ) የሆነችው ነገረዎቹም በቋንቋ፣ በጎሳ ተለያይተው ሰላምን ያጡበት ዋነኛው ምክንያት የሰውን ልጅ የገነት ነር ታሪክን ያመለከታል።

በገነት ለመኖር ቀዳሚው ሰው አዳም ነው። አዳምም በመጀመሪያ በገነት ሳለ አይሞቀውም አይበርደውም ሰው ሰራሽ ልብስም አላስፈለገውም። በእጠቃላይ መሠረታዊ ፍላጎቱ ተሟልቶላት በፍጹም ሰላምና ደስታ ይኖር ነበር።

አዳም በገነት ሳለ በእርሱና በእንሰሳቱ መካከል ምንም ዓይነት ጠላትነት አልነበረም። እነርሱም አዳምን ጨምሮ ከእነርሱ በቀመት ላ የሚያንሱትን በኃይል የሚደክሙትን ፍጥረታት ለምግብነት ሊበሉ ላይ አይሻቸውም። አዳምም እነርሱን ለምግብነት አያድንም። ይልቁንም ደ አብርካታቸው አቀራረባቸውና አወዳጆቸው እንጂ እንዲፈራሩ ላ አላደረጋቸውም። አዳም በገነት ሳለ የቤት እንሰሳት ብቻ ሳይሆን አሁን የምንፈራቸው የዳር አራዊት እንኳን እየታዘዙት እና እየተባበሩት ከእርሱ ጋር በፍጹም ሰላም ይኖሩ ነበር።

በአጠቃላይ አዳም እስከበደለበት እና የምኖርበት ዓለም ሰላሙን እስከጣበት ጊዜ ድረስ "አዳኝ አውሬ" የሚል ስም አጠራር ያላቸው አራዊት አልነበሩም።

እግዚአብሔር "እነሆ" ሙብል ይሆናችሁ ዘንድ በምድር ፊት ሁሉ ላይ ዞሩ በእርሱ ያለውን ሐመልማል ሁሉ የዛፉን ፍሬ የሚያፈራውን እና ዘር ያለውን ዛፍ ሁሉ ሰጠዳችሁ፤ ለምድርም አራዊት ሁሉ ለሰማይም ወፎች ሁሉ ሕያው ነፍስ ላለው ለምድር ተንቀሳቃሾችም ሁሉ የሚበቅለው ሐመልማል ሁሉ ሙብል ይሆናላቸው" (ዘፍ. 1:29-30) ሲል እንዳዘዘው በዚያን ጊዜ ሰውም ሆነ እንሰሳት ሥጋ በል አልነበሩም። እንሰሳቱ ለምግብነት የሚጠቀሙት ሳር ግጦሽ ሲሆን ሰው ደግሞ አዘርዕትን እና ፍራፍሬን ይመገብ ነበር።

ይሁን እንጂ ውሉ እያደር የሚያሳዝን ክስተት ተፈጠረ። ይህም ክስተት አዳም በገነት ሳለ ኃጢአትን በሰራ ጊዜ ሰላሙን ማጣቱ ነው።

ሰላሙንም በማጣቱ የማይፈራው አዳም ፈራ፤ ሰው ሰራሽ ልብስ ያልነበረው እርሱ ከእግዚአብሔር ጾጋ ተራቆተ፤ እራቁትነቱንም (መለመላውን) ለመሸፈን የበለሰ ቅጠላ ቅጠል ሰበሰቦ ልብሱን ሰፋ።

የሰላም ለምላክ እግዚአብሔር ሳጥናኤልን ከነሠራዊቱ ከሰማያት እንዳስወገደ ሁሉ አዳምና ሚስቱ ሔዋንንም ከገነት እስወጣቸው። እነርሱም ከገነት ከወጡ በኋላ ሰላማቸው ተናጋ፣ ጭንቀታም ሆኑ። አዳምና ሔዋን ብቻ ሳይሆኑ ከዚያም ዘመን አንስቶ በአጠቃላይ የሰው

በሮሳላላላይቱ በምድር ላይ ምግባር ብልሹ፣ ሰላሙን ያጣ እና ያልተረጋጋ ሆኑ።

ይህም የሰው ዘር በመነሻው ሕግ ጥዕ በሰላም ከሚኖርበት ቦታ እና ከሚኖርበት ሕያውት ወጥቶ አሁን ወዳለበት ተቀብዞላል፤ ነገር የመምጣቱ ሂደት በጣም አሳዛኝ ነው።

ሰው ከእግዚአብሔር ከተለየ ደግሞ ሰላም የለውም። ሰላምን ማጣቱም አለመረጋጋትን ያስከትልበታል። በእንጾና ደግሞ እካሄዱን ከእግዚአብሔር ጋር ያደረገ ሰው ሰላምና መረጋጋት ይታይበታል። በመሆኑም የተረጋጋ ሰው ሰላማዊ ነው። ሰላማዊ ሰውም የተረጋጋ ነው ማለት ይቻላል። ምክንያቱም የሰላማዊ ሰው የአኗኗር ሥርዐቱ የተረጋጋ ስለሆነ ጸብ አሜሪና ሁከት ፈጣሪ አይደለም።

ሰላማዊ ሰውም ለችግሮች የመፍትሔ ውሳኔ ሲያመጣ እንኳን ሰላምን ማሰሪያ በማድረግ እንጂ በኃይል ወይም በፀመጽ አይደለም። ሰላምን ግብረገብነት በሌላቸው በሁለት ሰዎች መካከል ማግኘት አይቻል ይሆናል። ነገር ግን አንድ ግብረ ገብነት በሌለው ሰው እና በአንድ ሰላማዊ ሰው መካከል ሰላምን ማግኘት ይቻላል። ሰላማዊ ሰው ግብረ ገብነት የነደለውን እና ያልተረጋጋውን ሰው በፍቅሩ እና በሰላሙ መለወጥ ይችላል። ይህም ሁኔታ "እሳትን በውሃ እንጂ በእሳት ማጥፋት አይቻልም" ይሉትን የግብጾች ብረል ያስታውሰናል። ይህ መ እንላለጽ ሰላም በሁለት ሰላማውያን ሰዎች መካከል ብቻ ነው የሚገኘው አንዳንድ ያስችለናል።

አንቱታን ያተረፈው አሐፊም “ንደኛህን ንገረኛና ማንነትህን እንግርግላሁ” ሲል እንደተናገረው።

ከተጠራጣሪ ጋር የሚውል ተጠራጣሪ ይሆናል። እንዲሁ ከሰላማዊ ሰው ጋር የሚውል ሰላማዊ ይሆናል። ይህም አብሮ በመኖር በመቀራረብና በመለማመድ አማካይነት ሥነ ልቦናዊ ተጽእኖዎች ሆኑ አስተዋጽኦዎች ከአንዱ ወደ ሌላው እንደሚሠራጩ ያስረዳናል።

ለምሳሌ፡- እርስዎ አስቃቂ ወራ ሰምተው ይጨነቃሉ እንበልልክ እንደዚሁ እርስዎ ያስጨነቀዎትን አስቃቂ ወራ ሰምቶ ግን ምንም ያልተጨነቀ ሰው ያገኛሉ። ይህም ሰው የሰማውን አስቃቂ ወራ ሲነግርዎ ያለውን ሰላምና መረጋጋት ጭንቀትዎን አስወግዶ እና አዕምሮዎን አረጋግቶ ሰላማዊ ያደርግዎታል።

ከሰላማውያን ሰዎች ጋር የሚውሉና የሚኖሩ ከሆነ እነርሱም ስለሚያበረታታዎትና ስለሚያረጋጋዎት እርስዎም ስለሚወዱአቸው የእነርሱን አሠርና ፈለግ ይከተላሉ። በመሆኑም እነርሱን መምሰል ብቻ ሳይሆን እነርሱን ወደ መሆን ያደጋሉ። ቸግር እንኳን ቢገጥምም የእነርሱ አዕምሮ ቸግሮችን ተቀብሎ ሁኔታዎችን እንዴት እንደሚያጤኑና እንደሚረዱቸው እንዴት መፍትሔ እንደሚያስገኝላቸው በማየት ከአውቀታቸው ብዙ ይማራሉ። የመፍትሔ ዘዴዎችንም ይጠቀማሉ።

...በእነርሱ ጋር በመኖርም ብቻ ተግባራዊ የሰላምና የመረጋጋት ስርዓት እንዲኖሩ ያስችልዎታል። ስለዚህ ሁላችንም ዝምታ ከውስጣዊ ስላም መገለጫዎች ብቻ ሳይሆን የውስጥ ሰላምንም መቆጣጠሪያ እንደሆነ እንረዳለን።

ትሐትና

ትሐትና ሰዎች ሊገነዘቡት የሚችሉት በእግዚአብሔር ፊት የምናሳየው የተሰበረ ልብ ነው።

አንድ ታላቅ ቅዱስ (ሊቅ) “ትሐት ሰው በማንም አይቀየምም” እርሱም ሌሎችን አያስቀይምም” ሲል እንደተናገረው ትሐት ሰው ከሌሎች ሰዎች ለጉድለቱ በረከትን፣ ለሐይወቱ ጸሎትን፣ ለድክመቱ ጥንካሬን፣ ለስሕተቱ እርምትን ይሻል። ምክንያቱም ማንኛውም ሰው ከእርሱ በአንድ ነገር እንደሚበልጠው ያምናልና።

ለዚህም የአጽሎት ሐይወት ሐያው ምሳሌ ነው። አጽሎት የተማረ፣ ብዙ መጻሕፍትን ጠንቅቆ ያጠናና ጥሩ የአነጋገር ችሎታ ያለው አንደበተ-ርቱፅ ሰው ነበር። ይሁን እንጂ በሥርዐተ ጥምቀት ዙሪያ ከዮሐንስ ጥምቀት በስተቀር ሌላ ዕውቀት ባይኖረውም እርሱ በድፍረት በምኩራብ መናገር ጀመረ። ነገር ግን ጽርስቅላ እና አቁላ በሰሙት ጊዜ ወደቤታቸው ወሰዱት እና የእግዚአብሔርን መንገድ ከፊት ይልቅ በትክክል አብራርተው ገለጡለት። እርሱም ሐሳባቸውን እና አስተያየታቸውን ተቀብሎ እንጂ እንዴት ከተራ ምዕመናን ከእነርሱ

እማራላሁ በማለት አልተሰላጩም። ትምህርታቸውንም አልተቃወመም።
(ዮሐዋ ሥራ 18:24-28)።

ትሑት ሰው የችግሮች ሁሉ መንሥኤ እርሱ እንደሆነ ስለሚያስብ ይህ ችግር የተፈጠረው በእኔ አለማወቅ ነው። ይህ ስህተት የሆነው በእኔ ኃጢአት ነው እያለ ይጸጸታል።

ሐሳቡን የሚረዳው እንኳን ከሌለ ሽንጡን ጎትሮ ከመነታረክ እና ወደ ጭቅጭቅ ከመግባት ዝምታን ይመርጣል። አንዳንድ ጊዜ አስቀድሞ ካጠፋሁ ይቅርታ የሚልና ሲበድል በደልኩ ሲሰጥ ሳትኩ የሚል ነው።

ይህም ትሑት ሰው የትሑትና እንጂ የትዕቢት መንፈስ እንደሌለው የምስጋና እንጂ የስድብ እና እንዳልተሰጠው ያስረዳል። ምክንያቱም ትሑትና እና ትዕቢት፣ ስድብና ምስጋና እርስ በእርሳቸው ይቃረናሉ። ስለዚህ ትሑት ሰው ከአድራጎቱ መንፈስ እና በንግግሩ ለዛ ይታወቃል።

ትሑት ሰው ራሱን ዝቅ ማድረግ ስለሚችል ከማገባረብ ጋር በሰላም እና በፍቅር ይኖራል። ትሑትናውን ካጣ ግን ማገባረብ ነሮው ከመቃወሱ በተጨማሪ የራሱ ሰላም እና እርጋታም ይናጋል። በዙጡን ጊዜ እንደሚታወቀው አያሌ ሰዎች ለሥልጣናቸው ገደብ ስለሚቆረቆሩ እና ለክብራቸው ስለሚታገሱ ይታወካሉ።

ትሑት ሰው ግን ተጨባጭነት የሌለው ምኞቱን እየተከተለ ለዕውቅና ለሥልጣን እና ለክብር ብሎ ትሑትናውን እያጣም። ሥልጣን እና ዕውቀት በእርሱ ዘንድ ትሑትናውን የሚገልጽበት እንጂ የበላይነቱን የማያሳዩበት መሣሪያ አይደለም። ምክንያቱም ትሑት ሰው በመንፈሳዊነቱ እንጂ ኃላፊ በሆነው በቀላላዊነቱ አይመካም።

ይሁን እንጂ በዙዎቻችን ለክብራችን ሚች ለሥልጣናችን ተሟጋች በመሆናችን ትሑትናችንን አጥተን፣ ሰላማችንን ተናግቶ ለመኖር እንገደዳለን።

ባለን ሥልጣን እና ዕውቀት እንዲሁም በምንሰጠው አገልግሎት እንደንከበር ብቻ ሳይሆን እንደንመለከት የምንፈልግበት ጊዜ አለ። ይህ ዓይነቱ እራስን ማተላቅ ደግሞ አደገኛ ኃጢአት ስለሆነ ውድቀትን ያስከትልብናል።

ሐዋርያት በሚያስተምሩበት ዘመን ቅዱስ ጳውሎስ እና በርናባስ እንደ አማልክት (እንደ እግዚአብሔር) ለመታየት ዕድል አጋጥሞአቸው ነበር። ይሁን እንጂ እንደ ሔሮድስ ይገባናል ግድ የለም ያክብሩን አላለም ነገር ግን በገዛን ልብሳቸውን ቀደው እየጮሁ እናንተ ሰዎች ለምን ይህን ታደርጋላችሁ? እኛ ደግሞ እንደ እናንተ የምንሰማ ሰዎች (ፍጡሮች) ነን በማለት ከሰጥንታችን። (ዮሐዋ ሥራ 14:15)። ይህም ታሪክ ትሑት ሰው የውዳሴ ከንቱ ሰለባ እንደማይሆን ይገልጻል።

“ትሑትና ማለት እራስን መካድ እና በራስ ፍቅር ከመስከር መሸኸም ነው።”

እምነት

እምነት ማለት እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ የበኩላችንን ችሎታ መጠቀም እና ከችሎታችን በላይ የሆነውን ዕውቀት ለእግዚአብሔር መተው ማለት እንጂ ምናባዊ ዓለምን የምናስብበት ምሁራዊ ክስረት ወይም ሥራ ፈት የምንሆንበት ንዝህላልነት አይደለም።

እምነት ሁሉን ቻይ በሆነው በእግዚአብሔር ላይ ሲያተኩር አሰማመን ግን የእግዚአብሔርን ሁሉን ቻይነት ከመመልከት ይልቅ በራስ ጥረት እና ዕውቀት ብቻ ይወሰናል።

ያም ሆነ ይህ ሰው በሀዘንም ሆነ በደስታው ጊዜ ክራስ ጥረት እና ዕውቀት በተጨማሪ መላ ሕይወቱን ለእግዚአብሔር ሰጥቶ በእምነት መኖር እለበት። የእግዚአብሔር ሰው ደግሞ የፈለገውን ሁሉ ከእግዚአብሔር እጅ በእምነት መቀበል ይችላል። በዚህም ሰላማዊና የተረጋጋ ኑሮን ይኖራል። የእግዚአብሔር ሰው ያኑሮ አለመሳካት ቢገጥመው እንኳ የእግዚአብሔር መለኮታዊ ዕቅዶች በሕይወቱ እስኪገለጡ ድረስ በዝምታ ይጠብቃል እንጂ አይበላጭም ወይም በመከራው ጊዜ አይደናገጥም።

ምክንያቱም ችግሮችን ሁሉ እግዚአብሔር ወደ መልካም እንደሚለውጥለት ስለሚያምን "ሁሉ ነገር ለበን ነው" ይላል ወይም አስደንጋጭ እና አስቃቂ ሁኔታ ሲገጥመውም "እከክ የሰጠ ጥፍር አይነሳም" በሚል ብሄል በችግሮች ላይ የበላይነቱን ያረጋግጣል።

ፋጭ ከመዝሙረኛው ጋርም
"ውሳኔው" ለሰዓራዊትም ቢሰፍርብኝ ልሴ አይፈረም ሰልፍም ቢነሳብኝ በዘላለማዊ ሕይወትም ቢሰፍርብኝ ልሴ እምነቱን ይገልጻል።

ሌላው
የውጭ ለዚህም እሥራኤላውያንን በፈርሶን እና በውራዊቱ በተከበቡ ጊዜ የጸነብት የእምነት ሕይወት ትምህርት ይሆናል።

እግዚአብሔር የግብጽን ንጉሥ ፈርሶንን ሕዝቤን ልቀቅ ስላለው ከብዙ ተአምራት እና ምልክት በኋላ ፈርሶን የእግዚአብሔርን ሕዝብ እሥራኤላውያንን ለቀቃቸው። እሥራኤላውያንም ከግብጽ ወጥተው ወደ ሀገራቸው አቀኑ። ይሁን እንጂ ፈርሶን እና አገልጋዮቹ እንዲሁም መላው ግብጽውያን እሥራኤላውያንን በመለቀቃቸው ተፀዕኑ። እሥራኤላውያንም ምንም ከግብጽ ቢርቁ እንኳ ግብጽውያን ለአንዴ እና ለመጨረሻ ጊዜ ተስፋ ሳይቆረጡ ሊመልሷቸው ወሰኑ። ከዚያም ፈርሶን ስረገላውን አስናድቶ እግረኞች እና ፈረሰኞችን በየፈርጁ አሰልፎ ገሰገሰ። እሥራኤላውያንም ዐይናቸውን ወደኋላ ሲያነሱ እነሆም ግብጽውያን በኋላቸው ደርሰውባቸው ነበር። በዚህን ጊዜ እጅግ ፈሩ የሚያደርጉትንም ነገር አጥተው ከፊት ለፊታቸው ቀይ ባሕር ነበርና ከባሕሩ ጻርቻቸው። ይህ ለእነሱ እምነታቸው የሚገለጽበት አስቃቂ የፈተና ጊዜ ነው። ምክንያቱም ከፊታቸው ለዐይናቸው ነገር ያለ ቀይ ባሕር አለ በኋላቸው የፈርሶን ሰራዊት ገሰገሶ ደርሶባቸዋል። ከግራና ከቀኝ ሰማይን የሚታከኩ የሚመሰሉ ታላላቅ ተራሮች ተደቅነውባቸዋል።

ምንም እንኳን ይህ አስቸጋሪ እና አስቃቂ የፈተና ሰዓት ቢሆንም ሁሉም የሆነው በእግዚአብሔር ፈቃድ እና ትዕዛዝ ነው። ለምን? ቢባል የእግዚአብሔር ሰዎች በመከራ እና በፈተና ውስጥ ሲያልፉ የእግዚአብሔርን ታላቅ ቸርነት እና መለኮታዊ ኃይል የሚያዩበት የእምነት ዓይን ይኖራቸዋል። ወይም እግዚአብሔር በዙጠን ጊዜ መለኮታዊ አሠራሩን ሊገልጥላቸው ሕዝቡን ወደ አስቸጋሪ እና ፈቃድ የሕይወት ጎዳና ይመራቸዋል።

ለእሥራኤላውያን በዚህን የፈተና ወቅት ከእግዚአብሔር መለኮታዊ ምሪት እና ጣልቃ ገብነት በስተቀር እራሳቸውን የሚታደጉበት አላቸ መንገድ የለም። አልያም ዝምታ እንጂ ሰው ሰራሽ ፍልስፍና እና ጥረት በዚህን ጊዜ ቦታ የለውም።

በዚህን ጊዜ መረጃቸው ነቢዩ መሴ ቁመ። ዛሬ ለእናንተ የሚያደርጋትን የእግዚአብሔርን ማዳን እዩ እግዚአብሔር ስለ እናንተ ይዋጋል። እናንተም ዝም ትላላችሁ። አላቸው። (ዘጸ. 14:13-14)።

እግዚአብሔርም በመሴ አማካይነት ለሕዝቡ ያስተላለፈው ይህ መለኮታዊ መመሪያ ለማያምን አዕምሮ የጸነ በመስልም እስራኤላውያን ግን ትዕዛዙን በእምነት ተቀብለው ባሕሩን አንድ ብለው በመሴ ቀዳሚነት ተራመዱ። ከዚያም የሚያዩት ውሃ በተራመዱ ቁጥር ደረቅ መሬት እየሆነላቸው ተሻገሩ። ፈርሀን እና ሠራዊቱ (ግብጻውያን) ግን በእምነት ሳይሆን እኛም እንችላለን በማል ብሂል እሥራኤላውያን

የረገጡትን ዱካ እየተከተሉ ባሕሩን ለመሻገር እና እነርሱ ላይ ለመድረስ ሞከሩ። ቢሆንም አልተሳካላቸውም ምክንያቱም ያ ለእስራኤላውያን እንደ ግድግዳ የቆመላቸው ባሕር ፈርሀንን እና ሠራዊቱን አሰጣጣቸው። መቃብራቸውም ሆነ።

ይህ የእሥራኤላውያን እና የግብጻውያን ታሪክ አለማመን የሞት መንገድ እንደሆነ ሲያስረዳን ማመን ግን የሕይወት መንገድ እንደሆነ ያሳያል። ዳግመኛም ከእሥራኤላውያን ታሪክ ዝምታ ማለት የሰው ዕውቀት ኃይል እና ጥረት ሲሻር በእምነት እግዚአብሔር እንዲሠራ ቦታን መልቀቅ እንደሆነ እንገነዘባለን።

ቢሆንም አሁንም ባለገበት ዘመን ብዙዎች እንደግብጻውያን ባለማመን እኔም እችልዋለሁ በማለት ብቻ እና በራሳቸው ብቃት የሚጓዙ ሕይወትን ሳይሆን ሞትን ያገኛሉ። እንደ እሥራኤላውያን የእግዚአብሔርን ሕልውና የሚያምኑ የእግዚአብሔር ሰዎች ግን የእግዚአብሔር በመከራቸው ጊዜ እንደሚታደጋቸው እና ለትግራቸው መፍትሔ እንደሚሆናቸው እርግጠኞች ናቸው። ምንም እንኳን የየሞሁ ሰዎች መሠቃየትና የክፉዎች ለጊዜው ስኬታማ መሆን ለሚጠራጠሩ ሰዎች መሠናክል ቢሆንባቸውም የእግዚአብሔር ሰዎች ግን “የምድር ሁሉ ፈራጅ በቅን ደፈርዳል ሲሉ” እግዚአብሔር በክፉዎች እንደ ሚፈርድባቸው ለደጋጎች እንደሚፈርድላቸው ያምናሉ። የእግዚአብሔር ሰዎች በእሳት መካከል እንኳ ቢጣሉ በእምነት ሕይወታቸውን ያተርፋሉ።

ከዚያም ከነቢዩ ከዳዊት ጋር

“የኤርትራን ባሕር በየክፍሉ የከፈለ

ምሕረቱ ለዘላለም ነውና

እስራኤልን በመካከሉ ያሳለፈ

ምሕረቱ ለዘላለም ነውና

ፈርአንን እና ሠራዊቱን በኤርትራ ባሕር የጣለ

ምሕረቱ ለዘላለም ነውና” (መዝ. 135:13-15)

እያሉ አፋቸውን በምስጋና እና በዝምግቤ ይሞላሉ። ዳግመኛም “ከእንተ ጋር እሆናለሁ አልጥልህም” (ኢያሱ 1:5) የሚለውን መለኮታዊ የማበረታቻ ቃል ስለማይረሱ ዘወትር በኑሮአቸው የእግዚአብሔርን መለኮታዊ ጣልቃ ገብነት ይቀበላሉ።

ስለዚህ የእግዚአብሔር ሰዎች በኑሮአቸው አለመረጋጋት እና መታወክ አይታይባቸውም።

ይህ እንዲህ ከዞን ታዲያ እያንዳንዱ ሰው በኑሮው እርጋታ እና ሰላም ያጣው ለምንድን ነው ስንል መልሱ በመለኮታዊ ጣልቃ ገብነት አለማመኑ ነው።

ምክንያቱም በእግዚአብሔር መለኮታዊ አሠራር የማያምን ሰው በራሱ ብቃት እና ዕውቀት ብቻ እንጂ በእግዚአብሔር ቃል ስለማይመራ ዘወትር መቋጫ የለሽ ሀሳብ (ፍላጎቱ) ያታክተዋል። ይህም ሐሳብ ላለመረጋጋቱ መንስኤ ይሆንበታል። ሐዋርያው “ያለ እምነት እግዚአብሔርን ደስ ማሰኘት አይቻልም” (ዕብራ. 11:6) እንዳለ

ሰው በኑሮው የተረጋጋ እና ስኬታማ እንዲሆን በእግዚአብሔር መታመን አለበት። ምክንያቱም በእምነት በሚደረግ ሥራ ውስጥ ሁሉ እግዚአብሔር ስላለበት ለተሳተፈበትም ሁሉ አለመረጋጋትን እና ጭንቀትን ያስወግዳል።

እርስዎ በእምነት በሚጻልዩ ጊዜ በመለኮታዊ ኃይል እንደታጠፉ እና እግዚአብሔርን እንደሚያነጋግሩ ይሰማዎታል። በዚህ እግዚአብሔር በእርስዎ እና በችግርዎ መካከል መፍትሔ እንደቆመ ያምናሉ። ስለዚህ ማንኛችንም ብንሆን ወደዚህ የእምነት ጽናት እና እርጋታ ወዳለበት የሕይወት መንገድ እንምጣ።

ጨዋነት

ጨዋነት የዝምታ ባሕርይ ውጫዊ ነጻብራቅ ብቻ ሳይሆን ዋና ምልክትም ነው። ጨዋነትና ዝምታ እንደ አንድ ሳንቲም ገጽታዎች ተወራራሾች እንጂ ተፈላላጊዎች ወይም የተለያዩ አይደሉም።

ስለዚህ ጨዋ ሰው ጭምት እና ዝምተኛ ስለሚሆን፣ የተረጋጋ ነው ማለት እንችላለን። (ማቴ. 12:20) ጨዋ ሰው “በራሱ ወዳድነት ፍቅር” የሰከረ አይደለም። በክርክር ርዕስ ጉዳይ ላይ እንኳን ሲወያይ በኩራት ሳይሆን በትሕትና፣ በመደፋፈር ሳይሆን በመከባበር፣ በሚያሳምን መልኩ ሐሳቡን ያብራራል እንጂ እኔ ልክ ነኝ እያለ ስለራሱ በማውራት የውይይት ርዕሱን አይለቅም፣ አልም ከመናገር ይልቅ በዝምታ የሌሎችን ሐሳብ ይከታተላል እንጂ የሌሎችን ወሬ

በማቋረጥ አይሟገትም። ጩዋ ሰው በነገሩ ደስተኛነት እንጂ ብስጭት፣
አክብሮት እንጂ ጋጠመጥነት፣ እርጋታ እንጂ ብክንነት አይታደቡትም።
ይህም ጩዋ ሰው ጭምት ብቻ ሳይሆን ትዕግስተኛ እንደሆነ
ያስረዳናል።

ጩዋ ሰው ሌሎችን ለጠብና ለጋጠላት አያነሣም ወይም
የራሱን ምኞትና ፍላጎት ብቻ ለማሟላት ሲል ለሌሎች ግትርነት እና
መጥፎ ልማድ መንገድ አይሆንም። አንድ ጊዜ ነፋስ እና ፀሐይ
በኃያልነት ይፈታተናሉ። እኔ ነኝ ኃያል እኔ ነኝ ኃያል እያሉ
ስለራሳቸው እየተከራከሩ ሳሉ አንድ ጉልላ ስርቀት ሲመጣ
ይመለከቱታል።

“ወይዘሪት ፀሐይ!” አለ አቶ ነፋስ
“ተመልከቼ አሁን ያንን ሰው ልብሱን አስወልቁ እርቃኑን ሳስቀረው።
“እስቲ ምክር” አለችና ፀሐይ ከደመናው ውስጥ ተደብቃ ሁኔታውን
ትከታተል ጀመር።

ነፋስ እያፈጩ እና እያስገመገመ ወደ ሰውየው ተገዞ
ያውለበልበው ጀመር። ሰውየውም እርቃኑን ላለመቅረት ያለ የሌለ
ኃይሉን አስላብሶ መከላከል ጀመረ። ነፋስ ደግሞ ደጋግሞ ቢሞክርም
አልተሳካለትም። ሙከራውን ያበቃና ለፀሐይ ተራውን ይለቃል።

ፀሐይም በዝምታ እና በእርጋታ ደመናውን ሰንጥቋ በመውጣት
ፈገግ ትላለች፣ በፈገግታዋ እያማለለች የብርሃኗን ሙቀት ቀስ በቀስ

እየጨመረች ስትሄድ ያ ኅልማሳ ሰው ወበቁን ስላልቻለው ልብሱን
ያወልቃል በዚህ ጊዜ ወ/ሪት ፀሐይ አቶ ነፋስን

“አየህ የጨዋነት ባሕርይ እና መልካም አቀራረብ ካለህ
የምትፈልገውን ሁሉ ማድረግ ትችላለህ” አለችው።

ጩዋ ሰው በትሕትና እንደሚያምን ያስረዳናል። ጩዋ ሰው
ትሕት ልብ ስላለው እራሱን እንደፍጹም አድርጎ እና አተልቆ ሌሎችን
በስሕተታቸው አይቆጣም፣ አልያም በሌሎች ስሕተት አይበሳጭም።
እንዲያውም ያለምንም መሰላቸት የሌሎችን ጉድለት ለመቅረፍ እና
የሌሎችንም ሕይወት ለመለወጥ ብቃት አለው፣ ይጥራል።

መልካምን ሁሉ ለማድረግ ለእርሱ ቀላል ስለሆነ በመንፈሳዊ
ሕይወቱ የጸና እና በሥጋዊ አኗኗሩም ስኬታማ ነው። ስለዚህ
ስለተረጋጋ እና ዝምተኛ ሰው ሲያወፍ ስለጩዋ ሰው ማውራትም ነው።
በጨዋነት እና በዝምታ መካከል ያለውን ዝምድና (ሲናገሩ በምልዓትም
ሆነ በተናጠል የዝምታን እና የጨዋነትን ዝምድናን መግለጽም ነው።

ብስለት

በዚህ ርዕስ ስር ስለብስለትና ዝምታ ከብስለት ጋር ያለው
ዝምድና እንገንገራለን። ዝምተኛ ሰው የማገናዘብ ተስጥሎ እና
የሕይወት ልምድ ካለው ወደ ፍጹም የብስለት ደረጃ ያደርሳል። ነገር
ግን ዝምተኛ ሰው ብስለት አለው በማለት ሙግት መፍጠር አግባብ

አይደለም። ይሁን እንጂ ብስለት ያለው ሰው ዝምታን ይመርጣል ብንል ያስኬዳል።

ብስለትን በተመለከተ አንድ ታላቅ መንፈሳዊ አባት የተጠቀሙትን ምሳሌ ላቅርብልዎ።

ምሳሌውም እነሆ እግዚአብሔር ወደ ሕይወት ባሕር ውስጥ እንደጠጠር በወረወረኝ ጊዜ በሕይወት ባሕሩ የላይኛው ገጽታ ላይ አረፋዎችን ፈጠርኩ አረፋዎቹም ክቦችን፣ ክቦቹም ትንሽ ሞገድን ፈጠሩና ባሕሩ ተናወጠ፣ ወደታችኛው የባሕር ወለል በደረሰኩ ጊዜ እንደ ልቤ መሆን ስለቻልኩ ተረጋጋሁ።

በዚህን ወቅት ማዕበል፣ ሞገድና ሁከት የነበረው በባሕሩ የላይኛው ገጽታ እንጂ የታችኛው የባሕር ወለል ላይ አልነበረም። የታችኛው የባሕር ወለል ማን ያለመናወጥ ጸጥ ያለ ነው።

የሰው የኑሮ ሂደትም ልክ እንደዚሁ ነው። ማንኛውም ሰው ገና ሕላዌውን አንድ ብሎ ሲጀምር እና እራሱንም የመኖር ያለመኖር የማንነት ጥያቄ ሲጠይቅ በመንሻው የውጣ ውረድ አረፋዎችን መፍጠሩ አይቀሬ ነው። እኚህም አረፋዎች በሕይወት ጀምሮ ላይ ያለምንም ማቋረጥ መኖራቸውም ሀቅ ነው። ቢሆንም ይህ ሰው ከሕይወት ልምዱና ተሞክሮው ብዙ ሲማር በእድሜውም ሲጎለምስና ሁኔታዎችን ሁሉ ከየአቅጣጫው ማመዛዘን ሲችል ፍጹም የተረጋጋና ብስለት ያለው ይሆናል። የሕይወት ልምድና ተሞክሮ የሌለው ግን ሁል ጊዜ በኑሮው ተሸናፊ ስለሆነ ይጨነቃል። ተሸናፊ ሰው ብስለት

የሌለው ሲሆን ራሱንም ወዳድ ከመሆኑ የተነሳ ይታወካል ሥጋዊ ምኞቱንም ለማሳካት ላይ ታች እያለ ሲባትል ተቅባዘባኝ ይሆናል እንጂ አይሳካለትም።

ከላይ እንደተገለጸው በዕድሜም ሆነ በዕውቀት በሳል መሆን የተረጋጋ ኑሮን ለመኖር በጣም እንደሚጠቅም ማወቅ አያዳግተንም።

ዕውቀት

በዚህ ርዕስ ሥር የብስለትን እና የዕውቀትን ልዩነት እንዲሁም ከዝምታ እና ከእርጋታ ጋር ያላቸውን ዝምድና አብራራለሁ። በገሀዱ ዓለም የምርምር ተሰጥኦ እና ትምህርታዊ ዕውቀት ያላቸው ብዙ ምሁራን አሉ።

ስለእነዚህ ምሁራን ትምህርታዊ ዕውቀት እና የምርምር ተሰጥኦ ብዙ ሰዎች ይመረምራሉ ዕውቀትም ይበዛል። ተብሎ ትንቢት ተነግሯል (ት.ጳጳ. 12:4)። ትንቢቱም ትምህርታዊ ዕውቀታቸው ከጊዜ በኋላ ከሌላ ሰው፣ ከኤተሰብ፣ ከት/ቤት ከተፈጥሮ ወዘተ እንዳገኙት ይጠቁማል።

በዚህም የሰው ልጅ በባሕር፣ በዕጽዋት፣ በእንስሳት እና በግፁዛን ፍጥረታት ላይ ያለው ጠቅላላ ዕውቀት እና ምርምር ዓለምን ሲጠቅም ይታያል። ነገር ግን ይህ ዕውቀት ፍጹም መንፈሳዊነት ካልታከለበት ዓለምንም ሊጎዳ ይችላል።

ፍጹም መንፈሳዊነት እና እግዚአብሔርን መፍራት ዕውቀትን ወደ ብስለት ያሳድገዋል። ብስለት ስንል አካላዊ፣ ሥነ ልቦናዊ እና መንፈሳዊ መረጋጋትን ያካተተ ነው። ወይም ሁለንተናዊ የሆኑ ተለዋዋጭ የሕይወት ገጠመኞችን የምንጋረጥበት ኃይል ነው።

ምሁር የተባለ ሁሉ ብስለት አለው ማለት አይቻልም። ነገር ግን ብስለት ያለው ሰው ምሁር ሊሆን ይችላል። ምክንያቱም ብስለት ውስጥ ከሳይንሳዊ ቀመር እና ሕግ በተጨማሪ በበላይነት መለኮታዊ ምሪት እና እውነት ሲኖር፣ በጥቂት ትምህርታዊ ዕውቀት ውስጥ ያለው ግን በተፈጥሮ ሕግ የሚሠራ ሳይንሳዊ ቀመር ብቻ ነው።

ብስለት የሳይንሳዊ ትምህርታዊ ዕውቀት ብቻ ያላቸው ምሁራን ዕውቀታቸው እና ምርምራቸው ለብኩንነት እና ለእብደት እንደሚዳርጋቸው ይረዳሉ። ዘወትር አዕምሮአቸውም ሆነ መንፈሳቸው በአንድ ሀሳብ እና ምርምር ላይ የሚያተኩር እና የሚገደብ ሳይሆን ለምን? እንዴት በሚል ጥያቄ ወጤት አልባ ሆነው ግራ ሲጋቡ እና ሲባትቱም ይመለከቱአቸዋል። የሰው አዕምሮ በራሱ አዳዲስ እውነቶችን እና ቀመሮችን ለማግኘት በጣም ስለሚመረምር ይኖራል። ይህም የአዕምሮ መነካት ያስከትላል።

እንዳንድ ጊዜ በዕውቀቱ ብቻ የሚመካ እና የሚታበይ ምሁር ሰው ዕውቀቱ የባሕርይው እንደ ከጊዜ በኋላ ያገኘው ስለማይመስለው በራሱ የአንድ ቀን ዕውቀት እና ቀመር (formula) መመራት እና

ውስጥ ያይደል። ይህን እንደ በመለኮታዊ ምሪት እና እውነት ውስጥ ግን የአንድ ቀን ዕውቀት ለሁል ጊዜ አይሆንም።

ለዚህም ነቢዩ ሳሙኤል ኤልያብ ለንግሥና ትብብ-ነገሥት ሲታዩ ሰላ በእግዚአብሔርና በነቢዩ መካከል የተደረገው ወይይት ዓይነቱ ምሳሌ ነው።

በንጉሡ በሳላል ፈንታ ለአሥራኤል ሕዝብ ሌላ ንጉሥ ከእሴይ ልጆች መካከል እንዲቀባ እግዚአብሔር ነቢዩ ሳሙኤልን በላከው ጊዜ ነቢዩ ንጉሥ ማን መሆን እንዳለበት በህሊናው የራሱ የሆነ የንግሥና መሥረት ቀምሯል። መስፈርቱም አንድ ሰው ንጉሥ ለመሆን ተክለ ቁመኛው ዘለግ ያለ፣ ትከሻው ሰፊ እና መልክ መልካም፣ መሆን አለበት የሚል ነበር። ነቢዩ ይህንንም መስፈርት ያገኘው በመጀመሪያው ተሞክሮ ሳላልን ለንግሥና ሲቀባ የሳላልን ተክለ ቁመኛና መልክ መልካምነት መሠረት በማድረግ ነው።

ነቢዩ በዚህ ተሞክሮው ወደ እሴይ ቤት አመራ ከዚያም ሰደሰ ለሌይም ልጆቹን ለንግሥና ምርጫ በነቢዩ ፊት ባቀረባቸው ጊዜ የመጀመሪያ ሰው ኤልያብ ነበር። ነቢዩም ኤልያብን ሲመለከት በመስፈርቱ መሠረት የፊቱን ገጽታ እና የቁመኛውን ዘለግታ አይቶ በእውነት እግዚአብሔር ለንግሥና የሚረዳው ይህንን ነው አለ። እግዚአብሔር ግን ለነቢዩ ሳሙኤል አይሆንም ኤልያብን ናቅሁት ሰው ፊትን ያያል እግዚአብሔር ግን ልብን ይመለከታል አለው። ከዚህ በኋላ ነቢዩ ሳሙኤል በራሱ መሥረት ሳይሆን በመለኮታዊ ምሪት እና

ጳጳሳዊ ታናሽን ብላቴና የእሴይን ልጅ ዳዊትን ቀባው (1ኛ ሳሙ. 16:6-13)።

ጥምርታዊ ዕውቀት ያለው ሰው እንዲህ በራሱ ቀመር መመራት ሳይሆን እራሱን ፍጹም እና አዋቂ ስለሚያደርግ አልተማረም የሚለውን እና ደካማ ገን ያለበትን ሁሉ እንደተራ ሰው የባታቹ አድርጎ ይመለከታል።

እኔ ብቻ አዋቂ ገን ስለሚል እገሌ እንዲህ ዓይነት ስህተት ራሱን ለሌላ ትክክል አይደለችም እያለ የሌሎችን ስህተት እና ድክመት በሄደበት ቦታ ሁሉ ያውቃል።

ወለድ ያለው ሰው ግን የሰዎችን ስህተት እና ድክመት ራሱን አንሷን ስህተታቸውን በሚረዱት መልክ ስሜታቸውን ግደግደ እና ክብራቸውን ሳይነካ አጠይሞ ይነግራቸዋል እንጂ በሰው ፊት አይኖሩባቸውም።

ስህተታቸውን ሲነግራቸው እንኳን ከስህተታቸው እንዲማሩ እንደሚችሉና የሰላይነት እና ዐዋቂነት ለማግኘት አይደለም።

ገንጥሞች ኬጢያዊውን ለርዮን አስገድሎ ሚስቱን ለርዮን ሰጥቶ ሚስት በማድረግ ኃጢአት በሠራ ጊዜ ነቢዩ ናታን ለገንጥሞች የሰጠውን የአነጋገር ፈላጊ ትምህርት ይሆናል።

ይኸውም ነቢዩ ናታን ወደ ገንጥሞ ዳዊት መጥቶ እውነት መሰል አሳዛኝ ደርጊት ነገረው "በአንድ ከተማ አንዱ ባለጠጋ አንዱም ደሀ የሆኑ ሁለት ሰዎች ነበሩ። ባለጠጋውም እጅግ ብዙ በግና ላም ነበረው። ለድግው ግን ከዝቅተኛ አንዲት ታናሽ በግ በስተቀር አንዳች አልነበረውም። እየተንከባከባትም ከልጆቹ ጋር በእርሱ ዘንድ አደገች። እንጂራውንም ትባላ ከዋንጫውም ትጠጣ በብብቱም ትተኛ ነበር። እንደ ልጅም ነበረች። ወደ ባለጠጋውም እንገዳ በመጣ ጊዜ ባለጠጋው ከበጎና ከላሙ ወስዶ ለዚያ ወደ እርሱ ለመጣ እንግዳ ለማዘጋጀት ሳለ ነገር ግን የዚያን የደሀውን ሰው በግ ወሰደበት እና ለዚያ ለመጣው ሰው አዘጋጀ።"

ገንጥሞ ዳዊትም ይህንን አሳዛኝ ደርጊት በሰማ ጊዜ በባለጠጋው እጅግ ተቆጥቶ ናታንን ሕያው እግዚአብሔርን ይህን ያደረገ የሞት ልጅ ነው። ያለምንም አዘኔታ ይገደል አለው። ናታንም ዳዊትን ያ ሰው አንተ ነህ ምክንያቱም እግዚአብሔር ሁሉን ሰጥቶህ ሳለ አንተ ግን ለርዮንን አስገድለህ ሚስቱን ለራስህ በማድረግ አትግደል፣ አታመንዝር፣ አትመኝ የሚለውን የእግዚአብሔርን ትዕዛዝ ጥሰሃልና አለው። ዳዊትም ነቢዩን እግዚአብሔርን በድያለሁ ሲል ተናዘዘ። ናታንም ዳዊትን በደልህን ስለአመንክ ኃጢአትህን ስለተናዘዘክ እግዚአብሔር ደግሞ ኃጢአትህን አርቆልሃል አትሞትም አለው።

በዚህ ታሪክ ውስጥ የነቢዩ ናታን የበሰለት አቀራረብ እና ፈላጊ ለአነጋገር ዳዊትን በጸጸትና በልቀሶ ኃጢአቱን በመናዘዝ ሌት

ተቀን አቤቱ እንደቸርነትህ መጠን ማረኝ እያለ ወደ እግዚአብሔር እንዲራህ አስቻለው።

እንደ ነቢዩ ናታን የብስለት አቀራረብ እና ፈሊጣዊ አቀራረብ የሌለው ሰው ምንም እንኳን ምዑር ቢሆንም የሌሎችን ስሕተትና ኃጢአት ማስተጋባቱ እራሱን ከማበሳጨቱ አልፎ ከባለሥተቶቹም ጋር ያጋጨዋል በዚህም ሳቢያ ይህ ሰው ዕውቀቱን የሚመነገረው ለትችት ስለሆነ የውስጥ ሰላሙን ያናጋል “በዙ ቢተቹ ይሰለቹ” እንደሚባለው በማንበረሰቡ ዘንድም ለእግዚአብሔር ሰላምታ እንኳን አባ ከና የሚለው ያጣል። በአምልኮው ደግሞ ከእግዚአብሔር ጋር ያለው ግንኙነት ይቋረጣል።

ስለዚህ ትምህርታዊ ዕውቀት እና የምርምር ተሰጥሎ ብቻ ያለው እግዚአብሔር የሞህንነትን እና ትሕትናን እንዲሰጠው ይጻፋል። ምክንያቱም ትምህርታዊ ዕውቀት እግዚአብሔርን በመፍራት ካልታገዘ አካላዊም ሆነ ሥነ-ልቦናዊ መታወክን ያስከትላል እንጂ ወደ መረጋጋት እና ብስለት አያመጣም።

የሕይወት መስታወቶች

> እግዚአብሔር

በሥነ-ፍጥረት ሂደት መጽሐፍ ቅዱስ እንደሚተርክልን እግዚአብሔር በፍጹም ሰላምና ጸጥታ ይህንን ዓለም ከሚታይ ሳይሆን

ከማይታይ ነገር እንዳስገኘ ስናጤን ከብር ምስጋና ለእርሱ ይሁንና እግዚአብሔር እራሱ ለእርጋታ እና ለዝምታ የአሯሯር ዘዳቤ በአማካኝ ምሳሌነቱ የሚታወቅ ቀዳሚ ተጠቃሽ ነው።

ለምሳሌ፡- መጽሐፍ ቅዱስ “እግዚአብሔርም ብርሃን ይሁን አለ ብርሃንም ሆነ፤ እግዚአብሔርም ብርሃኑ መልካም እንደሆነ እየ እግዚአብሔርም ብርሃንና ጨለማን ለየ” (ዘፍ. 1:3)። ሲል የብርሃንና የጨለማን አፈጣጠር ሂደት ገለጻልን።

ይሁን እንጂ ይህ ድንቅ ድርጊት እና ፍጥረት “ብርሃንም ሆነ” በሚል ቀላል አገላለጽ እና አጭር ፀረፍት ነገር መገለጹን ስናጤን በዝምታ እና በሰላም ውስጥ ያለው የእግዚአብሔር መለኮታዊ አሠራር ፍጹም ያስደምማል።

በዙዎች ግን የሠሩት ሥራ እና ያገኙት ግኝት አለመረጋጋትን እና ጭንቀትን ይፈጥርባቸዋል። ሥራቸውና ግኝታቸው ጠቃሚ ቢሆንም በአደባባይ ካልታወጁላቸው እና በመገናኛ ካልተላለፈላቸው ይታወካሉ። ለምሳሌ የቴሌቪዥን መስኮቶች የእነርሱን ምስል ካላስተላለፉ፣ ጋዜጦች እና መጽሔቶች የእነርሱን ፎቶ ብቻ ካላስተናገዱ እርካታ የላቸውም።

ሁኔታው ተመቻችቶላቸው በመገናኛ በዙሐን ሰማቸው ሲነሳ እንኳን እራሳቸውን ለማተላቅ ሲሉ ስለ ሥራዬ የተገለጸው በጥቂቱ ነው፤ እኔነቴን አልገለጸኝም በማለት በተላለፈው ፕሮግራም እርካታ

እንደሌላቸው ይገልጻሉ። የእግዚአብሔር ሰው ግን እርካታው የሚገባውን ስለሠራ እንጂ ስለታወቀ አይደለም።

እግዚአብሔር በሥነ ፍጥረት ታሪክ ብቻ ሳይሆን ፍጹም ሰው ሆኖ ከቅድስት ድንግል ማርያም በተወለደ ጊዜ በነበረው ተአምራዊ ክስተት ውስጥ ያለውን መለኮታዊ ሰላም እና ፍጹም ጸጥታ ያስተውላል።

የእግዚአብሔር ወልድ የኢየሱስ ክርስቶስ አመጣጥ ለጉብኝትም ሆነ ለሥራ ጉዳይ ወደ እንደ ሀገር እና ቦታ ሲሄዱ ከአጃቢዎቻቸው በተጨማሪ የቦታቸቻቸውን ሠራተኞች ከየሥራ መስካቸው እና ከያለቡት ቦታ በመጥራት ለሥራ መበደል ምክንያት እና ለመጨናነቅ መንገድ እንደሚሆኑት ምድራውያን ባለሥልጣናት አልነበረም።

ወይም በሌላ አገላለጽ እግዚአብሔር ወልድ በማይመረመር መለኮታዊ ጥበብ እና በሚያስደንቅ ትሕትናው ፍጹም ሰው ሆኖ ከቅድስት ድንግል ማርያም በቤተልሔም ተወለደ እንጂ ዘወትር ቅዱስ ቅዱስ ቅዱስ ብለው የሚያመሰግኑት እና ሥራቸው ምሥጋና የሆነላቸው መላእክትን እንኳን በማዘዝ ፊት እና ጌላ አሰልፎ ነጋሪት እያስገሰመ እና ከበሮ እያሰደለቀ በእልልታ እና በዝማሬ ታጅቦ አልመጣም በዚህም ምክንያት ሥጋዊውን ያላወቁ መላእክት እና ሰዎች ነበሩ። ለምሳሌ ያህል ኢየሱስ ክርስቶስ የት አካባቢ እና ቦታ እንደተወለደ ካላወቁት ሰዎች መካከል ብንመለከት አምባገነኑ ንጉሥ

ሔርደስ አንዱ ነበር። እርሱም ብዙዎችን ኢየሱስ ክርስቶስ የት እና መቼ እንደተወለደ ለማወቅ በጥያቄ ያፈጠጠው ለዚህ ነበር።

ይታ “ቀንበራን በላያቸው ተክከመ ከእኔም ተግፋ” (ግዴ. 11:29) ሲል እንደተናገረው ይህ የነገረ ሥጋዊ ተራክ ታናናቸትም ሆነን ታላላቆች ባለሥልጣንም ሆነን ሥልጣን አልባ ባለን ሁለት ሥልጣን፣ ሹመት፣ ዕውቀት ሳንታወክ በፍፁም ሰላም እና ጤና እንድንኖር ያስገድደናል።

ብዙ ሰዎች ግን ባላቸው ሥልጣን እና ሹመት ገርገህ ይፈጥራሉ፣ ሌሎችንም ያዋክባሉ። ይኸውም ወደ አለበብት ቦታ እና ሀገር በሚሄዱ ጊዜ ሲደርሱም ሆነ ከመድረሳቸው በፊት ሆኑትን ይፈጥራሉ። ከመድረሳቸው በፊት በዜና መምጣታቸውን፣ ከደረሱ በኋላ በትርምስ፣ በግርግርታ እና በፋጩት መድረሳቸውን ይገልጻሉ። በዚህም ምክንያት ብዙዎችን ሥራ ስለሚያስፈቱ የሥራ ፈትነት እና የሁካታ መንስኤ ይሆናሉ።

ሥልጣን የባሕርይ የሆነው ንጉሠ ነገሥት ኢየሱስ ክርስቶስ ግን ወደ እኛ ወደ ወገኖቹ በመጣ ጊዜ እኛን ለማዳን እና ለመምራት አምላክ ባለ እንደ እኛ ፍጹም ሰው ሆኑ እንደ እኛም ተራብ፣ ተጠግ፣ አለቀብ፣ መከራችንን ሁሉ ተካፈለ፣ በዚህም ሥልጣንን ሳይሆን ፍቅርን ገለጸልን።

በዘመነ ብሉይም ሆነ በዘመነ ሐዲስ እግዚአብሔር ድንጋ ድንቅን እና ተአምራትን ሲያደርግ ምን ያህል በፍጹም ጸጥታ እና

ሰላም በጽዮና እንደሆነ ይገንዘቡ። እግዚአብሔር በራሱ የጊዜ ቀመር እና በራሱ ፈቃድ ተአምራትን ይከስታል እንጂ ሰዎች ምልክት ለማየት ፈልገው ስለጠየቁት ብቻ ወይም ያላመኑትን ለማሳመን ብቻ ተአምራት አያደርግም። ምክንያቱም ተአምር እምነትን የምንፈብርክበት መሳሪያ ሳይሆን የእግዚአብሔርን ጌትነቱን እና መለኮታዊነት የምንረዳበት ኃይል ነው። የእግዚአብሔርን አምላክነት የሚያምኑ፣ ተአምራት የጌትነቱ መገለጫ እንደሆነ ይቀበላሉ፣ ከዚያም ከተአምራቱ ለሕይወታቸው መልካም አቅጣጫን የሚቀይሩበትን የእግዚአብሔር ሐሳብ ይረዳሉ።

ነባቤ መለኮት ዮሐንስ 'እየሱስ ያደረገው ብዙ ሌላ ነገር ደግሞ አለ ሁሉ በእያንዳንዱ ቢጻፍ ለተጻፉት መጻሕፍት ዓለም እራሱ ባልበቃቸውም ይመስለኛል' ብሎ እንደጻፈልን (ዮሐ. 21:25)። እየሱስ ክርስቶስ ከእናቱ ከቅድስት ድንግል ማርያም እና ከጸድቁ ከዮሴፍ ጋር ወደ ግብጽ ሀገር በተሰደዱ ጊዜ የተከሰቱት ብዙ ምስጢራዊ ተአምራት እንደ ምሳሌነት ሊጠቀሱ ይችላሉ።

ብዙዎቻችን ከእነዚህ ተአምራት መካከል የምናውቃቸው ግን በወንጌላት እና በእዋልደ መጻሕፍት የሰፈሩትን ጥቂቶቹን ብቻ ነው።

በዚህ ዓለም በእግዚአብሔር ፈንታ እንደሆነ ጠርበው ድንጋይ አለገበው ጣዖትን የሚያመልኩ አሉ። ይሁን እንጂ በጣዖት አምላኪዎች ላይ ከእግዚአብሔር የተቃጠ መቅሰፍት ከሰማይ ሰራዊትም የተነሳ

ተቃውሞ የለም ወይም እግዚአብሔር እነርሱን ለማጥፋት ከሰማይ እሳት አላዘነበም።

ሌሎች ደግሞ የእራሳቸውን ምናባዊ ፍልስፍና ተከትለው እግዚአብሔር የለም በማለት በእግዚአብሔር ላይ የሰድብን ቃል ይሰነዝራሉ። አሁንም ድረስ በኃጢአታቸው ውስጥ የራሳቸውን ነር ይኖራሉ እንጂ እግዚአብሔር ከቸርነቱ ብዛት ሁሉም እርሱን እስኪያውቁት ድረስ ዝምታን መርጧል። ይህም እግዚአብሔር የለም በሚሉት ፊት የእግዚአብሔር ዝምታ ፍጹም የሚያስደምም ነው።

ምክንያቱም ሰዎች የተሰጣቸውን ዕውቀት እና ነጻ ፈቃድ ተጠቅመው አሁንም ያለንበት ዘመን ድረስ እግዚአብሔርን ቢቃወሙም እግዚአብሔር ግን አሁን ዘመን የምሕረትና የይቅርታ ሰለሆነ እጅ በእጅ በኃጢአታቸው ሊቀጣቸው አልረገገም። ሁሉንም እስከ መጨረሻም የፍርድ ቀን ድረስ ይታገላቸዋል። በተጨማሪም ከኃጢአታቸው እንዲነጹ ዘመን ለፍሰሐ የሰጣቸውን ያህል ዕድሜ ለንስሐ ሰጥቶ ንስሐ እንዲገቡ ወደ እርሱ የመመለስ አጋጣሚዎችን እየፈጠረላቸው ነው።

ከዚህ በላይ የሚያስደንቀን የእግዚአብሔር ቸርነት ደግሞ ቅዱስ ማቴዎስም 'እርሱ በክፉዎችና በበንዎች ላይ ፀሐይን ያወጣልና በጸድቃን እና በኃጢአተኞች ላይ ዝናቡን ያዘንባልና' (ማቴ. 5:45) ሲል ስለ እግዚአብሔር ቸርነት እንዳብራራው ኃጢአተኞች እና እግዚአብሔር የለም ባዮች አመጸኞች ምንም እንኳን ለእግዚአብሔር

ሕገ የማይታዘዙና እግዚአብሔርንም የማያውቁ ቢሆንም የበረከቱ ተሳታፊዎች እና ተቋዳሾች ናቸው።

አስቀድሞ በትዕቢትና በአመጽ የእግዚአብሔር እኛ ለመሆን ምኞት ያደረገበት እና አሁን ደግሞ በተንኮሉ ምዕመናንን ከሕይወት መንገድ የሚያርቅ በምድር ላይ ጦርነትን ሁካታን፣ ጥፋትን የሚያመጣው የሰይጣንን ሕልውና ስናጤን የእግዚአብሔር ዝምታ አሁንም በእጅጉ ያስገርማል። ምክንያቱም ሰይጣን አሁንም አለ እየኖረ ነው።

ምንም እንኳ እግዚአብሔር ሰይጣንን እንደ ጢስ የሚያወጣበት እና እንደ ትቢያ የሚያበገበት መለኮታዊ ኃይል ቢኖረውም ኃይሉን ሰይጣንን ለማጥፋት ሲል አልተጠቀመውም። እንዲያውም ሰይጣን ከነሠራዊቱ ቅጣቱን በሚቀበልበት እስከ መጨረሻይቱ የኖርድ ቀን ድረስ እግዚአብሔር ምዕመናንን የሚመረምረበት እና የሚፈትገበት መሣሪያው ስላደረገው አሁን ሰይጣን የመኖር መብቱ የሰፋ ነው። ይህም የእግዚአብሔርን ትዕግስት ከመረዳታችን በተጨማሪ ሰው በምርጫው የሰይጣን ተገዥ የመሆን አጋጣሚ ሲኖረው ሰይጣን ግን ምንግዜም የእግዚአብሔር አገልጋይ እንደሆነ ያመለክተናል።

ይሁንና ሰይጣን አንዳንድ ጊዜ መለኮታዊ ባሕርይ ውስጥ ገብቶ ከአቅሙ በላይ ሲመረምር ይውተረተራል። ከዚያም መናገር የፈለገውን ይናገራል። ማድረግ የፈለገውን ለማድረግ ይሞክራል።

እግዚአብሔር ግን በመለኮቱ ቀናተኛ ስለሆነ ሰይጣንን በመለኮታዊ ባሕርይ ሲመጣ ያስቆመዋል። ባያስቆመውም እንኳን አቸው፣ ቸሎታው እና ባሕርይው ያግደዋል። ለምሳሌ ሰይጣን ያለመለኮት ልመለክ ቢል ባሕርይው አይፈቀድለትም፣ እግዚአብሔር የሰይጣንን አለመታዘዝና ዓመጽ ዛሬም ድረስ መታገሱ የም ሆነ ይህ በእጅጉ ያስገርማል።

ከእኛ ከሰዎች ግን ዘወትር የሰይጣንን ተንኮልና ሽር ያስወግድልናል። ምክንያቱም እኛ የሰይጣንን ሐሳብ ሰይጣናዊ መሆኑን አንረዳም፣ ብንረዳም የሰይጣንን ሽርና ተንኮል በትዕግስት አንቋቋምም።

ዝምታ ክፋትን ቁም በቀልን የምንሸፋፈንበት መግንዘብ ላይሆን ሥነ-ምግባራዊ ባሕርያችንን እና መንፈሳዊ ሕይወታችንን የምንገልጽበት ቋንቋ ነው።

ይህንንም ቋንቋ

- “ለመታረድ እንደሚነጻ ጠቦት
- በሸላሾቹም ፊት ዝም እንደሚል በግ
- እንዲሁ አፋን አልከፈተም”

ተብሎ ዝምታው በትንቢት ከተመሰከረለት ከኢየሱስ ክርስቶስ እንማራለን።

የእምላክን ዝምታ የምንረዳው በዘመነ ብሉይ ብቻ ሳይሆን በዘመነ ሐዲስም የሰው ልጆችን ለማዳን በአዎር ቁመት፣ በጠባብ ደረት ተወስኖ የሚራብ የሚጠማ የሚሰቃይ ሥጋን ከድንገል ማርያም

ከነሳ በኋላም ነው። ይኸውም ኢየሱስ ክርስቶስ በሥጋዊ ዘመኑ ምድረ እሥራኤልን ተዘዋውሮ በሚያስተምርበት ጊዜ ከጸሐፍት፣ ከፈሪሳውያን፣ ከሰዳቃዎች፣ ከካህናት አለቆች እና ከሕዝብ ሽማግሌዎች በአጠቃላይ ከቤተ ክህነቱ፣ ከቤተ መንግሥቱ እና ከማኅበረሰቡ አባላት የተውጣጡ ባላጋራዎች (ተቃዋሚዎች) ከእጁ ተአምራት ጉድለት ከቃሉ ትምህርት ሕጻኑ ፈልገው ሲፈታተኑት እና ሲጠይቁት ከልባዊ ትሕትና ጋር የሚመልሰላቸውን ትክክለኛ ምላሽ ምን ያህል ልብን የሚመስጥ እንደሆነ ያስተውሉ።

ዳግመኛም የጋጢአተኞች እና የቀራጮች ወዳጅ ጠጪ (ሰካራም) ነው እያሉ ሲሰድቡት እና ፈቱን በጨርቅ ሸፍነው ትንቢተኛው ነቢዩ ትንቢት ተናገሮ እያሉ ሲሳለቁበት አጋንንትን በአጋንንት አለቃ ያወጣል እያሉ ሲዘልፉት በአይሁድ ሸንጉ አቅርቦት "ለቁሳ ግብር አይከፈል" ብሏል "የሰሎሞንን ቤተመቅደስ አፍርሱት በሦስት ቀን እሠራዋለሁ" ብሏል "እራሱን ከእግዚአብሔር ጋር ያስተካክላል" በማለት የሐሰት ክስ ሲከሰት የነበረው ዝምታ ከአዕምሮው በላይ ሲሆን ማንነቱን የሚገልጽበት ቋንቋው ነበር። ክስን የመረመረው ገዥው ጳጳስናዊው ዲላዎስም እንኳን የኢየሱስ ክርስቶስ ዝምታ ከማስገራም አልፎ ግራ በላጋባው ለሞት የሚያደርስ በደል አላገኘሁበትም በሐዚህ ቀጥቼ እረታዋለሁ ሲል ገጽሕናውን መሠከረለት።

ልብን የሚነካው ሌላኛው ክስተት ደግሞ ሦስት ዓመት ከሦስት ወር ከዋለበት እየዋለ ካደረሰት እያደረ ተማሪው እና ወዳጁ የነበረው

የአስቆሮቱ ያሁዳ ለካህናት አለቆች አሳልፎ በሰጠው ጊዜ ያሳየው ትዕግስት ነው።

ቅዱስ ማቴዎስ "ወዲያውም ወደ ኢየሱስ ቀረበና መምህር ሆይ ሰላም ላንተ ይዙን ብሎ ሳመው ኢየሱስም ወዳጅ ሆይ ለምን ነገር መጣህ አለው?" ብሎ እንደዘገበልን ጌታ የአስቆሮቱ ያሁዳን ስሜት ሳይጉዳ የክህደት ሰላምታውን በፍቅር ተቀብሎ አስተናገደ። ጠላቱ ሆኖ ሳለ እርሱ ግን ወዳጅ አለው።

ሌላው ኢየሱስ ክርስቶስ የሮማ ወታደሮች በያዙት ጊዜ የነበረውን ትዕግስት ያስተውሎ በእርግጥ ኢየሱስ ክርስቶስ ሳያውቀውና በአጋማሚ የሆነበት አንዳች ነገር አልነበረም።

በሐዚህ እርሱ ይህቺን የመከራ እና የእንግልት ሰዓት በፍጹም ትዕግስት ይጠባበቃት እንደነበር ሁሉ በፍጹም ትዕግስት አሳለፉት። ለይዘት ሰይፍና ገመድ ይዘው የመጡትን ጭፍሮችና ወታደሮች ማንን ነው የምትፈልጉት? ብሎ ጠየቃቸው እነርሱም የናዝሬቱን ኢየሱስ ብለው መሰሉለት። እርሱም "እኔ እርሱ ነኝ" ሲላቸው የአነጋገሩ ለዛ እና የአድራጎቱ ትሕትና ወታደሮቹን እና ጭፍሮቹን የጸለጉ አራግፍገው እንዲወድቁ አደረጋቸው (ዮሐ. 18:5-8)።

በዚህ የመከራ እና የእንግልት ጊዜ የኢየሱስ ክርስቶስ ትዕግስትና ትሕትና ቅዱስ ዮሐንስ "እንግዲህ እኔን ትፈልጉ

እንደሆናችሁ እነዚህ ይህ ደሃ ተዋቸው (ዮሐ. 18:8) ሲል እንደገለጸው ለተከታዮቹ ደገንነት በማሰብ ነበር።

መድኃኔዓለም ክርስቶስ ለቀረቢዎቹ እና ለተከታዮቹ ነጻነት እና ደገንነት ብቻ ሳይሆን የሁሉም ሰው ሰላም እና መብት እንዲካኑም አይፈልግም። እንዲህም ስለሆነ የሐዋርያት አለቃ ቅዱስ ጴጥሮስ የራሱን ኃይልና ጉልበት ተጠቅሞ ሰይፉን ከሰገባው በመምዘዝ የክርስቶስ ተቃዋሚ ከሆኑት ወገን የሊቀ ካህናቱን አገልጋይ ጆሮ በሰይፉ በቆረጠው ጊዜ ጌታችን የተከታዮቹም ሆነ የተቃዋሚዎቹ ሰላም እንዳይደረርስ ጴጥሮስን ሰይፍህን ወደ ሰገባው መልስ አብ የሠጠኝን ጽዋ አልጠጣትምን ሲል ገሰጸው። የሊቀ ካህናቱንም አገልጋይ ጆሮም አዳነለት።

የኢየሱስ ክርስቶስ ዝምታ እና ትሕትና በዚህ አላባታም በሞቱ እና በተንግሥቱ ጊዜም ታይቷል። ከሙታን ተለይቶ ከተነሣ በኋላ በአካል ያዩት አይሁድ እንኳን እርሱ አይደለም ብለው ተንግሥቱን እስኪጠራጠሩ ድረስ እርሱም መቃብር ክፈቱልኝ መግንዝ ፍቱልኝ ሳይል ያለምንም አዋጅ እና እውቁልኝ ሞትን ድል አደርጉ መነሳቱ ይጸም ያስደምማል። በዚህም የተንግሥቱ ምሥጢር ሰው ሲሞት ፈርሶ በስብሰባ ይቀራል የሚል እምነት ያላቸው ሀብታሞች ሰዱቃውያን እንኳን ግራ ተጋብተው እምነታቸው እንዳይናጋ ብቻ ለመቃብር ጠባቂዎች ገንዘብ በመስጠት ኢየሱስ ከሙታን አልተነሣም ነገር ግን ደቀመዛሙርቱ ሌሊት መጥተው ሰረቁት የሚል የሐሰት ወሬ (Propaganda) እንዲስተጋባ አደረጉ።

ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በፍጹም ዝምታ ያከናወናቸው ደርጊቶች ፅጌብ ድንቅ ናቸው። በእርግጥ ከተዛታቸው የተነሣ ግን ለመተንተን ቃላትና ችሎታ ሲያንሰን ጊዜም አይበቃንም።

> ሰማዕታት

ሌላው ደግሞ ለሕይወታችን ጽናትና ዝምታን የምንማረው ከሰማዕታት ተጋድሎ ነው። ኢየሱስ ክርስቶስ አብነት በማድረግ በዓላውያን ነገሥታት ፊት በግዞት እና በእስራታቸው ጊዜ፣ በእንግልትና በስቃያቸው ወቅት፣ በሞታቸውም ሰዓት ሰማዕታት የነበራቸው ጽናት እና ዝምታ ፍጹም የሚያስደንቅ ነው።

በእርግጥ ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ እና ሲላስ እንዳደረጉት (ሐዋ 16:24) ሰማዕታት በመከራቸው እና በእስራታቸው ወቅት ይዘምራሉ። ከልብ በመነጨም ስሜት እግዚአብሔርን ያመሰግናሉ።

ምክንያቱም ሰማዕታት በእምነታቸው ከሞት በኋላ ያለው ዘላለማዊ ሕይወት በጣም ይናፍቃቸዋል። ዘላለማዊ ሕይወትን ለማግኘት ለእነርሱ መገረፍ፣ መቃብር፣ እንቅልፍ ማጣት መሞት ምንም ማለት አይደለም።

ይህ ለዘገታው ገጽታ ያለው እና ትምህርት ሰጪ የሆነው የሰማዕታት ገድላቸው በእምነት እግዚአብሔርን እንድናመልክ እና

እንደገና ይጠቅመናል። እንዲሁም ዘላለማዊ ሕይወት እንዳለን በእምነት ለሕሊናችን ማረጋገጫን ይሰጠናል።

➤ ጸድቃን

ከሰማዕታት ገድል በተወማሪ ሌላው ትዕግስትን እና ትሕትናን የምንማረው ከጸድቃን ታሪክ ነው።

ሁሉን ትተው እርሱን በመከተል ራሳቸውን ከደው ጻዋ ጥሰው ቅጠል በጥሰው ለዓለም ሰላም በጸምና በጸሎት ተወስነው በጽድቅ መንገድ የሚጓዙ ጸድቃን ይባላሉ።

እነሆ ገጻማውያን ጸድቃን የቀን ሀፍሮን የሌት ቁርን ታገሰው ጸብአ አጋንንትን ተቋቁመው የሚኖሩበት ዋሽ እና ጫካ ደግሞ ለነፍሳቸው እረፍት ለሕይወታቸው እርካታን ለሐሳባቸው እርጋታ፣ ለጸሎታቸው ተመስጦ መንስኤ ነው። በእጠቃላይ ይህ ቦታ ፍጹም መረጋጋትና ሰላም ይለግሳቸዋል።

ስለዚህ ከሰውም ሆነ ከርኩሳን መኖሩበት የሚመጣ ነቀፋ፣ ትችት እና የሀሰት ክስ ቢደርስባቸው እንኳ ችግሮችን በችኮላ ሳይሆን በእርጋታ፣ በአመጽ ሳይሆን በሰላም የሚቋቋሙበት የሕይወት የአኗኗር ዘይቤ እና ልምድ አላቸው። ይህም የአኗኗር ሥርዓታቸው ምድራውያን መላእክት ያሰኛቸዋል።

የጸድቃን ተጋደሎ እና የሕይወት ታሪካቸው መጠነ ሰፊ ነው። ለምሳሌ ያህል ግን የቅድስት መሪናን ታሪክ ብቻ እንመልከት።

የቅድስት መሪና እናት እና አባቷ ክርስቲያኖች ነበሩ። ቅድስት መሪና ገና ሕፃን ሳለች እናቷ ሞተችባት። በዚህን ጊዜ አባቷ ቅድስት መሪናን እንደ እናትም አባትም ሆኖ በሰርዓት ቀጥቶ ሕገ እግዚአብሔርን አስተምሮ አሳደጋት።

ቅድስት መሪና ለአቀመ ሕዋን በደረሰች ጊዜ አባቷ እርሷን በጋብቻ አስተላበሮ እርሱ ወደ ገዳም ለመሄድ እንደወሰነ ሕሳቡን አማክራት። ቅድስት መሪናም አባቷን እባቱ ሆይ እኔን እዚህ በኃጢአት የተዋጠ ዓለም ውስጥ ጥለሽኝ ለብቻህ ወደ ጽድቅ ጉዳዩ ልትሄድ ነውን? እኔም እዚህ አልቀርም ከአንተ ጋር እሄዳለሁ አለችው።

አባቷም ልጅ ሆይ እንቺ ሴት ነሽ ለሴቶች የሚሆን ገዳም ደግሞ የማውቀው የለም አላት። እርሷም አባቱ ሆይ እኔ ጸታዊ ያር የለብኝም ስለዚህ እኔ የወንዶችን ልብሰ እድርጌ ልከተልህ አለችው። አባቷም ጽናቷን እና አላማዋን አይቶ ልጅ ሆይ መልካም ብለሻል ልብሰሽን እና አጥርሽን ብቻ ሳይሆን ስምሽም ማርያም መሰሉ ቀርቶ በወንድ ጸታ መሪና ይባል አላትና ስሟን መሪና ብሎ ሰየመላት (የቅድስት መሪና የመደመሪያ ስሟ ማርያም ይባል ነበር)። የወንድ ልብስም አለበላት እና ወደ አንድ ገዳም ገባ። ከዚያም እንደ ወንዶቹ ሥርዓት ቅድስት መሪና አባ መሪና በሚል ስያሜ መነሳሳት። እንደ

ገዳሙ ሥርዐት እና ደንብ በጸም በጸሎት ተወሰነች በገዳሙ ውስጥ ግን ቅድስት መሪና ሴት መሆኗን የሚያውቅ አንድም ሰው አልነበረም። አንዳንድ ጊዜ እንኳን ድምጹ ሴትነቷን ቢያንጸባርቅም ገዳማውያኑ ግን አባ መሪና በጸም በጸሎትና በስግደት ጠባቂ ከመደከማቸው የተነሣ ድምጻቸው ይቀያየራል ይላሉ እንጂ አንድም ቀን ሴት መሆኗን ጠርጥረው አያውቁም።

ከጠባቂ ጊዜያት በኋላ የቅድስት መሪና አባት በሚሞቱበት ሐመም ታሞ ሳለ የገዳሙን አበምኔት አስጠርቶ “አባ መሪና ከገዳሙ አንዳደውም አደራ አባቴ” በማለት ለአባ ምኔቱ ተናገሮ አረፈ። ከዚህ በኋላ በጉዞው መሠረቱ አባ መሪናን አባ ምኔቱ በአደራነት ተቀበለ።

በጊዜ ጠባቂም የገዳሙ መነኩሳት ይህ ጠባቂ መነኩሴ አባ መሪና ከእኛ ጋር ለገዳሙ አገልግሎት የማይወጣው የማይወርደው ለምንድን ነው? በማለት በአበምኔቱ ላይ አተረመረሙ አባ ምኔቱንም በአባ መሪና ምክንያት የመነኩሳቱ ማጉረጫና ማጉተምተም ስለበዛባቸው አባ መሪናን ከመነኩሳቱ ጋር ከገዳሙ ውጪ ለአገልግሎት አሰማሯቸው። ከገዳሙ ውጪ ደግሞ ለገዳሙ አገልግሎት የሚሰጥ የአንድ ምዕመን ቤት አለ ይህም ምዕመን ገዳሙን ለመርዳት ለመነኩሳቱ የሚሆነውን ቀላብ የሚያከማቸውን አንግዶች የሚያርፉበት እና የሚያድሩበት ቤት አዘጋጅቷል። መነኩሳቱም በሚመጡ ጊዜ ከእርሱ ቤት አድረው አሳሳቸውን ይጭናሉ።

ይሁን እንጂ ይህ የአንግዶች ማረፊያ ቤት ለመነኩሳቱ ብቻ ሳይሆን የመሸበት መንገደኛ አንግዳ ሁሉ ያድርበት ነበር። እነዚህም መነኩሳት ለአገልግሎት እህል ለመጫን ወጥተው ባደሩበት በዚያች ዕለት ከጉረበት አንድ ጉልማሳ መጥቶ ከዚህ ምዕመን ቤት አደረ። ታዲያ ምዕመንም አንዳት ድንግል የሆነች ሴት ልጅ ነበረችው እና ያ የጉረበት ጉልማሳ ክብረ ንጽሕፍዋን አጉደረባት እና ሴቲቱን አባተሽ ይህንን ጉዳይ ተረድቶ ከማን ጋር ነው እንደዚህ አይነቱን ድርጊት የራጸምሽው ቢልሽ አሊያም ማን ደረረሽ ቢልሽ እዚህ ካደሩት መነኩሳት መነኩሳት ወጣቱ መነኩሴ አባ መሪና ደረረኝ በይ አላት።

ውሎ እያደርም የሴቲቱ መጸነስ ታወቀ። አባቷ ልጅ ሆይ ማን ነው የደረረሽ ቢላት እርሷም ወጣቱ መነኩሴ አባ መሪና ነው አለች። አባታም በእጅጉ ተቆጥቶ ወደ ገዳሙ ሄደ ከዚያም መነኩሳቱን ይረገም ጆመር ለአበምኔቱም እኔ አጸድቅ ብዬ ቤቴን ለአንግዶች ማረፊያ እና ለገዳሙ አገልግሎት እንዲሰጥ ባደርግ አባ መሪና ልጄን ደፍሮ ጉድ አደረገኝ ብሎ ነገራቸው።

አባ ምኔቱም እውነት መስላቸው በእጅጉ አዘኑ ከዚያም ልጅ ሆይ በአንድ ሰው በደልና ኃጢአት ንጹሐኑን መነኩሳት በሕዝባውያን ራት አታዋርዳቸው የገዳሙንም ክብር ለመጠበቅ ይህ ጉዳይ በእኔ እና በአንተ ይቅር ብለው ምዕመንን አጽናንተው አረጋገተኑ። ከዚህ በኋላ አበምኔቱ አባ መሪናን ጠርተው ገበጁት እርሷ ግን ምንም የምታውቀው ነገር አልነበረም። ለምንድን ነው እንዲህ የሚገበጁኝ ብላ ስትጠይቅ ለአገልግሎት ከመነኩሳቱ ጋር በወጡ ጊዜ እንደዚህ

ኃጢአት ሰርተዋል አሏት። እርሷም ሁኔታው ስለገባት አዎ ልክ ነው በእርግጥ ይህን እይነት ኃጢአት በሠራውም ወጣት ነኝ እና በደሴን ይቀር በሉኝ ብላ ለመነት።

እባምኔቱም እንዲህ ኃጢአትን ካመነ ለሌሎች መነኩሳት የኃጢአት መምህር ስለሚሆኑ ከገዳሙ መቀመጥ የለብዎም ብለው ከገዳሙ አስወጧት (አባረሯት)። እርሷም ከገዳሙ ውጪ ያለ ኃጢአቷ የደረሰባትን መከራ በጽናት በመወጣት ተጋደሉዋን ቀጠለች።

ያቺ የጸገሰችው የምዕመኑ ልጅም ወንድ ልጅ ወለደች የልጅቷ ልባትም (ምዕመኑ) ለቅድስት መሪና የተወለደውን ሕጻን አምጥቶ ሰጣት። ቅድስት መሪናም ምንም ሳታገረመርም እግዚአብሔርን እያመሰገነች ሕጻኑን ተቀበለችው። ከእረኞችም የሳምና የባግ ወተት እየለመነች ሕጻኑን አሳደገችው። ከምስት ዓመት በኋላ የገዳሙ መነኩሳት ለእባ መሪና ቀኖና ተሰጥቶአቸውና ይቅርታ ተደርጉላቸው ወደ ገዳሙ ይመለሱ ብለው አባ ምኔቱን ለመናቸው። አባ ምኔቱም የመነኩሳቱን ልመና ለምታው አባ መሪና ወደ ገዳሙ እንዲመለሱ ፈቅጂአለሁ አለ።

ቅድስት መሪናም ከአባ ምኔቱ የተሰጣትን ከባድ ቀኖና ከፈጸመች በኋላ ከመነኩሳቱ ጋር ተቀላቀለች። ከዚያም ለመነኩሳቱ ምግብ ማዘጋጀት ወሃ መቀዳት ጀመረች፣ ደካሞችን መርዳት፣ ገዳሙን ማገልገል ቀጠለች። ያም የተወለደው ሕጻን አደጉ ሕገ እግዚአብሔርን

ተምር መነኩሱ። ከዚህ በኋላ ቅድስት መሪናም በምስት ቀን በሽታ ከዚህ ዓለም በሞት ተለየች።

የገዳሙ መነኩሳትም ሲገንዘቡ ሴት እንደሆነች አወቁ። በሽታምኔቱም ነገሯቸው። እባምኔቱም ሴት መሆኗን በአወቁ ጊዜ ያለ ኃጢአቷ ከባድ ቀኖና ስለሰጧት በእጅጉ አዘጉ። ለዚያም ሴት ልጅ ለተደረገችበት ምዕመን አባ መሪና (ቅድስት መሪና) ሴት እንደሆነች ትነገረው።

ከዚያና ይቅር ብያችኋለሁ የሚል ድምፅ እስኪሰሙ ድረስ መነኩሳቱ ሁሉ እስኪረዱን ተሸክመው “አቤቱ አምላካችን ማረን” ሲሉ ጸሎት ሁሉንም በበደላቸው እያለቀሱ በዝማሬ እና በማንሌት ፈጣሪያቸውን አመስግነው ከምጋዋ ተባርከው ቀበሩአት።

በዚህን ጊዜ ከእግዚአብሔር የታዘዘ ክፉ መንገድ ያቺን ሕሰትና የተደረገቸውን ሴት እና የደረራቱን ጉልማሳ ያዛቸው እያጉተታቸውና እያሰገሩቸው ይቀጣቸው ጀመር። ወደ ቅድስት መሪና መቃብር ሄደው ኃጢአታቸውን በህዝብ ፊት እስኪያምኑ ድረስ ከእግዚአብሔር የታዘዘ ክፉ መንገድ እጅግ አሰቃያቸው።

ከመቃብሯም ስፍር ቀየር የሌላቸው ተእምራት ትክሰቱ ከዚህ በቅድስት መሪና የጽደቅ ገዢና የቅድስና ሕይወት የምንረዳው በመከራ ጊዜ ትዕግስትን በረታና ጊዜ ጽናትን ተሕትናን ለምጋዋም ሆነ ለመንገዳዊ ሕይወታችን ገንዘብ ማድረግ እንዳለብን ነው።

መላእክት

በሰማያትም በመላእክት አገልግሎት ውስጥ መላእክቱ እግዚአብሔርን ሲያመልኩ ያለውን ሰላም እና የመንገድ መረጋጋት እንዲሁም ዝምታን ያስተውሉ። እነዚህም ንጹሐን መላእክት ለእርጋታ እና ለዝምታ ሕይወት ፍጹም ተምሳሌቶች ናቸው።

ቀዳስ ጳውሎስ ሁሉ መዳንን ይወርስ ዘንድ ስላላቸው ለማገዝ የሚላኩ የሚያገለግሉ መናፍስት አይደሉምን? (ዕብ. 1:14) ሲል ስለመላእክት አገልግሎት እንደገለጸው። መላእክት ምንም እንኳን ለተፈጥሮአዊ (ሥጋዊ) ዓይኖችን ባይታዩም እንኳን በሰማያት እግዚአብሔርን እያመለኩ ሳለ በዚያው ቅጽበት እኛንም ዘወትር በምድር ይረዳናል።

እምነት ለሌላቸው እና የእግዚአብሔርን መለኮታዊ አሠራር ላልተረዱ ይህ ከእዕምሮ በላይ የሆነ ሃይማኖታዊ ክስረት ይመስላቸው ይሆናል። ነገር ግን አይደለም። በመሠረቱ በሁሉም ቦታ በባሕርዩ መገኘት የሚችል እግዚአብሔር ብቻ ነው። ምክንያቱም እግዚአብሔር መንፈስ ነውና (ዮሐ. 4) መንፈስ ማለት ደግሞ ቦታ ሳይወስነው በሁሉ ቦታ የሚገኝ ማለት ነው። ይህም እግዚአብሔር ነው።

መላእክትም በእግዚአብሔር መለኮታዊ አሠራር አማካይነት በሁሉም ቦታ መገኘት ይችላል። ወይም መንፈስ ይሆናል፤ ይህ ማለት

ግን እግዚአብሔርን ይሆናሉ ወይም እናመልካቸዋለን ማለት አይደለም።

ለምሳሌ፡- የሀገራችን ፕሬዝዳንት (መሪ) ስለ ሀገራችን ሰላም እና መረጋጋት መግለጫ ይሰጣሉ እንበል ከዚያም ሁሉም ሰው መግለጫውን በተመሳሳይ ሰዓት እና ጊዜ እንዲሰማ እርሳቸውንም እንዲመለከት ፕሬዝዳንቱ ወደ ቴሌቭዥን ስቱዲዮ ቅንብር ውስጥ የግድ መግባት አለባቸው። ከዚህ በኋላ ቴሌቭዥን ያለው ሰው ሁሉ እቤቱ ቁጭ ብሎ በቴሌቭዥን መስኮት አካላዊ ምስላቸውን በማየት እና ንግግራቸውን በማድመጥ መግለጫውን መረዳት ይችላል። በዚህም ጥበብ እኚህ የሀገር መሪ በአካል ውሱን ሆነው ሳለ በእስቱዲዮ የአሠራር ጥበብ ቴሌቭዥን ካለበት ቦታ ሁሉ መገኘታቸው ያስደንቃል።

እነዚህ ሁሉ መላእክትም በተፈጥሮአቸው ቦታ የሚወስናቸው በአካል ውሱንነት ያላቸው ቢሆኑም እንኳ ነቢይ ዳዊት መላእክቱን መንፈስ የሚያደርግ እግዚአብሔር ነው (መዝ. 103:4) እንዳለ እግዚአብሔር ብቻ መንፈስ ሆኖ ሳለ መላእክቱንም በሁሉም ቦታ እንዲገኙ ያደርጋቸዋል ወይም በፈቃዱ እና በመለኮታዊ አሠራሩ አማካይነት መላእክት በሁሉም ቦታ ለጠሯቸው ሁሉ በተመሳሳይ ሰዓት እና ቅጽበት መገኘት ይችላሉ። ይህም ከእግዚአብሔር የተሰጣቸው ጸጋ ነው።

ለምሳሌ የቅዱስ ገብርኤል ቤተክርስቲያን ባለበት ቦታ ሁሉ እና ስሙ በተጠራበት ቦታ ቅዱስ ገብርኤል ይገኛል። ስለ መላእክት ይህን ያህል አብራራን እንጂ ቅዱሳንም በአጸደ ነፍስ ያላቸው ጸጋ እና አገልግሎት እንደ መላእክቱ ነው።

ምዕራፍ ሁለት

ዝምታ ዓይነቶቹ እና መገለጫዎቹ

ዝምታ ውጫዊውንም ሆኖ ውስጣዊውን የሚታየውንም ሆነ የማይታየውን የሰውን ማንነት መግዛት የሚችል ኃይል ነው። የሚታይ ጎረቤት የማይታይ የሰው ማንነት ስንል ምን ማለታችን ነው። ይህም የሚከብሩትን ገዑስ ርዕሮች ያካታያል።

1. ዝምታ ውስጣዊ ሰላም ነው፤ ይህም ከአፅምር ፅረፍት፣ ከመንገድ መረጋጋት እና ከህሊና ሰላም ይመጣል።
2. ዝምታ የሰውነት መረጋጋትን እና የሰሜት ሕዋሳት ስክነትን (አንቀስቃሴን) ያካትተ አካላዊ አደብ ነው።
3. ዝምታ የደስታ መንፈስን ከፊት ረገግታ ጋር የሚያቆራን ስሜታዊ እርጋታ ነው።
4. ዝምታ አንደበትን መግታት ነው፤ ይህም በንግግር ጊዜ የደምጽ ስቃይን እና ለዛን ሲያካትት በዝምታ ጊዜ ደግሞ የውስጥ ስሜትን ይቆጣጠራል።
5. ዝምታ በነገር ውጣ ውረድ እና በግል ባሕርይ ላይ የሚፈጠሩ የውስጥ ጉዳዮችን እና ተለዋዋጭ ገጠመኞችን የምንጋረጥበት ስልት ነው።

ሰሜታዊ ርጋታ

ሰሜታዊ ርጋታ ማለት በእጅግ ርጋታ እና በሌላው የሰውነት ክፍል መልእክትን በሚያመላልሱ የሰሜት ሥሮች (nerves) አማካይነት የሚታይበት መረጋጋት ነው።

ሰሜታዊ ርጋታ የሚታይበት ሰዎች እንዳሉ ሁሉ በእንገሩ ደግሞ ሰሜታዊ መታወክ የማይለያቸውም አሉ። ሰሜታዊ ርጋታ የሚታይበት ሰው አጥጋቢ ባልሆነ ምክንያት አይበሳጭም። ይልቁንም ይህ ሰው በባሕር እና በሐይቀ መካከል ባሉ ደሴቶች ይመሰላል። ይኸውም ብዙ ማዕበላት እና ሞገድ እነዚህን ደሴቶች ከአየቃታዎቹ በላተማቸውና በጋጠላቸውም እንኳ ደሴቶችን ካሉበት ሊያነቃነቅላቸው እና ፈቀቀ ሊያደርጋቸው አይችሉም።

እንደዚህ ሁሉ ሰሜታዊ መረጋጋት ያለው ሰው በእጅግ አስተዋይና ትዕግዕተኛ ስለሆነ የሚታይም ሆነ የማይታይ እክሎች እና መሰናክሎች ሲደርሱበት እንኳ በዝምታ እና በጽናት ይቋቋማቸዋል እንጂ አይደናገጥም። ወይም አይታወክም። አስቃቂ መከራዎችን እና አስደንጋጭ ፈተናዎች ቢያጋጥሙትም በጽናት ይወጣቸዋል እንጂ ምንም አይነት ሰው ሰራሽ እንክብሎችን እና ማስታገሻዎችን አይጠቀምም። ይህ ሰው እራሱን ከማረጋጋቱ ባሻገር ሌሎችንም ለማረጋጋት ብቃት አለው። ዘወትርም ኑሮውን በአሸናፊነት ከመምራቱ በላይ በእናኗር ሥርዓቱ በዝምታው በጽናቱ ለብዙዎች ሕይወት እርዳታ ስለሚሆን ብዙዎች አድናቆትን እና ከበራታን ይቸፍናሉ።

በተቃራኒው ደግሞ ሰሜታዊ መታወክ ያለበት ሰው ከራሱ የውስጥ አለመረጋጋት ጥርጣሬ እና ግምታዊ አስተሳሰብ ብቻ በመነሣት በቀላሉ ይታወካል። ለሥነ ልቦናዊ ተጽናዎች ስለባ ስለሚሆን ለእጅግ መነካት ለልብ ድካም እና ለደም ግፊት በሽታዎች ይጋለጣል።

ይህም የሚያስረዳው ሰሜታዊ መታወክ የሚነዳው ሌሎችን ብቻ ሳይሆን ባለቤቱንም ጭምር መሆኑንም ነው። በጥቅለ ለሰሜታዊ መታወክ ተጠቂ የሆነ ሰው ከመታወኩ ብዛት ስድቁ እርግግን፣ ዛቻንና የመሳሰሉት ከአፋ አይጠፋም። በኑሮውም ተሸናፊ እና እርካታም የሌለው ሲሆን በዚህ የእናኗር ሥርዓቱ የብዙዎች መዘባበቻ እና መሳላቂያ ይሆናል።

ዎናልባትም ሰሜታዊ መታወክ ሲበስበት ብዙውን ጊዜ ራሱን ለማረጋጋት ለጊዜው የእንቅልፍ ከኒን እና የተሰያዩ የሕመም ወይም የጭንቀት ማስታገሻዎችን ይጠቀም ይሆናል። ይሁን እንጂ ጭንቀቱ እና አለመረጋጋቱ እንደገና ከኪነ ጋደል ሲነቃ በሥነ ልቦናዊ መንገድ (በትውስታ ምክንያት) መታወኩ በውስጡ ያመረቅዳል። በተከታታይም የሕመም እና የጭንቀት ማስታገሻዎችንም ከመውሰዱ የተነሣ የሰሜት ስርቆ እንደ ፕላስቲክ ፊና አንዴ የሚለጠጡ ሌላ ጊዜ የሚሸበሸቡ ስለሚሆኑ ለባለቤቱ የጤና መታወክ ያጋልጡታል።

በእርግጥ ከኒን (የሕመምና የጭንቀት ማስታገሻ) ለጊዜው ጭንቀትን የማስወገድ እና ሕመምን የማስታገስ ኃይል ቢኖረውም ዋናው ጠቃሚ መፍትሔ ግን ካለ መረጋጋቱ በስተጀርባ ያለውን ሥነ ልቦናዊም ሆነ ተፈጥሮአዊ መንገድ ማከም መቻል ነው። ምክንያቱም ስሜታዊ ርጋታም ሆነ ስሜታዊ መታወክ በሁለት መወረታዊ ዐምዶች ላይ ማለትም በተፈጥሮ እና በሥነ ልቦናዊ ሁኔታ ላይ የተመረኮዘ ነው።

አንደበትን መግታት

አንደበት ከሰውነት ክፍላችን አንዱ ሲሆን የቃል መፍለቂያ አካል ነው።

ሐዋርያው ያዕቆብ በመልዕክቱ፡-

- አንደበት፡-
- 1) ፈረሶችን በምናዝበት ልጌም
 - 2) የመርከቦች አቅጣጫ በምናስቀደስበት መቀዘፊያ
 - 3) ተልቅ ጫካን በምታቃጥል እሳት እየመሰለ የአንደበትን ኃይል ነግሮናል።

ይህም ማብራሪያ አንደበት የዕውቀት የጠባይ የስሜት እና የአምልኮ መገለጫ ከመሆኑ በተጨማሪ የሕይወትም ይሁን የሞት መገንደን የምንቀደስበት ኃይል መሆኑን ይገልጻል።

ጠቢቡ ስሎሞንም “ሞትና ሕይወት በአንደበት ኃይል ውስጥ ነው የሚወዱትም ፍሬዋን ይበላሉ።” (ምሳሌ 18:21)። ስለ ይህንኑ ሐሳብ ያጠናክረዋል።

ስለሆነም አንደበትን ገትቶ እና ስሜቱን ተቆጣጥሮ በዝግታ መንገድ የሚናገር ሰው ከንግግሩ የተነሳ በፀሎ ዘንድ ተወዳጅ ሲሆን አንደበትን የማይገታ ለፍላፊ ግን ለአንደበት ርክሰት ስለሚጋለጥ በኃጢአት ውስጥ ይኖራል።

፤ የአንደበት ርክሰት

ሀ) ወሬኛነት

ስለሚያውቀውም ሆነ ስለማያውቀው ጉዳይ መናገር የሚወድ ለፍላፊ ሰው ወሬኛ ይባላል። ጠቢቡ “በቃል ጠዛት ውስጥ ኃጢአት ሳይኖር አይቀርም” (ምሳሌ 10:19)። ስለ የተናገረው ቃል ላለውኑ እና ባልተረዳነው ጉዳይ ላይ ማውራት ኃጢአት አንደሆን እና ከእግዚአብሔርም በረከትን እንደሚያሳጣን ያስገነዝባል። ወሬኛ ሰው በወሬው ለጓደኞችና ለባለትዳሮች ጎብኝት መለያየት ዋና ምክንያት ነው። መለያየት ደግሞ ኃጢአት ነው። ወሬኛ ሰው ከአቀሙ እና ከእውቀቱ አድማስ በላይ በሆነው ነገር ሳይቀር ሁሉን ቻይ እና ሁሉን አዋቂ የሆነ ይመስለዋል።

እኛ የእግዚአብሔር ሰዎች ግን መንፈሳዊ ሕይወትን የምንኖረው ራሱን በመግዛት እና እውነትን በመግለጥ እንጂ እንዲሁ

በሆነው ባልሆነው ርዕሰ ተጻይ ብዙ በማውራት ታዋቂነትን ለማትረፍ አይደለም።

በእርግጥ ወራሽ ሰው ያወራው ሁሉ ተቀባይነት ያለውና መኖሪያው ያስገኘ ስለሚመስለው አንደበቱን መግታት (ዝም ማለት) አይሆንለትም። ወራሽ እንኳን ቢያጣ ምላሱን በጥርዕና በክንፈሮቹ መካከል ያንቀሳቅሳል። አንገብጋቢና አከራካሪ በሆኑ በፖለቲካና በሳይንስ ጥጻይ ሳይቀር ማብራሪያ ለመስጠት ገዢውን ይሰላል። አንደበቱን ያሻላል ሐዋርያው ያዕቆብ በመካከላችን እንዲህ ዓይነት ወራሽ እንዳይኖር “ወንድሞቼ ሆይ ከእናንተ ብዙዎች አስተማሪዎች አይሆኑ፤ እንሰናክላለን በቃል የማይሰናክል ማንም ቢኖር እርሱ ሥጋውን ሊገታ የሚችል ፍጹም ሰው ነው” (ያዕ. 3:1-3) ሲል መመሪያ ሰጥቷል። ሌላኛው ሰለምን ነስቶ አለመረጋጋትን የሚያስከትል የወራ ማስተናገጃ ደግሞ የመገናኛ ብዙሃን ነው።

እስኪ በራዲዮ፣ በቴሌቪዥን፣ በመጽሔቶች የሚተላለፈውን አስደንጋጭ እና መልእክት አስቃቂ መልእክት አዘል ወራ ያስተውሉት። በዚህም ውስጥ የተፈጥሮ መዛባቶችን እና ጦርነቶችን ምክንያት በማድረግ እንደሰሜታቸው አቀጣጫ ማራኪ የሆኑ ዜናዎችን በመክንብ ሕዝቡን እንደረለጉት የሚጠመገዙ አንዳንድ አንደበታውያን ጋዜጠኞች ሲኖሩ፣ በሃይማኖት ሰብ-ም የራሳቸውን ልፋሬ ጽደቅ የሚሰብኩ “ባሕታውያን” እና “ናዝሬውያን” አይታዩም።

አንደበታውያን ጋዜጠኞቹ ከትንሽ እውነት ተነሥተው ሰሜትን ገዙቶ ተልብን የሚሰብ አስደናቂ ርዕሶችን በመምረጥ እና ከርዕሳቸው ጋር የሚመሰሉ ነገር ግን እውነት ያልሆኑ ግብረተሰቦች እና እነርሱ ብቻ በራሳቸው ጊዜ ያዘመዷቸውንና ያመሳሰሉአቸውን የመክራ እና የመቅሰፍት አራ ታሪክን በመጠቀም በብዕራቸውም ሆነ በአንደበታቸው የሕዝቡን ህሊና ያናውሳሉ። በአስደንጋጭ የጦርነት ዘገባዎቻቸው ምክንያትም አንዳንድ ሰዎች ሰማይና ምድር ሊያልፍ የተቃረኑ ስለሚመስላቸው ቃሉ ተፈጸመ፣ 8ኛው ጄኔራል ገባ/አያሉ ሲጠነቁቅ ሥራ ሲፈቱ ይታያሉ። የጦርነት ወራ በመስማት ብቻ ጦር ሜዳ ሳይሄዱ ጦርነት ውስጥ ተገትተው የገቡትም ብዙዎች ናቸው። በተመሳሳይ መልኩም ባሕታውያን እና ናዝሬውያን ነን በሚሉ ጸሐፊዎች አማካይነት እግዚአብሔር ገና ፍርዱን ሳይፈረዱባቸው በቁማቸው ገዘገም ገብተው የሚሰቃዩ ኃይማኖተኞችም አልታዩም።

ይህም ሁኔታ በገላጭ ዓለም በጦር መሣሪያዎች እና በተፈጥሮ መዛባቶች ከሚሞቱት ሰዎች ይልቅ በወራሾች እና በውሸተኞች አንደበት የሚሞቱት መብላጣቸውን ያስረዳል።

ያም ሆነ ይህ ሰላሙን ጠብቆ በጸጥታ መኖር የሚፈልግ ሰው መታወክን ከሚያስከትሉበት ወራ እና ወራሾች እራሱን መጠበቅ አለበት። ጸገመኛም ሐዋርያው “አንደበቱን ሳይገታ ልቡን እያሳተ እግዚአብሔርን የሚያመልክ የሚመስለው ማንም ቢኖር የእርሱ አምልኮ ከንቱ ነው” ሲል እንደረጋገጠው እግዚአብሔርን አመልካሲ

የሚል-ሁሉ ከወሬና ከወሬኞች መጠበቅ ብቻ ሳይሆን እራሱም ወሬኛ እንዳይሆን (እንደባቱን መግታት አለበት። እንደባቱን መግታት ያልቻለ ማንኛውም ሰው ቢኖር ከነቢዩ እግዚአብሔር ከዳዊት ጋር "እቤቱ ለእኔ ጠባቂ እንሮ የከንፈሮቼን" መግቢያ ጠብቅ" ብሎ ይጻፋል (መዝ. 140:3)።

ሰ) ትችት

መድኃኒታችን ከንቱ ንግግርን ማስወገድ እንዳለብን ሲነግረን "ሰዎች ስለተናገሩት ከንቱ ንግግር መልስ ይሰጡበታል" ብሎናል።

ከንቱ ንግግር ማለት ፊደላት ስላቅ ሲሆኑ እነዚህም ትችት፣ ነቀፋ፣ አሽመር አዘል መልእክት ያላቸው ናቸው። ከእነዚህም ዋናው ትችት ነው። ከወዘ ወንጭና ላይ በቅጽበት ተወንጭፎ ነፍሳትን እንደሚያጠፋ ድንጋይ (ፍር) እንዲሁ የትችት መንፈስ ከተዋረሰው ሰው እንደበት የሚወጡ ቃላት ስሜትን የሚጎዱ እና ህሊናን የሚያቆሰሉ ናቸው።

ምን አልባት ይህ የትችት መንፈስ የተጸናውተው ሰው ትችቱን በለሰለሰ ቃላት ሊያብራራው ቢችልም እንኳን ንግግሩ ሁሉ እንዲህ ነበረ እንጂ እንዲህ አይደለም የሚል ስለሆነ የትችቱ መርዛማነት እንዳለ ነው።

ይህ የትችት ሰው ምን ጊዜም በሰዎች ዕድገት እና በሁኔታዎች መስተካከል ስለማይደሰት በማይመለከተውና ባልተረዳው ጉዳይ ሳይቀር

ይበላላል። በዚች ምድር ላይ የማያውቀው ነገር ያለ ስለማይመስለው የማይተቸው ነገር የለም። ከሆነለት ይተቻል ካልሆነለት ደግሞ አተረምራሚ ስለሚሆን የራሱን ሰላምና መረጋጋት ያጣል።

ትችቱም ተቀባይነትን ያጣ ከመሰለውም ያንን ትችቱን ወደሌሎች ጀር በማዛመት እገሌ እኮ ተሳስቷል እንዲህ ማድረግ ነበረበት እሁን እንደ አደረኩ ማለቱ ነው 'ወግ ነው አሉ ሲዳሩ ማልቀስ' እያለ ትችቱን በተረት እያደበ በዙዎችን ለማሳመን ይሞክራል። በዚህም አድራጎቱ ቢረካም ባይረካም የበዙዎችን ስሜት ግን ይጎዳል።

በጠቅላላ የትችት መንፈስ የተዋረሰው ሰው ችግር መፍጠርን እና ቀውስ ማሰነሳትን ያስወድደዋል። ስልጣንም ካገኙ ይህን አድርጎ ይህን እታድርጎ በሚል ደረቅ ሕግን እና ትዕዛዝን ተጠቅሞ የበታችቱን ስራተኞች በማያስፈልግ ስራ ላይ እንዲጠመዱ በማድረግ ያታክታቸዋል። ስሕተት ካገኘባቸውም እንደ እሳተ ገምራ ስለሚረጎዱ እካባቢውን ሆነ ሰዎችን ያውካል።

> የእንደበት ቅድስና

ሀ) ማድመጥ

'እግዚአብሔር ሁለት ጀር እና አንድ ምላስ የፈጠረልን ብዙ እንድናደምጥ እና ጥቂት እንድንናገር ነው' እንዲሉ እያንዳንዱ ሰው አስቀድሞ ከመናገር ይልቅ የማድመጥ ልምድ ቢኖረው መልካም ነው።

ልክ እንደ ዐይነ ስውሩ ቅዱሳን ሰብረው የተረጋጋ እና በማንኛውም ወይይት እና ክርክር ውጤታማ ለመሆን የማይመጥ ልምድ ያስፈልጋል።

ዐይነ ስውሩ ዲዲሞስ በአንድ ወቅት ሐልዎተ እግዚአብሔርን የሚከፉ ተመራማሪዎች የራሳቸውን ዕውቀት ማስረጃ በማድረግ የእግዚአብሔርን አለመኖር ከነገሩት በኋላ እስከ እንተ እግዚአብሔር መኖሩን በተጨማሪም አስረዳን ሲሉ ጠየቁት። እዚህ ላይ ዲዲሞስ ተመራማሪዎቹ ጭልጥ ብለው መሳሳታቸውን ቢያውቅም ንግግራቸውን እስኪጨርሱ በጥምና ያዳምጣቸው ነበር እንጂ አልተበሳጨም። ሐሳባቸውንም ከተረዳ በኋላ ለጠየቁት ጥያቄ ምላሽ ለመስጠት ምሽት ተመልሳችሁ ኑ አላቸው። እነርሱም የቀጠረደቸውን ጊዜ አክብረው ሲመሽ ተመልሰው መጡ።

ዲዲሞስም እንግዲህ አሁን እስከ ወደላይ አንጋጣችሁ የሰማዩን ገጽታ ተመልከቱ አላቸው እነርሱም እንዳላቸው ሰማዩን ተመልከቱ። እርሱም "በሰማይ ላይ ምን እና ምን ይታዩላችኋል" አላቸው።

እነርሱም- "ከዋክብት" ብለው መለሱለት

እርሱም- "በሥጋዊ ዐይናችሁ የማይታዩ ችሎታ እነዚህን ከዋክብት በቀን ማየት ትችላላችሁን?" ሲል ጠየቃቸው

እነርሱም "አንችልም" አሉ

እርሱም "ለምን ማየት ያቅታችኋል" ሲል ጥያቄውን በጥያቄ ደገመላቸው

እነርሱም "ከዋክብቱን ለማየት የግድ መምሸት አለበት" አሉት።

እርሱም "በእርግጥ ትክክል ናችሁ የመለሳችሁት ምላሽ ትክክል ነው። ይሁን እንጂ በተፈጥሮ እንደምናውቀው የተሰወረን ነገር ለማግኘት ብርሃን ያስፈልጋል እነዚህን የምታዩላቸውን ከዋክብት ለማየት ግን ብርሃን ሳይሆን ጨለማ ሊኖር የግድ ነው። እንደዚህ ሁሉ እግዚአብሔርንም ለማየት ቁላዊ ነገርን ማየት በሚቻልበት በላይን መግሪያ እና ፍልስፍና ሳይሆን በእምነት ብቻ ማረጋገጥ እንደሚቻል ልንገራችሁ እወዳለሁ" በማለት አስረዳቸው።

ከዚያም እርሱ በተራው በሰማያት ገጽታ ላይ ከዋክብት እንደሚታዩ ነገራችሁኛል። ይሁን እንጂ እኔ ዓይነ ስውር ስለሆንኩ በምን ታረጋግጠውኛላችሁ ሲል አዲስ የጥያቄ ርዕስ ከፈተላቸው። እነርሱም ግራ ተጋብተው ምላሽ አጡ እና ከመኖር ይልቅ ዝምታን መረጡ።

እርሱ ግን የእኔ ዐይነ ስውርነት የከዋክብቱን አለመኖር አያረጋግጥም እኔ አየሁም አላየሁም ከዋክብቱ ዘወትር አሉ። እኔም ምንም ዐይነ ስውር ብሆንም እንኳን ከዋክብቱን ሳልመለከት እናንተ አይታችሁ በነገራችሁን ምስክርነት ብቻ የከዋክብቱን መኖር አምኜ ተቀብቼአለሁ አላቸው። እኔ እንዳች ከዋክብት ሳልመለከት የከዋክብቱን መኖር እንዳመንኩ እናንተም በሥጋዊ ዓይናችሁ ባትመለከቱትም እንኳ በእምነት እግዚአብሔር መኖሩን አታምኑምን? ብታምኑ መልካም ነው ሲል በትሕትና ጠየቃቸው።

እነርሱም በጥያቄ መልክ ያቀረቡትን አስተሳሰብን እና ምስክርነቱን ተቀብለው የእግዚአብሔርን መኖር በእምነት አረጋገጥን አሉት።

በዚህ የክርክር እና የውይይት ሁኔታ ዐይነ ስውና (በድክመቱ እና በትሕትናው) የተናገሩትን እድምዎ የእነርሱን ዕውቀታቸውን እና አስተሳሰባቸውን ተጠቅሞ ክብራቸውን ሳይጋፋ የእግዚአብሔርን መኖር በግላግ ረታቸው። ክርክራቸውም በዚህ ተደመደመ።

በዚህ ከዐይነ ስውና የዲኢሞስ የክርክር ውጤት የምንረዳው ሰዎችን ወደአሰብነው ውጤት እና የሕይወት መንገድ (አውነት) ለግምት ጥሩ እድማዎ በመሆን እና የእኛን ዕውቀት ብቻ ሳይሆን የእነርሱንም ዕውቀት መጠቀም እንዳለብን ነው።

የክንያቱም የምንከራከራቸውን ሰዎች አስቀድመን ካለፈውጥናቸው እና ዕውቀታቸውን ካልጠቀስንላቸው ክብራቸው የተቀነሰ እና ስለ እራሳቸው ያላቸው ከፍተኛ ግምት ዝቅ ያለ ስለግራሳቸው እውነተኛ ሐሳባችንን ሊቀበሉን ቀርቶ ይጣሉናል።

የግንዛቤናቸው እና የምንከራከራቸው ሰዎች የማይመስል እና የተቃዋሚ ልሳብ ቢሰነዝሩብን እንኳን እንዲሁም የበላይነታቸውን ሲያንጸባርቁን ለእኛ ወደ ስህተት መግባት ቢቀላገሉም እኛ ግን የተቃዋሚ ልሳባቸውን በትሕትና እድምጠን በጥናት ሳይሆን በምክንያት በትዕቢት ሳይሆን በትሕትና ልናስረዳቸው ያስፈልገናል።

እንዲህ ካደረግን ከተሟጋቾቻችን፣ ከተከራካሪዎቻችን እና ከተቃዋሚዎቻችን ጋር ሳንጋጭ በውይይታችን እና በክርክራችን ውጤታማ እገኛለን።

ዳሩ ግን የመናገር ብቻ እንጂ የማይመጥ ልምድ ከሌለን ውይይታችን ወደ ውጤት ሳይሆን ወደ አታካር ይቀየራል። ክርክራችንም ያለምንም ውጤት ጉንጭ አልፎ ሆኖ ይቀራል።

ጥሩ እድማዎ አለመሆን በራሱ የዕውቀት ማንስ እና ያለመረጋጋት ምልክት ነው። የማይመጥ ልምድ የሌለው ሰው ምን እንደተባለ ሳይሰማ እና ሳይረዳ የተናገረው ሁሉ መልስ ስለሚመስለው በንግግሩ የሌሎችን ህሊና ያቆሽሻል።

እንደዚህ ዓይነት ሰው በአንድ ርዕስ ጉዳይ ላይ ከእርስዎ ጋር ውይይት ቢያደርግ እንኳን ሐሳብዎን ለመረዳት እና ወደ አዲስ እውነት ደርሶ ዕውቀት ማግኘት ሳይሆን ድክመትዎን አውቆ ሊተችዎ እና ያለዎትን ዕውቀት በማጣጣል ያቀረቡትን የውይይት ሐሳብ ለመበታተን ይሆናል። ከዚያም እገሌን እኮ እፋን አስያዝኩት እያለ በየአውራጎዳናው በማወጅ መሣለቂያ እና መተረቻ ሊያደርግም ነው። ምንጠልባት ይህ ሰው በማያውቁት አጋጣሚ ቀም ይዘብዎ ከሆነማ በዚህ ዓይነት ሁኔታ ሊበቀልዎ ይፈልጋል።

ጥሩ የመደማመጥ ልምድ ያለው ሰው ግን ሲያወያይዎት እንኳ አቀራረቡ እንደ ጓደኛዎ እና ወዳጅዎ ስለሆነ ንግግርዎን ሳያቋርጥ በጥምና ያዳምጥዎታል። ምን ለማለት እንደፈለጉ ለመረዳት ሐሳብዎን

ያስጨርሳል። በውይይቱ እና በክርክሩም ምንም ዓይነት የሽንፈት እና የበታችነት ስሜት ሳይሰማም በሐሳቡ እንዲሰማው ስለሚያደርግም ይረቱለታል።

የመደማመጥ ልምድ የሌላቸው ሰዎች ሁሉ በውይይታቸው ጊዜ ስለማይደማመጡ እያንዳንዳቸው ቢያንስ ቢያንስ አንድም አምስትም ናቸው ሁሉም ስለማያውሩ እና ስለማይደማመጡ ወደ መግባባት አይመጡም።

የመደማመጥ ልምድ ያላቸው ሰዎች ግን በአንድ ወይይት ውስጥ ከመቶ በላይ እንኳን ቢሆኑ ምንም ዓይነት የጩኸት እና የጫጫታ ድምጽ አይሰማዎትም።

በመሠረቱ ሁላችንም በውይይት እናበክርክር ጊዜ የየራሳችን ሐሳብ ትክክል እና ቅዱስ ቢመስለንም እንኳን መደማመጥ ካለ የማይጣጣሙ ሐሳቦችን በማንሸራሸር ወደ አንድ እውነት ነው መድረስ እንችላለን።

- ሰለዚህ ሰዎችን ላለማጣት፣
- የተረጋጋ ነጭ ለመኖር፣
- ወደ እውነት ለመምጣት
- የማይመጥ ልምድ ይኑረን።

ለ) ትክክለኛ ሐሰ

ስለ መደማመጥ እና ስለመወያየት ከተነጋገርን አሁን ደግሞ ስለሐሰ መነጋገር አለብን። ትክክለኛ ሐሰ ከልብ የመነጨ ልባዊ ምክር ሲሆን የእውነት እና የፍቅር መገለጫ ነው። ትክክለኛ ያልሆነ ሐሰ ግን ነቀፋ ወይንም ትችት ሲሆን የቅናት እና የምቀኝነት ስሜትን ያንጸባርቃል። ትክክል ያልሆነ ሐሰ ጠብን እና መከፋፈልን የሚያባብስ ሲሆን ትክክለኛ ሐሰ ግን ሁሉንም ሰው ወደ ሰላም እና መፍትሔ የሚያመጣ ነው። ትክክለኛ ሐሰ ሰዎች ጥፋታቸውን በተዘዋዋሪ መልኩ እንዲረዱት የሚያደርግ ኃይል ነው።

ትክክለኛ ሐሰ የሰላማዊ ሰው መለያ ምልክቱ ነው። ምክንያቱም ሰላማዊ ሰው ዘወትር ሰዎች በስሕተታቸው እንዳይጠፉ ትክክለኛ ሐሰ ይሰነዘርላቸዋል። አትኩሮቱም ስሕተትን ከመፈለግ ይልቅ መፍትሔን ወደማምጣት ነው። ሰው ስሕተት ሲሰራ ቢያጋጥመው እንኳን ይህን አታደርግ ይህንን አትሥራ ዳግመኛ እንዲህ አትሁን ብሎ ሲያዝ አይሰማም ነገር ግን በሌላ አገላለጽ ይህ ጉዳይ የሚሆን ይመስልሃል። እንዲህ ብታደርግ ይሰማማሃል? በማለት በጥያቄ መልኩ ሐሳቡን ያቀርባል። ሁሉም ሰው በነጻነት እንዲኖር ይፈቅዳል። ከበታቹ የሚሠሩ ረዳቶችንም ቢሆን አድርጉ አታደርጉ በሚል ደረቅ ሕግና ትእዛዝዝ እያታከታቸውም። ፍላጎቱ ሰዎች በስሕተታቸው እንዲጠፉ ሳይሆን ከስሕተታቸው እንዲማሩና እንዲቸሻሉ ማድረግ ብቻ ነው።

ለዚህ አማካኝ ምሳሌ የሚሆንን ለቅ.ጴጥሮስ የተሰነዘረ የኢየሱስ ክርስቶስ መጠይቅ ነው። ኢየሱስ ክርስቶስ ከትንሣኤው በኋላ ቅዱሳን ሲያገኘው ጌሎች እንዲን ቢከፋሉ አልከደህም ብለው ቃል የገባኸው ጴጥሮስ ወሽታም ነህ! ምንም ሥልጣን እና ገርማ የሌላትን አንዲት ገረድ ሴት ፈርተህ ከደኸኛልና ከዳተኛ፣ አጭብርባሪ እና ጥቅም ፈላጊ ነህ። በማለት ስሕተቱን እያሰጠ በሚቆጠቁት ቃል አልገሰጸውም፤ ወይም ከእንገዲህ በኋላ ከእኔ ጋር መሆን ከፈለክ ዳግመኛ እንዲህ አታደርግ እንዲህ አትሁን ቢል አልወቀሰውም። ይልቁንም የጴጥሮስን ስሕተት በመተው በጥያቄ መልኩ ጥና ልጅ ስምን ሆይ ከእነዚህ ይልቅ ትወደኛለሁን? ቢል ጠየቀው።

ቅዱስ ጴጥሮስም እንደቀደሞው አዎ ወይ አይደለም ዓይነት ሳይሆን መልሱ ጌታ ሆይ እንደምወደህ እንተ ታውቃለህ የሚል ነበር። ኢየሱስም ግልገሎቹን አሰማራ በጎቼን ጠብቅ አለው። ቅዱሳን ጴጥሮስ ተረጋግቶ ሐሳቡን እስኪረዳው ድረስ ሦስት ጊዜ በአጽንኦት ጠየቀው እንጂ የቅዱሳን ስሜትን የሚጎዳ እና ክብሩን የሚነካ ቃላትን አልተናገረውም። ይህም የክርስቶስ መጠይቅ የጴጥሮስን ህሊና ያቆሰለ ሳይሆን ጴጥሮስን ባለ አደራ በማድረግ ሥልጣንን የሰጠበት እና ፍቅሩን የገለጸበት ነው።

ይህም ትክክለኛ ሐሰ ሰው ከሠራው ስህተት፣ ከጠፋው ጥፋት በተዘዋዋሪ እንዲማር እና እንዲመለስ የማድረግ ኃይል እንዳለው ያሰረዳል። እርሱም ሰዎች ጥፋት ሲያጠፋ ስሕተት ሲሰሩ ሰው ናቸውና አይበሳጩባቸው። እርሱም አይታወኩ እንዲያውም ኢየሱስ

ለጴጥሮስ እንደረገው ሁሉ አትኩሮትም በስሕተት ላይ ከመሆን ይልቅ ወደ መፍትሔው ይሁን። ለጥፋተኞች እና ለስሕተተኞች ቀጥተኛ ትእዛዝ ከመስጠት ይልቅ ጥያቄዎችን ይጠይቁ። ሰዎች ሲበድሉ እና ሲላላቱ ጸያፍ ቃላትን እና ከብረ ነክ ንግግር አይናገሯቸው።

ይሁንና ሐሰ ግለት የሌሎችን ስሕተት እና ጥፋት እንዲህ ተረድተን ከጥፋታቸው እንዲማሩ የምናደርግበት አቀራረብ ብቻም ሳይሆን በማናውቀው መልኩ ሰዎች በሠሩት ሥራ ተጸጽተው ስሕተታቸውን ሲነገሩን ስሕተታቸውን አስወግደን ሕይወታቸውን የምናንጸብት የፍቅር መልስ ነው። ለዚህም ምሳሌ የሚሆንን ደግሞ የንስሐ አባቶች የክህነት ተልዕኮ ነው። በእርግጥ የንስሐ አባቶች የተለያዩ ዓይነት ዓላማና ግብ ሊኖራቸው ይችላል። እነርሱንም በሁለት ከፍለን ማየት እንችላለን።

የመጀመሪያዎቹ ጥሪያቸው ከእግዚአብሔር የሆነ እና እርዳታ ክህነታቸውን የጠበቁ ናቸው። የንስሐ ልጆቻቸው በኃጢአታቸው ተጸጽተው ወደ እነርሱ ሲመጡ ኃጢአተኞች በንስሐ አዲስ ነሮ (ሕይወት) መኖር እንደሚችሉ፣ እግዚአብሔር ላለፈው ኃጢአታቸው ይቅር እንደሚላቸው በሚቀጥለውም የሕይወት ጉዞ እንደሚጠብቃቸው በመንገር የእግዚአብሔርን ቸርነት፣ መሐሪነት እና ፍቅር ይገልጻላቸዋል።

ከዚያም የኃጢአተኞችን ነዛቤ ተቀብለው ተመጣጣኝ ቀኖና ይሰጣቸዋል። በበኩላቸው የንስሐ ልጆቻቸው (ንስሐ የሚገቡት) ዳግመኛ

ወደ ኃጢአት እንዳይመለሱ ስለ እነርሱ ወደ ፈጣሪያቸው ይጸልያሉ። በዚህም አማካይነት ለኃጢአታቸው ስርየትን እና ለነፍሳቸው እረፍትን ለሀሊናቸው ሰላምን ያሰጣሉ። እነዚህ የንስሐ አባቶች ዓላማቸው ሰዎች ሁሉ በኃጢአታቸው እንዳይታወኩ መጣር ነው፤ ግባቸው ደግሞ ኃጢአተኞች ንስሐ ገብተው የእግዚአብሔርን መንገድ እንዲወርሱ ማድረግ ነው።

ሌላኛዎቹ የንስሐ አባቶች ደግሞ ጥሪው ሳይኖራቸው በራሳቸው አጀንዳ ወደ ከህነት ጎራ የገቡ ናቸው። እነዚህም በክርስትና ሕይወታቸውም ሆነ በቃል የንስሐ ልጆቻቸውን አያስተምሩም፤ የንስሐ ልጆቻቸው እንኳን በበደላቸው ተጸጸተው ኃጢአታቸውን ሲናዘዙላቸው አሁን በኃጢአታቸው እንደተረረደባቸው እና እንደሚቀሰፉ ይናገራሉ፤ በዚህም የንስሐ ልጆቻቸውን ተስፋ ስለሚያስቆርጡላቸው ለበለጠ ኃጢአት እና ጥፋት ይዳርጉላቸዋል።

ለምሳሌ ያህል በከህነት አገልግሎት ሰላሉት ይህንን ሁኔታ ተናገርን እንጂ እንደዚህ ሁሉም ሰው በየሥራ መስኩ የቆመሉትን ዓላማና ግብ ሲስት የሚታይበት ጉድለት ነው።

በመሠረቱ የአንዱ ስሕተት ለሌላው ጠንቅ እና መሠናክል መሆኑ ሊታወቅም ሐዋርያው 'ሰው በማናቸውም በደል እንኳ ቢገኝ መንፈሳውያን የሆናችሁ እናንተ እንደዚህ ያለውን ሰው በየውሃት መንፈስ አቅኑት አንተ ደግሞ እንዳትፈተን እራስህን ጠብቅ' (ገላ. 6:1) አንዳለ። ማንኛችንም ብንሆን ስሕተተኞችን በስሕተታቸው

እየወቀሰናቸው እንዲህ አተሁኑ እንዲህ አታድርጉ ከምንላቸው ይልቅ ዳግመኛ ስሕተት እንዳይሰሩ ማድረግ ያለባቸውን ብቻ ብናላያቸው መልካም ነው። መልካም ገናቸውን በመተው ስሕተታቸውን ብቻ ከተከታተልን እራሳችንም ታውከን የእነርሱንም ሕይወት እናናጋለን።

አካላዊ አደብ

በሕዋሳታችን ንቅናቄ እና በሰውነት ክፍላችን እንቅስቃሴ አማካይነት መረጋጋታችን (ሰላማችን) የሚታወቅበት መንገድ ነው።

ሰው ያለምንም ምክንያት በአንድ ቦታ የማይቀመጥ እና በአንድ ቦታ የማይረጋ ከሆነ ውስጣዊ አለመረጋጋቱ ለአካላዊ መታወክ ስለባ አድርጎታል ያሰኛል።

ይህ ዓይነቱ ሰው ከጭንቀቱ ለመገላገል ብቻ ከአንድ ቦታ ወደሌላ ቦታ፣ ከአንድ ሀገር ወደ ሌላ ሀገር ይሄዳል፣ ይመጣል፣ መቀመጥ መነሳት፣ መግባት መውጣት ያበዛል። ለረዥም ጊዜና ሰዓት በቤቱ ውስጥ እንኳን አይቆይም፤ በአጋጣሚ በቤቱ ውስጥ በአንድ ወንበር ላይ ተወስኖ ቢቀመጥ እንኳን የሰውነት ክፍሎቹን ለቅጽበት አያረጋጋቸውም። ይኸውም እግሩን ያንዘፈዝፋል፣ አልያም ከንፈሩን ያኝካል (ይመጣል) ወይም ራሱን ይነቀንቃል።

በር ከፍቶ ሲዘጋ እንኳን ሁከት ይፈጥራል፣ ሲራመድ ከላባ ስለሆነ አካሄዱ ከእርሱ አልፎ ሌሎችን ያውካል።

ፈላጊ ነገር ሲጠጣ ፉት ሲል ከገረድቶ የሚፈጠሩት ድምጽ ሰውን በፉጫት የሚጣራ እንጂ መጠጥ የሚጠጣ አያስመስለውም። ሻይ በሚጠጣ ጊዜም ሻይ ወስጥ ያለውን ሰኳር እንኳን ለማዋሐድ ሲያማስል መረዋ የሚያቃዋል እንጂ ሰኳሩን ለማዋሐድ የሚያማስል አይመስልም። ከሌሎች ጋር ሲነጋገርና ሲወያይም አለአገባብ እጁን ሲያውተረትር ጥቱን ሊቀበር እና ጥንቅቅን ሊነቀጥን ያስተውሉታል። ይህ ሰው በጠቅላላ ሁኔታው እና በመላ አድራጎቱ አካላዊ መታወክ ይታይበታል።

ይህ ዓይነት አካላዊ መታወክ ደግሞ ለወታደራዊ ሥርዐት እና መመሪያ ፈጽሞ ተቃራኒ ነው። በወታደራዊ መመሪያ መሠረት እንደ ወታደር ሐሳብን በሚያስተላልፍ ጊዜ በተጠንቀቅ ሊቆም ይገደዳል ሐሳብን ካስተላለፈ በኋላም እንደዚህ በተገኝታቱ ያለምንም ትርፍ እንቅስቃሴ ወደ ጎሳ ዞር ይመለሳል።

ወይም በሌላ አባባል እንደ ወታደር ለጠቁ ሐሳብ ሊያቀርብ ሲል ተጠንቀቅቶ ደካል ሐሳብንም ሲጨርስ አላርፍ፤ ደካል፤ በዚህም ላይ ቀኝ ጎሳ ዞር፤ ደካል፤ በተሠጠው መመሪያ መሠረት ያለምንም ትርፍ እንቅስቃሴ ወደ ጎሳ ዞር ወደ ቦታው ይመለሳል።

ከእስከ አሁን ገለጻ በአካላዊ እንቅስቃሴ ለማካደነት አካላዊ መታወክን ጠንረዳም አስፈላጊ በሆነ ጊዜ እና ቦታ አካላዊ እንቅስቃሴ አያስፈልግም ማለታችን አይደለም።

ለምሳሌ አንድ ሰባኪ ሰዕ እግዚአብሔር ኃያልነት እና ሉዓላዊነት ሲናገር እጁን ወደ ሰማይ ቢያመለክት በለሰው ሚችነት ደግሞ ሰው ሆኖ አፈር ነህና ወደ አፈር ትመለሳለህ ሲል ወደምድር ቢያሳይ እንቅስቃሴው በአስፈላጊው ሁኔታ ስለሆነ ስብከቱን በምስል የተቀነሰበረ ያስመስልለታል።

ውስጣዊ ሰላም ያለውን ሰው በአድራጎቱ እና በሰራ መስኩ ሲመለከቱት አካላዊ መታወክ ላይሆን እንዲህ ዓይነት ተገቢ እንቅስቃሴን ያኖብታል። ይህ ዓይነቱ ሰላማዊ ሰው (አካላዊ አደብ ያልተለየው ሰው) በአጠገብም ቢያልፍ ወይም ቢቀመጥ እንኳን በማንኛውም ሰዓት እና ጊዜ እንዳለፈ ወይም እንደተቀመጠ ላያውቁ ይችላሉ።

ሰዕ አካላዊ አደብ ትክክለኛ ምሳሌ የሚሆኑት በተለይ ሐሳባቸውን ስብስበው በአንድ ቦታ ተወስነው እግዚአብሔርን የሚማጸኑትን የመነኮሳት ሕይወት እና የአኗኗር ዘይቤ ስናጤን እንገረማለን።

በተለይ አንድ መናኝ በበዓቱ (በጸሎት ቤቱ) ያለምንም እንቅስቃሴ ለሰዓታት እና ለዕለታት ይቆያል፤ እንዲያውም በራዕይ እና በህልም ከተረዳው የአገልግሎት ዘርፍ በስተቀር ከበዓቱ ፈጽሞ አይወጣም።

ይህ አደብ እና እርጋታን የተላበሰ የአኗኗር ሥርዐት ከሀገር ወደ ሀገር ይዛመታል፤ ከትውልድ ወደ ትውልድ ይተላለፋል። እንዲህ

ገደነቱ የእናኛ ሥርዓት እና ባሕር ዛጠበት እና ፍጹም ሰላም እና መረጋጋት በሰፊነት ሀገር በጎብረት የሚደረጉ የተቃዋሚ ሰልፎች እንኳን ሰላማዊነት ናቸው። በመሠረቱ እንደመዝገብ ቃላት ፍቺ እና ትንታኔ የተቃዋሚ ሰልፍ ማለት ተቃዋሚዎች በቡድን በቡድን በመሆን ከንዳቸውን እያወራው መፈክሮችን በማሰማት እና ለውጥ ፍለጋ በሕይወት እና በጎብረት ላይ አደጋ በማድረስ ሁከትን መፍጠር ቢሆንም፣ ሰላም እና ነጻነት በሰፊነት ሀገር ግን የተቃዋሚ ሰልፎች (ተቃዋሚዎች) ትዕይንት ሕዝብ ሲያደርጉ በሀብረ ቀለማት እና በምስል ተቀናብሮ በሰሌዳ ላይ የሰፈረውን የተቃዋሚ ሕሳቦችን እና አመለካከታቸውን ተሸክመው ያለምንም ሁከት እና ጩኸት በከተማው ዋና ዋና መንገዶች በመዘዋወር ተቃዋሚዎቻቸውን በጽሑፍ እና በምስል ብቻ ይገልጻሉ።

ይህም ሰላም እና ነጻነት ባለቸ ሀገር ፍጹም መረጋጋት እና ሰላም እንዳለ ያስገነዝባሉ።

ሕዋሳዊ ሰክነት

በሰሜን ሕዋሳታችን አማካይነት ብቻ ውሳጣዊ ሰላማችን የሚገለጽበት መንገድ ሕዋሳዊ ሰክነት ይባላል። ሕዋሳዊ ሰክነት (የሰሜን ሕዋሳት መረጋጋት) ከአካላዊ አደብ ጋር የማይነጣጠል ወይም በአካላዊ አደብ ሥር የሚካተት ቢሆንም በዚህ ርዕስ ስር ግን ሕዋሳዊ ሰክነትን ብቻ ነጥለን እንመለከታለን።

የማየት፣ የመስማት፣ የማሸተት እና የመሳሰሉት የሰሜን ሕዋሳት መቅባብዘዝ በሀሊና ውስጥ ብዙ ሕሳቦች እንዲወለዱ ያደርጋል። ሕሳቦችም በውስጣዊ ሰላም ላይ አስከሬ ተጽእኖ ይኖራቸዋል።

ለምሳሌ እርስዎ በማዕድ፣ በጉባኤ፣ በሰብሰባ፣ በትምህርት ላይ ሲሳተፉ ወይም ሊቀመጡ ይችላሉ። ይሁን እንጂ ዐይኖችዎ እዚህ እና እዚያ፣ ላይ እና ታች፣ ግራ እና ቀን እየተቀበዘበዙ የሚያጭልቁ ከሆነ ምልክታዎም ይህ ሰው ማን ነው? ያ ነገርስ ምንድን ነው? ማንስ ሠራው? የሚል ሕሳብ ሕሳብን እየወለደ በሀሊናዎ ጥያቄ ሥለሚፈጥርብዎ ይታወካሉ። ምክንያቱም ለሰው ልጅ በሚያየው እና በሚመለከተው ነገር መሳብ በጣም ቀላል ነው።

ጳጳሮችም በምልክታዎ እና በእይታዎ ብቻም ሳይወሰኑ አልፎ ተርፎም እፍምም ዛሬ ምን አዲስ ነገር ወይም ክስተት አለ ለማለት በጥያቄ መከፈት ይጀምራል። ጆሮዎም በቀን የተከናወኑትን እንግዳ ዜና እና አዳዲስ ወረዎችን ለመስማት ይፈጥራል። በዚህም አዕምሮም በአዳዲስ ነገሮች እና ክስተቶች ይታወቃል። እነዚህም ክስተቶች እና እንግዳ እውነቶች በሥራ ጊዜዎም ይሁን በዕረፍት ጊዜዎ ያባክኑዎታል። በጸሎትዎ ጊዜ እንኳን ሳይቀር ሕሳቦቹ በሀሊናዎ ስለሚመላለሱ ከእግዚአብሔር ጋር የወጡት የእምልሶ ግንኙነትም ይቋረጣል። የሀሊና ሰላምንም ያጣሉ።

ለሰው ዘር በሙሉ በሕዋላዊ አገልግሎት ሥር መሆን በጣም ቀላል ስለሆነ ሰው በሚያየው፣ በሚያሸተው፣ በሚነካው ነገር አማካይነት በቀላሉ ይላሳል። ከዚያም ይታወቃል። በሕዋላቶቻችን አማካይነት እንዳንታወክ ሕዋላዊ ስኬትን በተመለከተ ገጻማውያን ለሰው ወደ ወንድምህ ቤት በገባህ ጊዜ እዚያ እና እዚህ እያማተርክ አትመልከት፤ በማዕድም ላይ ስትቀመጥ እንኳን ፊትህ የቀረበውን ተመገብ እንጂ ዐይኖችህን ወዲያና ወዲህ እያቅበዘበዘክ አትቀላውጥ። ሲሉ ይክገሉ።

ለሰው የሰሜት ሕዋሳትን ተጠቅሞ የሌሎችን ምሥጢር ማወቅ እና ገበያን መመልከት በራሱ ሕዋላዊ ዝሙት ይሉታል። ጆሮ ማድመጥ የሌለበትን ነገር ሲያጸምጥ 'የጆሮ ዝሙት' ይባላል። ምክንያቱም እንዲህ ዓይነቱ የጆሮ አጠቃቀም በሥውር ከማድመጥ አይለይምና።

ዐይንም ማየት የማይገባውን አጭልቆ ወይም አማትሮ ሲመለከት 'የዐይን ዝሙት' ይባላል። የሌሎቹም ሕዋላቶች ከንዋኔ እንዲሁ አለ አግባብ ከሆነ ይህንን ስያሜ ያገኙታል ለዚህ ዓይነቱ ሕዋላዊ ዝሙት ወይም ከንዋኔ ተጠቂ መሆን ደግሞ እንደሰይጣን ቅናትን ተላብሶ ለጥፋት መሰለፍ ማለት ነው። 'ሰይጣንም በምድር ላይ ዘርህ በእርስዎም ተመላለሱ ብሎ መለሰ' (ኢዮብ 2:2)።

ለዚህ ሁላችንም በሰሜት ሕዋላቶቻችን አማካይነት እንዳንታወክ እና ለጥፋት እንዳንሰለፍ 'ከሕዋላዊ ዝሙት' መታቀብ አለብን።

ፈገገታ

ፈገገታ በፊት ገጽታችን አማካይነት ውስጣዊ ሰላም እና ደስታ የሚታወቅበት የመረጋጋት ዓይነት (ምልክት) ነው። ይህም ከውስጥ የመነጨውን ፈገገታ እንጂ ሰው ሠራሽ የሆነው የለበጣ ፈገገታ ማለታችን አይደለም።

የፊት ገጽታችን ወይንም ዓይን ወሃችን የውስጥ ሰሜታችን የሚገጸባረቅበት መስታወት እና በሀሊናችን የሚመላለሱት ሐላቦች የሚገበዙበት ሰሌዳ ነው። ይህም መወደዳችን፣ ጥላቻችን፣ ሀዘናችን፣ ደስታችን፣ ፍርሃታችን፣ ደፍረታችን፣ የውስጥ ሰሜታችን ሁሉ በፊት ገጽታችን እንደሚታወቅ ያስረዳናል።

እንዳንድ ሰዎች ውስጣቸው ሲረበሽ ወይም ወንጀል ለመሥራት ሲፈልጉ የውስጥ ሐላባቸው እና ሰሜታቸው እንዳይታወቅ ለዐይናቸው ጥቂር መነጻር እና ለፊት ገጽታቸው ቅባት ይጠቀማሉ። ወይም ለዐይናቸው መነጻር ለፊታቸው ቅባት ባይጠቀሙ እንኳን ውስጣዊ ፍርሃታቸው፣ ጭንቅታቸው እና አለመረጋጋታቸው እንዳይታወቅባቸው ብዙ ይጥራሉ።

ኢየሱስ ክርስቶስ እነዚህ ዓይነት ሰዎችን ገናን ገብቶ ጸርፎና ፈረሰውያን በውጭ አምራው የሚታይ በውስጥ ግን የሙታን አጥንት ርኩሰትም ሁሉ የተሞሉ በኖራ የተሰሰኑ መቃብሮችን ስለምትመስሉ ወዮላችሁ። እንዲሁ እናንተ ደግሞ ዘውዱ ሰው እንደጸድቃን ትታያላችሁ በውስጣችሁ ግን ግብዝነትን እና ዓመፀኝነት ሞልቶባችኋል። (ማቴ. 23:27) ሲል ገበጂቸዋል። ያልተረጋጋ ሰው ውስጡ ተንኮል፣ ቅናት፣ ክፋት አርገዘ! የአለባበስ ደረጃውን በመጠበቅ ውጫዊ ገጽታውን ለማሳመር ቢጥርም አይቻለውም፣ ብዙውን ጊዜ አለመረጋጋቱን ያስከተለበትን መንስኤም አያምንም።

ይህንን ሰው ምን አልባትም ዛሬ ልክም አይደለህም ምን ሆነህ ነው? ብለው ቢጠይቁት ምንም አልሆንኩም ሰላም ነኝ በማለት የከሐደት መልሱን ይሰጥዎታል። አለመረጋጋቱን ይካድ እንጂ የአነጋገሩ የድምጽ አወጣጥ፣ የእጁ እንቅጥቃጤ፣ የከንፈሩ ንቅናቄ፣ የጉንጫ መቅላት መታወኩን ያሳይዎታል። በጥቅሉ ያልተረጋጋ ሰው ስለማን እና ስለምን እንደሚያወራ እራቱ በውል አያውቀውም።

ጠቢቡ ሰሉምን ራት በውኃ ላይ ለፊት እንደሚታይ እንዲሁ የሰው ልብ ለሰው ይታያል። (ምሳሌ 27:19) ሲል እንደአብራራልን እርስዎም ልቡናም በፊት ገጽታዎ ወይም በዓይን ውኃዎ አማካይነት የያዘውን ውስጣዊ ስሜትዎን የሚገልጽ መሆኑን ይመኑ እንጂ የማይታዩ ብዙ አስደናቂ እና ታሪካዊ ነገሮች ተጠብቀውበት እንደታሸግ የቅርስ ግምጃ ቤት (ማህደር) አድርገው አይገምቱት።

እስከ አሁን እንደተረዱት ለውጫዊ የፊት ገጽታዎ እና ለዓይን ውኃዎ መረጋጋት እስፈላጊው የራስ ጥረት፣ የዐይን መንጽር፣ ቅባት እና የመሳሰሉት ላይሆኑ ወሳኙ ውስጣዊ ሰላም መሆኑን ያስተውሉ።

ውስጣዊ ሰላም ያለው ሰው ረገግታን የተላበሰ ገጽታ እና የተረጋጋ አቋም ይታይበታል። ለእርስዎም ከተረጋጋ ሰው ጋር መዋልም መንፈስዎን ይማርካል፣ ሕይወትዎን ያድሳል። ከውስጥ ፈንጥቆ በፊት ላይ የሚነጠጠው ረገግታ የውስጥ ሰላምን እና ቅድስናን ከመመስከሩ በላይ በሕይወት የመኖር ትርጉም ነው።

ረገግታን የተላበሰ ሰው ሲመለከቱ ከፊቱ በሚያዩት ሁኔታ ማንነቱን ከመረዳትም በላይ ኃይል፣ ጥንካሬ፣ በራስ መተማመን ያነበብታል።

የአባ እንጦንስ ደቀ መዝሙር በአንድ ወቅት መምህሩ አባ እንጦንስን መምህር ሆይ ለእኔ የአንተን ጽድቅ እና ቅድስና ለመረዳት እንዳት ሳትናገር የፊትህን ገጽታ ብቻ መመልከት በቂው ነው። ምክንያቱም አንተን በተመለከተኩ ቁጥር እርጋታ እና እርካታ ይሰማኛል። አለው።

ምዕራፍ ሦስት

ውስጣዊ ሰላም

ሁሉም ሰው ውስጣዊ ሰላም ሊኖረው ይጠበቅበታል። ምክንያቱም ውጫዊ የሰሜት እና የመገረስ መረጋጋት ከነፍሳችን ጋር ቁርኝት ያለው የውስጥ ሰሜት ወጤት ነው። ለእኛም ሆኖ ሁከት፣ ለእኛም ሆኖ ለመረጋጋት በጠቅላላው ለውጫዊ ብኩንነታችን ምክንያት የውስጥ ሰላማችን መኖሪያ ነው።

ነገር ግን አንድን ሰው በውጫዊ ገጽታው እና በሜቱ ማለትም በእነጋገሩ ለዛ እና በአድራገቱ እርጋታ ብቻ ሰላማዊ እና ደስተኛ ነው ማለትም ያዳግታል። ሰው ውስጣዊ ሰሜቱን ተቆጣጥሮ እና ገደቦ በውጫዊ ሰሜቱ የሚገልጸው ሰላም እና ደስታ እውነተኛነቱ አጠራጣሪ ነው።

ስለዚህ የሰው ውጫዊ ሰላም ከእውነት ይሁን ከውሸት ለማወቅ ውስጡን የጥላውን እና የተቆጣጠረውን ትክክለኛ ሰሜት መለየት ያስፈልጋል።

ለምሳሌ ሰው ዘመድ አዝማድ፣ ሀብት ጎብረት፣ ዕውቀት ቢኖረውም ውስጣዊ ሰላም እና ደስታ ከሌለው በሕይወቱ እርካታ እና እርዳታ አይኖረውም። ለሰው ትክክለኛ ሰላም እና ደስታ የሚለግሰው ያካበተው ገንዘብ፣ የያዘው ሥልጣን፣ በማኅበረሰቡ ዘንድ የተቸረው ከበረታ እና ዕውቅና ባይሆን ለነዚህ ነገሮች ያለው አመለካከት ነው።

ውስጣዊ ሰላም የሌለው ሰው ዕድሜ ልኩን ይባከናል። ልክ እንደሚንጣጣ እና እንደሚፈነጣጠር የከሰል እሳት በማንኛውም ጊዜ፣ ቦታ እና ሁኔታ ጭንቀት ውጥረትና ብኩንነት ይታይበታል።

ይህንን ዓይነትን ሰው የሚያዩት ሁሉ እርስ በእርሳቸው እየተጠቃቀሱበት አምላኬ ሆይ እንደዚህ ሰው ጭንቀታም እና ብኩን ከመሆን ጠብቀኝ፣ ተመስገን አምላኬ እንደዚህ ሰው ያላደረከኝ ምን ይከፈልሃል እያሉ ይጠቁቆሙበታል።

ውስጣዊ ሰላም ያለው ሰው ግን በማንኛውም ጊዜ እና ሁኔታ ደስተኛ ነው። ከማንኛውም ሰው ጋር የመገባባት ችሎታ አለው። ይህም ችሎታው ከሰዎች ጋር ያለውን የሰመረ ግንኙነት አጠገብ እንዲኖር እና በሕይወቱም መልካም ፍሪ እንዲያፈራ ያደርገዋል።

ይህንን ሰላማዊ እና ደስተኛ ሰው የሚመለከቱት ሁሉ ሊጠቃቀሱበት ይቻላል። በእነጋገሩ ለዛ እና በአካሄዱ ግርማ ሞገስ ተግባራዊ የእርሱን ባሕርይ እና አድራገት ለመውረስ ይሸቀዳደማሉ።

ውስጣዊ ሰላምን ማጣት የእኛም ጠብኝነትን ያስከትላል

በእግዚአብሔር ቃል ውስጥ ጠብኝነት የእግዚአብሔር ሕግ ካለማክበር የመጣ የሰይጣን የእኛም ሥርዓት እና የኑሮ ልምድ እንደሆነ እንረዳለን (ኢዮ. 1:7)። ለሰው ልጅ የእግዚአብሔር ሕግ ሰዎች በእርዳታ እንዲኖሩ እንጂ እንዲባከኑ አልነበረም። ይሁን እንጂ

ሰው በራሱ ጊዜ በሀሊናው የሚፈጠሩበት ተለዋዋጭ ሐሳቦች ሲያባክኑት ይታያል።

በሀሊናው ከሚፈጠሩት ከነዚህ ሥፍር ቁጥር ከሌላቸው ሐሳቦች መካከል አንዱ ሐሳብ አንድ አቅጣጫ ሲያስይዘው ሌላኛው ሐሳብ ደግሞ ሌላ አቅጣጫ ያስቀይረዋል። በዚህ ግዜ ከአንድ ሐሳብ ወደ ሌላ ሐሳብ፣ ከአንድ ትምህርት ወደ ሌላ ትምህርት ይዘዋወራል፤ ከቦታ ወደ ቦታ ይቅበዘበዛል፤ ከከተማ ወደ ከተማ፣ ከሀገር ወደ ሀገር ይባዛል። በጠቅላላው የብስን ሲዞር፣ ባሕርን ሲገኝ ዕድሜውን ሁሉ ሲኳትን ይኖራል። ይህ ሰው በአንድ ቦታ ተወስኖ ሲጸልይ እንኳን ሐሳቡ ይበታተናል። ለዚህም ነው የብኩንነት ሰለባ የሆኑ አንዳንድ ሰዎችም ጎጂ ሐሳቤን መግታት አልቻልኩም ሲሉ የሚደመጡት።

ውስጣዊ ሰላም የሌለው ሰው ወላዎይነትም ይታይበታል

ወላዎይነት ደግሞ እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ አለመመራት ነው። በባሕር ዳርቻ ላይ ወዲያና ወዲህ ላይና ታች እንደሚዋኸቅ ማዕበል ወላዎይ አዕምሮ ያለው ሰውም አሁን አንድ ውሳኔ ይወስናል። ወዲያው ውሳኔውን በውሳኔ ይሸራል። አንድ ነገር ለማድረግ ፍላጎት ያደርበታል ጥቂት ቆይቶ ስለዚያ ነገር ጥላቻ ይኖረዋል። አሁን ይሰማማል በኋላ ይቃረናል። ይህ ወላዎይነቱ ያለ ምንም እርዳታ እና ውጤት ዕድሜ ልኩን ያባትለዋል። የኑሮ መሰላቸትም ያስከትልበታል።

በአንጻሩ ደግሞ ወላዎይ አዕምሮ የሌለው ሰው ልክ በባሕር ላይ አቅጣጫውን ሳይሰት እንደሚጓዝ መርከብ ያለ አንዳች ግራ መጋባት ወደ አሰበበት ደረጃ ይደርሳል እንጂ በኑሮ መሰላቸት አይታወክም።

- ስለዚህ ሰው ለምን ይታወካል?
- ለምን ይጨነቃል?
- ለምን ይባዛል?

በጠቅላላው የሰው ዘር ሰላምን እግኝቶ በእርጋታ እና በእርዳታ እንደት መኖር ይችላል? አለመረጋጋትና ጭንቀትን የሚያስከትሉ መንግሥቶች የትኞቹ ናቸው? እነዚህን ጥያቄዎች እና እነዚህን የመሰሉ በኑሮ ውጣ ውረድ ላይ ያሉ ገጠመኞችን በዚህ ምዕራፍ ስር አብራራለሁ። በተለይ ከአዕምሮ በኩንነት ጀምሮ ሰላምን ነስተው አለመረጋጋትን የሚያስከትሉ ውጫዊ እና ውስጣዊ መንስኤዎችን ከነ መፍትሔዎቻቸው አሠባጥረን እንመለከታለን።

አለመረጋጋት የራሱ መንስኤዎች አሉት

◆ ውስጣዊ መንግሥቶች

➤ ችግሮችን ማጋነን

ችግሮችን ማጋነን ለሰዎች አዕምሮ መጨናነቅ እና መባከን አንዱ ምክንያት ነው ስሕተቱን የሚያጋነን እና ችግሩን የሚያሰፋ ሰው በፍርሃት፣ በሥጋት እና በጭንቀት ይከበባል።

በአንድ ወቅት አንዲት ጸሐፊት በአንድ የሠርግ የእራት ግብዣ ላይ ከአለቃዋ ጋር በርቀት ይተያያሉ ይሁን እንጂ አጋጣሚዎችን ተጠቅሞ ለአለቃዋ ሰላምታ ማቅረብ ስትችል አላቀረበችም። በዚህም አሁን ምን ይለኛል በሚል ሐሳብ ግራ ተጋብታለች። ይህ በአንዲህ እንዳለ የሠርግ የእራት ግብዣ ተጠናቆ ሁሉም እድገትና ወደየቤቱ ሲያቀና ደግሞ ብዙ ትርምስ ላለ ይህች ሴት እንደ ድንገት ያስነጥሳታል በምታስነጥስበትም ጊዜ ከአፍገጫዋ የተወናወደው ምራቅ መሰል ከአለቃዋ ጫማ ላይ ያርፋል፤ አለቃዋ ግን ሲያስነጥሳት አልሰማትም፤ ምራቅ መሰሉንም ከጫማው ላይ ሲወደቅ አልተመለከተም።

ዳሩ ግን ይህች ሴት በመጀመሪያ በእራት ግብዣው ላይ አይታው ሰላም አለማለቷ እያሳለገች ሳለ ዳግመኛ ይህ ሁኔታ በአጋጣሚ መፈጠሩ በይበልጥ ረባሻት

አሁን እኮ አውቄ የተፋሁበት ይመስለዋል የናቅሁትም ሲመሰለው ይችላል አልያም ከባላጋራዎቹ ከእነ እገሌ ጋር ተባባሪ ያደርገኛል በዚህም ጣቢያ ከሥራዬም ሲያባርረኝ ይችላል ታዲያ ምን ባደርግ ይሻለኛል? በማለት ሳታውቅ የሠራችውን ስሕተት እያጋነነች እና ሆን ብላ እንደለራችው እራሷን እያሳመነች ጭንቀት ውስጥ ገብታለች። በአጋጣሚ የተፈጠረውን ስሕተቷን ማጋነኗ ሳትወድ በግድ የአዕምሮ መባከንን እና ስሜታዊ መታወክን አስከተለባት።

የዚች ሴት ችግር የብዙዎቻችን የጋራ ችግር እንጂ የእርሷ ብቻ አይደለም። ብዙውን ጊዜ ሁላችንም አውቀን በድፍረት ሳናውቅም በስሕተት የምንፈጽመው ድርጊት ይኖራል ታዲያ ያደረግነው ድርጊት ስሕተት ከማይሳመዱ እና ከማይመሳሰሉ ሁኔታዎች ጋር እያቀራረቡ ማ ግን ሳይሆን ተዳዩ በቀጥታ የሚመለከተውን ክፍል ወዲያው ይቅርታ መጠየቅ ብቻ ነው። ከይቅርታ በኋላም እራሳችንን ማረጋገጥ ያሻናል።

> ክፉ ሐሳብ

ታላቁ እንግሊዛዊው ሊቅ ዊልያም ሼክስፒር ምንም ነገር መጥፎም ጥሩም ሊሆን ይችላል ለአንድ ነገር ከሁለቱ አንዱን ትርጉም ሊያሰጠን የሚችለው አስተሳሰባችን ነው። እንዳለ።

በዓለማችን ላይ ሁለት ዓይነት አስተሳሰብ ያላቸው ሰዎች አሉ። የመጀመሪያዎቹ ሰዎች ሰናይ ራዕይ ሰላላቸው የሁኔታዎች ሁሉ መልካም ውጤት ይታያቸዋል። እነዚህ ሰዎች በችግሮቻቸው እና በመከራቸው ጊዜ እንኳን ትክክለኛ መፍትሔ ያገኛሉ።

ሌሎቹ ዓይነት ሰዎች ደግሞ ዓሉታዊ አስተሳሰብ ሰላላቸው የሁኔታዎች ሁሉ መጥፎ ገጽታ ይታያቸዋል። በዓለማችን በዚህ አሉታዊ ክፉ ሐሳብ እያሌዎች ይጠቃሉ፤ መሠረት በሌለው ፍርሃት እና ስጋት ይሰቃያሉ፤ ከዚህም የተነሣ ብዙ ሥነ-ሥርዓታዊ ድርጊቶችን ያከናውናሉ። ከሚያከናውኗቸው ድርጊቶች መካከል ጀርሞችን ለማስወገድ ከሚገባው በላይ ደጋግሞ እጅን መታጠብ፣ የተናገሯቸውን

ዐረፍተ-ነገር እና ቃላት መቁጠር የመሳሰሉት ሊካተቱ ይችላሉ። እነዚህ ሰዎች በመከራና በችግር ጊዜ ይቅር እና በተመቻቸ ሁኔታ ላይ እንኳን ሳሉ ይታወካሉ።

ለምሳሌ አንዲት እናት ሁል ጊዜ በመኪና ሲጸዳ የሚታሰባቸው የመኪናው መጋጨት፣ መገልበጥ እና የእራሳቸውም አካል በንኩል መሆን አልያም መሞት ነው። በእነዚህም እኚህ እናት ዘወትር በመኪና ሲጓዙ እግረ መንገዳቸውን ያዩትን ቤቱ ክርስቲያን ሁሉ በመማዳን በሰላም እጩ ከገቡ እንዲህ አደርጋለሁ እንዲህ አመጣለሁ እያሉ ከፈጠሩት ከፍ ሐሳብ ለመዳን የሰዕለቱን ዓይነት ያሻገሩት ናቸው።

ምን ዓይነት አልባት እኚህን እናት እገዚአብሔር እኮ ለሰው የሚያሰበው ሐሳብ መልካም ነው (ት.ኤ.ር. 29:11)። እርሱም ግን ለምን ከፍ ከፍውን ያሳስባል ቢሏቸው ይችላሉ እርሳቸው ግን ትክክለኛ መልስ ሊመልሰልዎ ባይችሉም ምላሹ በእግዚአብሔር አለመታመን ነው።

ይህ ዓይነት ችግር ከተቀኑ ጠንካሮች በስተቀር የብዙዎቻችን ችግር ነው በእግዚአብሔር ባልታመንን ቁጥር ጥንተ ጠላታችን ሳጥናኤል/ ደክመታችንን በመጠቀም በሀሊናችን ከፍ ሐሳብን ይዘራብናል። በዚህም ላይ የሁኔታዎች እና የችግሮች ሁሉ መጥሮ ገጽታ እና ውጤት በሰሚታችን ከመፍትሔ ይልቅ ወደ ተወሳሰበ ችግር ውስጥ እንገባለን።

ብዙዎቻችን በራሳችን ደክመት እና በሰይጣን አጋዥነት ከፈጠርነው ክፍ ሃሳብ ለማምለጥ እንሞክራለን። ነገር ግን አይቻለንም፤ በዚህም ምክንያት ይህ ክፍ ሃሳብ በሀልግታችን ሲያባንን በእውናችን ደግሞ በጸሎት ጊዜ፣ በሥራ ሰዓት እና በዕረፍት ዐታ ስለሚያስጨንቀን እንታወካለን።

በእርግጥ ከፍ ሐሳቦችን በማቅረብ ሰይጣንን የሚተካከለው ስለሌለ መቋቋሚ የሌላቸው ክፍ ሃሳቦች ሁል ጊዜ በእግዚአብሔር እንዳንታመን ከእርሱ የሚወረወሩብን ፍላጎቶች ናቸው። በዚህም ሌት ተቀን ከሰይጣን ጋር የማያቋርጥ ጦርነት አለን።

ከሰይጣን በሚወረወርብን ክፍ ሃሳብ ስለምንጨነቅ በጸሎት ወደ እግዚአብሔር እንድንጮህ በምክርም ከባለሙያዎች እንድንወያይበት እንኳን ፋታ አይሰጠንም። በዚህ አድራጎታችን የባከንን እና በኑሮአችን ተስፋ የቆረጥን እንሆናለን። የተረጋጋ ሕይወትን እንድንኖር በመጀመሪያ በእግዚአብሔር እንታመን። ከአሉታዊ አስተሳሰብ እራሳችንን እንጠብቅ። ዳግመኛም ለእዕምሮ ብዙንነት የሚዳርጉን አሉታዊ አስተሳሰቦች ሲከቡን እና ሲያስጨንቁን የሥነ አዕምሮ ባለሙያዎችን እናማክር።

> ጽልመታዊ አመለካከት

ጽልመታዊ አመለካከት ማለት መጥፎ ልማድን እና አጉል ባሕልን ምክንያት በማድረግ በተዘዋዋሪ ለሰይጣን መገዛት ነው። ወይም

ረቡዕ እና አርብ አይሆኑም ምን ይሻለኛል? ቀኝ እግሪን እንቅፋት መታኝ አይቀናኝም የመሳሰሉትን ኅጂ ልማዶችን በመቀበል ሰው መሠረት በሌለው ፍርሃት የሚሠቃይበት አስተሳሰብ ነው።

ስለዚህ መጥፎ ልማድ፣ የቤት ጣጣ እና አገል ባሕል ያላቸው ሁሉ የጽልመታዊ አመለካከት ተከታዮች ስለሆኑ እጃቸውን ለሰይጣን የሰጡ ምርኮኞች ናቸው። ከዚህም የተነሣ

- 1ኛ) የአገል እምነት ተገዥዎች ይሆናሉ፤
- 2ኛ) ለተመሳሳይ የውርስ በሽታ ይጋለጣሉ፤
- 3ኛ) በጥንቆላዊ ምት ይቀሰፋሉ፤

1ኛ) የአገል እምነት ተገዥዎች

በጽልመታዊ አመለካከት አማካይነት የሚመጣ አገል እምነት ተምረዋል የምንላቸውን ሰዎችን ሳይቀር ያጠቃል።

እነዚህም ሰዎች እንደ ዐውደ-ነገሥት ያሉ የኮከብ ቆጠራ (Astrology) ጋዜጦችን እና መጽሔቶችን በተለይ ስለ ጠባያቸው እና ባሕርያቸው የሚናገረውን የኮከብ ክፍል በማየት እና በማንበብ ይታወካሉ።

በመሠረቱ ከመጽሐፍ ቅዱስ በስተቀር ስለ ሰው ነገነትና ዛሬነት የሚናገር እንዲሁም የወደፊት ዕድል - ፈንታን የሚተነብይ መጽሐፍም ሆነ አንዳች ቁሳቁስ የለም።

ለሰው ዘር የሕይወት መዝገብ ቃላት መጽሐፍ ቅዱስ ብቻ እንደሆነ ማመን ይገባል። ማንኛውም የቋንቋ መዝገብ ቃላት አንድን ግስ (አንጥጽ) በተለያዩ ዓይነት መልኩ እንደሚፈታ ግልጽ ነው። ለምሳሌ የአመርኛ ቋንቋ መዝገብ ቃላት በላ የሚለውን ግስ

- 1. ተመገብ
- 2. አላመጠ/አኘከ
- 3. ነከሰ (ውሻ እንዳይበላህ ተጠንቀቅ)
- 4. አሳከከ/ቆጠቆጠ
- 5. አሸነፈ/ረታ/ገቢ አገኘ (ለቁማር)
- 6. ጨረሰ/ፈጀ (መኪናዋ ቤንዚል ትበላለች)
- 7. ተቀበለ/ወሰደ (ካሳ በላ)
- 8. አቃጠለ/ፈጀ (እሳት በላው) እያለ እንደየአገባቡ በተለያዩ ዓይነት ይተነትነዋል።

እንደዚሁ ሁሉ የሕይወት መዝገብ-ቃላት የሆነው መጽሐፍ ቅዱስም ስለጋብቻ፣ ስለ ምንኩስና፣ ስለ ኑሮ፣ ስለ ደስታ፣ ስለጭንቀት በጥቅሉ ሰው ማወቅ ስለሚያስፈልገው ነገር ሁሉ የራሱ የሆነ መለኮታዊ ትንታኔ አለው።

መጽሐፍ ቅዱስ ለችግር የእግዚአብሔር መፍትሔ ለሥጋዊም ሆነ ለመንፈሳዊ ጥያቄዎች የእግዚአብሔር መልስ ነው። ፊደል የቆጠሩ ሰዎች በዚህ ዓለም ዕድል ፈንታቸውን ለማወቅና የሚመጣውንም ዓለም ዘላለማዊነት ለመረዳት መጽሐፍ ቅዱስን ማንበብ እንጂ እንደ

ዐውደ-ነገሥት ያለ የካብብ ቆጠራ እና የተንቆላን መጣጥፎችን ማንበብ ፋይዳ አይሰጣቸውም።

ከጽልመታዊ አመለካከት የመነጨ አገልግሎት እምነት የተማሩትን ይህን ያህል ሲያጠቃቸው ከጎ ገንዘብን ያልተማሩትን ደግሞ እንዴት እንደሚጎዳቸው እንመልከት።

አንዲት እናት መሠረተ-ትምህርት እንኳ ሳይማሩ የፊደል ጠላት ተብለው ተፈርጅው ሳሉ በጎ ከተጠጣ በኋላ የተጠጣጠትን ስነ ዘቅዝቀው ረቂቅ (Abstract) የሆነውን የሰይጣን እጅ ጽሑፍን ማንበባቸው በእጅጉ ያስደንቃል።

ወይም አንድ ሰው ምንም ሳይማር እና ማንበብ እንኳን ባይችልም የዕለት ውሉውን እና ዕድል ረገታውን ጠይቆ ለማወቅ ከጠንቋይ ዘንድ ይሄዳል። ከዚያም ያ ጠንቋይ እኮ እኩይ ወርን ጥቅምት ነው፤ ጥር እና ግንብትማ ፀርህ ናቸውና ተጠንቀቅ ብሎኛል እያለ እነዚህን ወሮች እንኳን ኖሮባቸው ሲያስታውሳቸው ይታወካል።

ዳግመኛም ማንኛውም ወር በባተ (በገባ) በ13ኛው ቀን መታሰፍት ወይም መብረቅ ያስፈራሃል ብሎኛል ሲል መሠረት በሌለው ፍርሃት 13 ቁጥርን ሲመለከታት እና ስም አጠራሯን ሲለማ ይጨነቃል። ለምሳሌ የዕለቱ ቀን 13 ከሆነ በካርታ ጫወታ 13 ቁጥር ከደረሰችው በካላንደር ላይ ያለው 13 ቁጥር በቀይ ከተጻፈች 13 ቁጥርን ያካተተ የሰልክ ቁጥር ያለው አድራሻ ካለው 13 ቁጥር የከተማ

አውቶበስን ሲመለከት የመቀመጫ ቁጥሩ የመታወቂያ ቁጥሩ 13 ከሆነ ዕድሜው ከ13 ቁጥር ከፍልፋይ እና ጠይት ላይ ሲደርስ በአጠቃላይ ከ13 ቁጥር ጋር ተመሳሳይ እና ተዛማጅ የሆነ ነገር ካጋጠመው እንደ መጥፎ ዕድል ስለሚቆጥረው አዕምሮው ይታወካል።

ዕኩይ ነገርን ብቻ በሀሊናው ስለሚቀርጽ ሐሊናው የፈጠረው ምናባዊ አደጋ በታሰበው ጊዜ እራሱ ለራሱ በሰመ አብ ወወልድ ወመንገድ ቅጽብ እምላኬ አደራህን ከዚህ አደጋ ጠብቀኝ ይላል።

በአገልግሎት የተተበተበው ይህ ሰው ዕድሜ ዘመኑን ሁሉ ለሞሽ ደብተራ አሰማት እና ለሰሐት 'ፍቁራ' ከታብ ተገዥ ስለሆነ ለአዕምሮ ጠኩንነት እና ጭንቀት ይጋለጣል።

እኛ የእግዚአብሔር ሰዎች የሆንን ግን እንደዚህ ሰው የጠንቋይን ቃል ስምተን እንድንታወክ ሳይሆን የእግዚአብሔርን ቃል ስምተን እንድንረጋጋ ይጠበቅብናል። ምክንያቱም የእግዚአብሔርን ቃል መስማት ማለት ከእግዚአብሔር እና ከቅዱሳን ጋር መነጋገር ሲሆን የጠንቋይን ደምጽ መስማት ማለት ግን የሳጥናኤል እና የሠራዊቱ ተገዥ መሆን ነው።

በአጠቃላይ ማንኛችንም ተማርንም አልተማርንም ሰይጣንን እንቢ እግዚአብሔርን ግን እሺ ልንለው ይገባል (ያዕ. 4:7-8)።

2ኛ) ተመሳሳይ የውርስ በሽታ

ጽልመታዊ አመለካከት ያለው ለውርስ በሽታ የተጋለጠ ይሆናል። ከውርስ በሽታ በስተጀርባ ደግሞ የሞት እና የጥፋት መንገድን የሚያመቻች ዲያብሎስ አለ። ይህም ዲያብሎስ የሚዳሰስ ሳይሆን የማይዳሰስ ቁሳዊ ሳይሆን ረቁቅ ነው።

ይሁንና ተመሳሳይ የውርስ በሽታ ከወላጅ ወደ ልጅ ይተላለፋል። ለምሳሌ አንድ አማናዊ ታሪክ ላቅርብ።

አንዲት ሴት ባለትዳር ከሆነች ዓመታት አስቆጥራለች ይህቺ ሴትና ባለቤትዋ አዘውትረው ወደ ሴተ እግዚአብሔር ይሄዳሉ። ከሴተ እግዚአብሔር ሲደርሱ ሁለቱም በተናጠል ይጸልያሉ።

ሚሰት፡- አቤቱ የነገሩህን የማትረሳ፣ የለመኑህን ማትነሳ አምላኬ ሆይ ለእኔ ልጅ ስለማያስፈልገኝ ልጅ አትሰጠኝ (ማገጸኔን ዝጋው) ብላ ጸለየች። ባሏ ደግሞ በተቃራኒው ልጅ ወልዶ ዘር መተካት እንደሚፈልግ በመግለጽ ልመናውን ወደ እግዚአብሔር አቀረበ። እነዚህ ባለትዳሮች ልመናቸው የተለያዩ እና የሚቃረን ነው ለልመናቸው መለያየት መንገዳቸው በውስጣቸው ለየቅል የሚለማቸው ፍራቻ (ጽልመታዊ አመለካከት) ነው። ሚሰት አያቷ እናቷን ስትወልድ እንደሞተች እናቷም እርሷን ስትወልድ እንደሞተች ስለምታስታውስ ከአያቷ ጀምሮ በውርስ እየተላለፈ የመጣ የወሊድ አደጋ እንዳለ ታውቃለች። ይህ የወሊድ አደጋ እንደሚነሳት ስለተረዳች

ወደ እግዚአብሔር ትራግላችኋል እላ እላ ግን ጉዳዩን መጀመሪያ ከባሏ ጋር ከተወያየች በኋላ እንደገናም በመቀጠል ለንስሐ አባታቸው ሁለቱም ኃጢአታቸውን ተናዘዙ የንስሐ አባታቸውም በእርሷ ላይ ያለው በሽታ ከወላጆቿ ተወራራሽ እንደሆነ በመረዳታቸው ይህ የውርስ መንፈስ ከሴቲቱ እንዲርቀው ለሁለቱም ባለትዳሮች ቀናና ሰጡለቸው ቀናናውን ሲጨርሱ ሁለቱም የፈውስ ጥምቀትን ተጠመቁ በዚህን ጊዜም በሴቲቱ ላይ የነበረው ርኩስ መንፈስ ተሰይቷት ሄደ። ሴቲቱም በእግዚአብሔር ኃይል በውርስ ከተላለፈው መርገም ነጻ ነኝ በማለት ሃሴቷን ገለጠች።

ከዚህ በኋላም ሦስት ልጆች ወልዳ ከሴተሰጦቿ ጋር በደስታ መኖር ጀመረች።

እንገዲህ ከዚህ የምንረዳው ሁላችንም ከውርስ የመርገም ውጤቶች ነጻ መሆን የምንችለው ኃጢአታችንን ስንናዘዝ እና እራሳችንን ለእግዚአብሔር ስናስረክብ ብቻ ነው።

3ኛ) ጥንቆላዊ ሞት

ጽልመታዊ አመለካከት በዙዎችን በጥንቆላዊ ሞት እንዲቀሰሩ ያደርጋል። በዚህ ዓይነት ሞት የሚጠቁ ሰዎች ብዙውን ጊዜ የሚሞቱበትን ዕለትና ሰዓት ቁርጥ በማድረግ ይተነብያሉ። ያም ሆኖ ግን ከዚህ ከተነበዩት መቅሰፍት እራሳቸውን የማዳን ችሉታ አይኖራቸውም። ምክንያቱም የተናገሩት ዕለትና ቀን ጊዜውን ጠብቆ

ሲደርስ ውስጣቸውን የተቆጣጠረው አጋንንታዊ ሥርዓት እና መንፈስ ራሳቸውን እንዲያጠፉ ያዘቸዋል።

ለምሳሌ፡- አንዳንዶች አባቱ በዚህ ዓይነት ሞት በእዚህ ቀን ስለሞተ ያ ለእኔም አይቀርልኝም የሚል ጽልመታዊ አመለካከት ስላላቸው በዚያው ዓይነት ጥንቆላዊ ሞት (መቅለፍት) ሕይወታቸው ያልፋል። ይህም ሰይጣን ጽልመታዊ አመለካከትን መጠቀም የሚችል ነፍስ ገዳይ እንደሆነ ማረጋገጫ ነው (ዮሐ. 8:44)።

ስለዚህ ሁላችንም ሰዎች ነፍሳችን ለእግዚአብሔርም ሆነ ለሰይጣን የማስረከብ መብቱ ቢኖረንም ቅሱ የእግዚአብሔር ሰዎች ግን ክርስቶስ በመጨረሻይቱ ሰዓት ነፍሱን ሊቀራመት ቀርቦ የነበረውን ሰይጣንን በማሳፈር ነፍሱን ለአባቱ እንደሰጠ ሁሉ ነፍሳችንን ሥጋችንን እና ሕሊናችንን ለአምላካችን ለእግዚአብሔር ለማስረከብ ቁርጠኞች መሆን ይጠበቅብናል።

> ምናባዊ ፍርሃት

ፍርሃት በራሱ እውነተኛ ፍርሃት እና ምናባዊ ፍርሃት በመባል በሁለት ሊከፈል ይችላል።

እውነተኛ ፍርሃት

እግዚአብሔር ተንቀሳቃሽ ፍጥረቶችን ሁሉ ሲፈጥራቸው በውስጥ ካኖራቸው ስሜቶች መካከል አንዱ እውነተኛ ፍርሃት ነው።

እውነተኛ ፍርሃት በተለይ ለሰው ሕይወት ጠቃሚ ነው። እውነተኛ ፍርሃት ለሰው ጠቃሚ ባይሆን ኖሮ እግዚአብሔር ሰውን ሲፈጥረው ፍርሃት እንዳይሰማው ማድረግ ይቻለው ነበር።

እውነተኛ ፍርሃት የተፈጥሮ ሕግን እና በጽሑፍ እና በቃል የተላለፈ ደንብን እንድናከብር ያደርገናል። በዚህም ከሰማያዊ መቅለፍትም ሆነ ከምድራዊ አደጋ እንድናለን።

ለምሳሌ አንድ ሰው ሊሰርቅ ሲል የሚፈረው በሰማያዊው ሕግ እንዳይኮነን ብቻ ባይሆን በምድራዊው ሕግም ወደ ወህኒ እንዳይወርድ ነው። አልያም በአጋጣሚዎች እንዳይሞት ነው። ይህ ዓይነት ፍርሃት እውነተኛ ነው። እውነተኛ ፍርሃት ለመንፈሳዊ ሕይወታችን እና ለሥጋዊ ጤንነታችን አስፈላጊ መሆኑን ምሳሌው ያንላዋል።

አሁን ደግሞ በስፋት እና በጥልቀት የምንነጋገርበት ሁለተኛው የፍርሃት ዓይነት ምናባዊ ፍርሃት ነው። ምናባዊ ፍርሃት ያልተማረውን እንደተማረ፣ ኃጥአንን ጻድቅ፣ ብርሃኑን ጨለማ፣ ትንሹን ትልቅ፣ የሌለውን እንዳለ አድርገን እንድንቆጥር ይገፋፋናል። ይህ ዓይነት ፍርሃት የውስጥ ሰላምን አናግቶ የአዕምሮ መታወክን ያመጣል።

ይህንንም መሴ የከነአንን ምድር እንዲሰልሉ በላካቸው በዐሥራ ሁለቱ ሰላዮች የሕይወት ታሪክ ወስጥ እናያለን። ከዐሥራ ሁለቱ መካከል በእግዚአብሔር የታመኑት ኢያሱ እና ካሌብ የሰላላ ተግባራቸውን ሲናገሩ "በሀገሪቱ ላይ አሁን አደጋ በመጣል እንውረሳት

ምክንያቱም እነርሱን ድል ለመንሳት በቂ ኃይል አለን በማለት እምነታቸውን ሲገልጹ (ዘኁ. 13:30)።

የተቀሩት ዐሥርቹ ሰላዮች ግን በምናባዊ ፍርሃት እየተንቀጠቀጡ እና እየተብረከረኩ 'እኛ በእነርሱ ላይ አደጋ ለመጣል ከቶ በዚያ የሚኖሩት ሕዝብ ከእኛ ይበልጥ ብርቱዎች ናቸው። ቁመተ ረጃጅሞች የሆኑ ወረኞች ናቸው። በዚያም ግዙፍን የሆኑትን የዔናቅን ዝርያዎች አይተናል። እኛ በእነርሱ ፊት ልክ እንደ ፈንጣ (አንበጣ) ሆንን ነበር የታየነው እነርሱም እንደዚያ አድርገው ሳይመለከቱን አይቀሩም።' በማለት ፍርሃታቸውን ገለጹ (ዘኁ. 13:28-33)።

ሁለቱ ሰላዮች ሊያሰናኙ ካሌብ በእምነታቸው እንዳሰቡት ያቺን ማርና ወተት የምታፈሰውን ምድር ሲወርሱ እነዚያ ዐሥሩ ሰላዮች በምናባዊ ፍርሃታቸው ምክንያት ሌሎችንም አስፈራርተው እነርሱም ተሸብረው በምድር በጻ ቀርተዋል። እንዲህ ዓይነቱ ፍርሃት ያለበት ሰው ዘወትር ለሙሉ ይናጋል። ይከብደኛል፣ ያስፈራኛል፣ አልቸልም በማለት ማግኘት የነበረበትን ያጣል፣ መሆን የነበረበትን ይስታል። ስል እንደ ጉዳይ ባሰበ ቁጥር በፍርሃት እና በድንጋጤ ይሞጣል ፍርሃቱም የውስጥ ስሜቱ የፈጠረው ምናባዊ እንጂ ከውጪ የመጣ (እውነተኛ) አይደለም።

እግዚአብሔርን የሚፈራ እና በእግዚአብሔር የሚታመን ግን በራሱ ምናባዊ (የሌለ) ፍርሃትን አይፈጥርም። ብዙ አዋቢ አደጋዎች

እና አስቸጋሪ ችግሮች ቢከሰቱም እንኳን አይፈራም ወይም አይሸበርም።

ፈሪሀ-እግዚአብሔር ያደረገው የእግዚአብሔር ሰው ጌታ እንደተናገረው በአሸዋ ላይ ሳይሆን በዐለት ላይ እንደታነጸ ቤት ጽንዕ እና ጠንካራ ነው። ይህንንም የቅዱስ ጴጥሮስ በእስር ቤት ሳለ ያሳየውን የእምነት ጽናት ከሚገልጸው ታሪክ መረዳት እንችላለን።

ቅ/ጴጥሮስ በታሰረ ጊዜ (ወደ ወሀኒ በተወረወረ ጊዜ) ንጉሥ ሔሮድስ ሲገድለው ወስኖ ነበር። ይሁን እንጂ ቅ/ጴጥሮስ በእግዚአብሔር ስለሚታመን በዚህ የእስሩ ሁኔታ እንዳት ፍርሃት አልነበረበትም።

ለዚህም ነው የእግዚአብሔር መልአክ ቅዱስ ጴጥሮስን ከተኛበት ከሁለት ወታደሮች መካከል ቀስቅሶ እነቃውና ከታወረበት ሰንሰለት ፈቃው ከዚያም ከሔሮድስ የሞት ውሳኔ የታደገው (የሐዋ. ሥራ 12:6-7)።

ምናባዊ ፍርሃት ፈጽሞ በሌለ እና በማይደርስ ነገር አዕምሮን የሚሞላ እና የማሰብ ችሎታን ፈጽሞ የሚያሰናክል ነው። ስለዚህ ፈሪ ሰው ከምናባዊ ፍርሃቱ የተነሣ የሚያስበው እና የሚያጋጥመው ሁኔታ ሁሉ የተወሳሰበ እና መፍትሔ የለሽ ይሆንበታል።

ለምሳሌ አንድ ሰው ለጤና ምርመራ ወደ ሐኪም ዘንድ ሲሄድ በውስጡ በሽታ ኖረበትም አልኖረበትም በጣም ይፈራል። ከፍርሃቱም የተነሣ አሁን ኤድስ ቢገኝብኝ? እንዴት እሆናለሁ? እሞታለሁ ማለት

ነው? ከሞትኩስ? በጋራነት ሲያል ልገባ ነው? ተኮንጅ በእሳት አለንጋ ልገረፍ ነው? እኔ ከሞትኩ ቤተሰቦቼን በምድር ማን ያስተዳድራል? ልጆቼንስ ማን ያሳድጋል? በማለት ይጫነቃል። በዚህ ምናባዊ ፍርሃት ብቻ የጫና መታወክ ይገጥመዋል በኑሮው ተስፋ የቆረጠ ይሆናል። ሰውነቱም ለገጠመው ችግር ሁሉ ይሸነፋል። ይህም ምናባዊ ፍርሃት መንገዳዊ ሕይወታችንን የሚያቀጥጥ ብቻ ሳይሆን ሥጋዊ ኑሮአችንንም ማደናቀፉን ያስረዳል።

በመሠረቱ ሰው እራሱን ካልጠበቀ እና በእግዚአብሔር ሕግ ካልተመራ ያሰበው ችግር ሊገጥመው ይችላል። ይሁን እንጂ በእንደዚህ ያለ መፍትሔ የለሽ ችግር ውስጥ ቢገባ እንኳን ወደ እግዚአብሔር ከተመለሰ መፍትሔ ያገኛል።

ምክንያቱም እግዚአብሔር የማይፈውሰው ደዌ የማይመልሰው ጥያቄ የለምና። ወደ እግዚአብሔር መመለስ ሰው በፈራና በተጨማሪ ጊዜ ዋነኛው መፍትሔ ሲሆን ሌላኛው ደግሞ ከባለ ሙያዎች ምክርን መቀበል ነው። የባለሙያዎች ምክር በሰው ሕሊና የመረጋጋትን እና በራስ የመተማመንን ኃይል ያሳድራልና።

➤ ጥርጣራ

የውስጥ ሰላምን ከሚገቡ መንስኤዎች አንዱ ጥርጣራ ነው። የጥርጣራ ተጠቂ የሆነ ጠርጣራ ሰው ያለማቋረጥ ጥርጣራዬ ትክክል ነው ወይስ አይደለም። ግምቴ ውሸት ነው ወይስ እውነት እያለ ዘወትር

ጥርጣራውን እሙን ለማድረግ በራሱ ሐሳብ ይባትታል። በዚህም ለእጅምር መታወክ ይጋለጣል።

ያለምንም ውጤት ጥርጣራውም ጥርጣራ ሆኖ ይቀራል። ይታከታል ወይንም ይደክማል እንጂ መፍትሔ አያገኝም። ደካሙም በጥርጣራው ላይ ሲታከልበት የበለጠ አለመረጋጋቱ ይባባስበታል። የሰው ልጅ ጥርጣራ ብዙ ይዘት ያለው እና የተለያዩ ዓይነት ሊሆን ይችላል። ከጓደኞቹ ጋር ያለውን መቀራረብ በተመለከተ እውነት እገሌ የወደደኝ ከልቡ ነው ሲል ጓደኛውን ይጠራጠራል። በዚህም ከወዳጆቹ ሁሉ ጋር ያለው ወዳጅነት ይሻከራል።

በትዳር ውስጥም ሚስቴ አሁን ለእኔ ታማኝ ናት! ሲል የጋብቻ ሕይወቱን ይጠራጠራል። ጥርጣራውም በስተመጨረሻ የትዳር መፍጋትን ያመጣል። በዚህም ጥርጣራው ከቤተሰቡ ዝምድና አንስቶ እስከ ኅረጌቶቹ ድረስ ያለው ማኅበራዊ ኑሮ ይቃወስበታል።

እንደገናም የእግዚአብሔርንም መለኮታዊ አሠራር በእምነት በመቀበል ፈንታ ለምን? እንዴት የሚል ጥያቄን በማንግዛት ጥርጣራን ይፈጥራል።

በተለይ ይህ ዓይነት ጥርጣራ ወይም መለኮታዊ አሠራር ከእጅምር በላይ ሲሆን በእምነት ይደረግልኝ ብሎ አለመቀበል የእግዚአብሔርን ሐሳብ መቃወም ስለሆነ ከመታወክ በላይ ለአደጋ ያጋልጣል።

ያም ሆነ ይህ በማንኛውም መልኩ የሚጠራጠር ሰው ሰላም የለውም። ከጸድቁ እና ከካህን ከዘካርያስ ጆደውት የጥርጣሬን ጉዳት በጥቂቱ መማር እንችላለን። ዘካርያስ በእግዚአብሔር ራት ጸድቆ የሆነ እና የቤተመቅደሱ አገልጋይ ካህን ነበር። ሕዝቡም ሁሉ ከአንደበቱ ሕገን የሚጠብቁበት በመሆን የብሉይ ኪዳን መጻሕፍትን ጠንቅቋል። በተለይ የኦብርገምን እና የግራን ታሪክ በእምነታቸው በስተርጀና እግዚአብሔር ልጅ እንዴት እንደሰጣቸው ያውቃል። የእነርሱንም ሆነ የሌሎችን የብሉይ ኪዳን ሰዎች (ቅዱሳን) ታሪክ ለሕዝቡ ያስተምራል።

በሉይ ኪዳንን እና የብሉይ ኪዳንን የእምነት ሰዎች ታሪክ ይህን ያህል አውቆ ሳለ የመልክቱ የቅጥብርኤልን "በስተርጀና ልጅ ትወልዳለህ ስሙንም የሕንጻ ትለዋለህ" የሚለውን አስደሳች ብሥራት እንዴት ይሆናል ብሎ ጥያቄ ማንሳቱ አለመረዳቱ ሳይሆን የእግዚአብሔር መለኮታዊ አሠራር መጠራጠሩ ነበር። በዚህም ምክንያት ጥርጣሬው እውን እስኪሆን ድረስ በመልክቱ ትዕዛዝ ዲዳ ሆነ (ሉቃ. 1:12-20)።

በመሠረቱ ሰው ያላውቀውን እና ያልተረዳውን ቢጠይቅ መጠራጠር አይሆንበትም። ቅድስት ድንግል ማርያም ቅዱስ ገብርኤልን የጠየቀችበት የጥያቄ ሁኔታ ያላውቅነውን መጠየቅ እንዳለብን ማስረጃ ይሆናል።

የመልክቱም "ማርያም" ሆይ በእግዚአብሔር ራት ጸጋ አግኝተሻልና አትፍራ። እነሆም ትጸንሻለሽ ወንድ ልጅም ትወልዳለሽ ስሙንም አያሱስ ትይዋለሽ" አላት።

እርሷም መልክቱን "ወንድ ስለማላውቅ እንዴት ይሆናል" አላችው?

ይህም ጥያቄዋ አግባብ ያለው ስለሆነ መልክቱ ሊያስረዳት ምክረ እንጂ እንደዘካርያስ ዲዳ እንደትሆን አልያም እርሷን ለማሳመን ተአምራዊ ክስተት አላሳያትም። ምክንያቱም በመጽሐፍ ቅዱስም ሆነ በሌሎች መጻሕፍት በሰዎች ግለም ቀርቶ በእንሰሳትና በዕጽዋት ፍጥረት እንኳን ያለ ወንዴ እና ሴቴ መራባት አለመቻሉ ይታወቃል። በተለይ ደግሞ ሰው ያለ ጸታዊ ግንኙነት (ሩካቤ ሥጋ) ዘር መተካት እንደማይቻል ድንግል ማርያም ጠንቅቃ ታውቃለች።

ይህ ዕውቀቷም የመልክቱን ብሥራት እንግዳ እውነት አይረገግት። መልክቱንም ወንድ ሳለውቅ መውለድ እንዴት ይሆንልኛል ስትል እንደትጠይቀው አስቻላት። መልክቱም ለዚህ ጥያቄዋ ምላሽ ሳይሰጣት ብሥራቱን በመቀጠል "መንጌስ ቅዱስ በአንቺ ላይ ይመጣል የልዑልም ጋይል ይጸልልሻል ስለዚህ ደግሞ ከአንቺ የሚወለደው ቅዱስ የእግዚአብሔር ልጅ ይባላል።" ሲል ለለሚወለደው ቅዱስ አብራራላት። ዳግመኛም ለእግዚአብሔር ድንቅ አሠራር እና ለብሥራቱ ማስረጃነት ዘመዱ ኤልሳቤጥ በስተርጀና እንደጸነሰች ነገራት። ይሁን እንጂ ይህ ማስረጃ ሊያሳምናት እንማይችል እርሱም ያውቀዋል። እርሷም በበኩሏ ከኤልሳቤጥ እና ከዘካርያስ ታሪክ ሌላ የኦብርገምን

እና የግራን የማጥፊያ እና የእንተኩን ልጅ የመውለዳቸውን ታሪክ ረጽማ ብታውቅም ከመልእክት በሥራት አንጻር የእነርሱ የመውለድ ታሪክ ከእርሷ የመውለድ ሁኔታ ጋር ረጽሞ እንደተለየ ተረድታለች። እነርሱ ከወንድ ዘር ነው የወለዱት እርሷ ግን ከዚህ በተለየ መልኩ በግብረ መንገድ ቅዱስ ነው። እነርሱ ዕሩቅ ብእሲ (ተራ ሰው) ነው የወለዱት እርሷ ግን ከሦስቱ አካል አንዱን እግዚአብሔርን ወልድን ነው የምትወልደው ይህ መረዳቷ እና የብሥራቱም ከተፈጥሮ ሕግ ውጪ መሆኑ ሌላ ጥያቄ አሁንም በህሊናዋ እንደሚፈጥር ይታወቃል። መልእክትም ይህ ዓይነቱ ጥያቄ በድጋሚ ከእርሷ እንደሚመጣበት ስለተገነዘበ ብሥራቱን ለእግዚአብሔር የሚላነው ነገር የለም በማለት ቋጫው።

እርሷንም "ለእግዚአብሔር የሚላነው ነገር የለም" የሚለው የብሥራቱ መቋጫ ዐረፍተ ነገር አሳመናት። ይህም መቋጫ እግዚአብሔር በማይመረመር ጥበብ እና ክህሎቱ አዳምን እንደ አበጀው እና በአብርሃም ቤት ያለምንም ምክንያት በሰው አምሳል እንደተገለጸ አስታውሳት ከዚያም በህሊናዋ ውስጥ የነበረውን ጥያቄ ሁሉ ረታላት። እርሷም እግዚአብሔር አሁንም ቢሆን እኔን ምክንያት አድርጎ ይቅርና በክሊሎቱ ሰው መሆን ይችላል ስትል አመነች በዚህም እምነቷ "እንደ ቃልህ ይደረግልኝ እኔ ለእግዚአብሔር ባሪያው ነኝ" ብላ ብሥራቱን ተቀበለች (ሉቃ. 1:26-38)።

እስከ አሁን እንደተገነዘብነው ያሰው ልጅ ለምን? እንዴት? ብሎ የሚያነሳቸው ጥያቄዎች ይኖሩታል። ጥያቄዎቹ ከጥርጣሬ የጸዱ

እና ያላወቀውን ለማወቅ ከሆነ መጽሐፍ ቅዱስ ለእያንዳንዱ ጥያቄዎቹ መልስ ይሰጠዋል። በአንጻሩ ግን ጥያቄው ከላይ እንደተገለጸው የእግዚአብሔርን አሠራር ከመጠራጠር የመነጨ ከሆነ ለኃጢአት እና ለአደጋ ያጋልጠዋል። ብዙዎች ብዙ ነገር ስለሚጠራጠሩ ግራ ይጋባሉ። በዚህም ከመታወካቸው የተነሳ የአዕምሮአቸው ይዘት ይዛባል። አንዳንዶቹ ተጠራጣሪዎች ጥርጣሬያቸው ያደግና በሚታየው ነገር ብቻ ሳይወሰን በማይታየውም እውነት መጠራጠር ይጀምራሉ። አሁን ሲያል አለ የሚባለው እውነት ነው? መንግሥተ ሰማያትስ አለ? እኔስ ከሞትኩ ዳግመኛ በትንግሥ እነግለሁ? ይህ ሁሉ እውነት አይመስለኝም በማለት ይጠራጠራሉ። እግዚአብሔር እራሱ ማነው? ሃይማኖትስ ምንድን ነው? በማለት የአምላክን ሕልውና ሳይቀር አይቀበሉም። ለጥያቄአቸው ምላሽ ሃይማኖት ማለት እኮ ተፈጥሮ ከራሷ በላይ በሆነ መለኮታዊ ኃይል የምትገዛና የምትመራ ናት በሚል ቀኖና ላይ የተመሠረተ አሳይንሳዊ አመለካከት እንጂ እግዚአብሔር የለም ወይም ተፈጥሮን የሚቆጣጠር የበላይ ኃይል የለም ሲሉ መልስ ለመስጠት ይዳዳሉ።

አልም ሰዎች ሃይማኖተኞች የሚሆኑት እና በእግዚአብሔር የሚያምኑት ስለተፈጥሮ በቂ ዕውቀት ስለሌላቸው ነው በማለት ብቻ ምላሻቸው መላምት እና ግምት ሆኖ ይቀራል እንጂ መልስ አይሆንም።

በመሠረቱ አለመረዳት እና አለማወቅ ይኖራል እንጂ መልስ የሌለው ጥያቄ አይኖርም። በዚህም መጽሐፍ ቅዱስ ለጥያቄዎች ሁሉ ምላሽ ይሰጣል። በተለይ ስለ እግዚአብሔር እና ስለ እግዚአብሔር

መለኮታዊ አሠራር ስንጋገር እግዚአብሔር በተፈጥሮ ሕግ የማይተዳደር እና በተወሰነ ቀመር የማይገዛ መሆኑን ማመን አመርቁ መልስ ነው። አሁን ግን ወደ ሁሉም ጥያቄ ና ምላሽ ዝርዝር ውስጥ እንገባም ምክንያቱም የዚህ መጽሐፍ አላማ ለሚያጠራጥረን እና ጥያቄ ለሆነብን ሁሉ መልስ ለመስጠት ሳይሆን ጥርጣሬ ስሜታዊ መታወክን እና ብኩንነትን እንደሚያስከትል ለመጠቀም ነው።

> ፍትወት

ፍትወት ሌላ ነገር ሳይሆን የፍካቤ ሥጋ ግንኙነትን በተግባር ለመተርጉም የሚደረግ ፍላጎት ወይም ስሜት ነው። በትክክለኛው መንገድ ከሆነ የፍካቤ ሥጋ ስሜት (ፍትወት) በራሱ መጥፎ አይደለም።

በጋብቻ ክልል ውስጥ ባል ከሚሰቱ ሚስትም ከባላ ጋር ፍካቤ ሥጋ ለማድረግ በፈልጉ ወይም ቢያደርጉ ኃጢአት አይሆንባቸውም። ፍካቤ ሥጋ ከጋብቻ ክልል ውጭ ሲያመራ ግን ኃጢአት ከመሆኑ በላይ ሱስ መሆን ይጀምራል። ስም አጠራሩም "ዝሙት" ይባላል። ከእንሰሳት በተለየ መልኩ በዝሙት ኃጢአት የሚጠቃው ደግሞ ሰው ብቻ ነው። ከሌሎች ፍጡራን በይበልጥ የሰው አዕምሮ ኃይል እጅግ ያስደንቃልና።

የሴት ልጅ አስተያየቷ፣ አካሄዷ፣ አድራገቷ እና ደምግባቷ እንደገና ወንድ ቢማርከው በአዕምሮው ሌላ ትርጉም ይኖረዋል እንጂ ተፈጥሮዋን በማድንቅ ብቻ አይወሰንም። በአዕምሮው ውስጥ

የተፈጠረው ትርጉምም ፍትወት ይባላል (ማቴ. 5:28)። የሰው ልጅ ፍትወት የሚቀሰቀስበት መንገድ በዚህም ብቻ አይገኝም፣ ወንድ የሴትን ልጅ ማንኛውንም ዓይነት የሰውነት ክፍላን አይደለም በአካል፣ ቤቱ በለጣጠፋቸው ሰዕሎች እና አልሰሙ ውስጥ በሸንቃቀራቸው ፎቶዎች እንዲሁም በየማስታወቂያው ሰሌዳ ላይ ባለው ምስል አማካይነት ሲመለከት ሁሉ ፍትወቱ ይቀሰቀስበታል። ይህም የሰው ፍትወት የሚጠነሰሰው በአዕምሮው ውስጥ እንደሆነ ያረጋግጣል፣ አዕምሮ ደግሞ ፍትወትን በትክክል መተርጎምና አቅጣጫ ማስያዝ ሲያቅተው ሰላምን ያኖጋል፣ ለዝሙት ኃጢአት ያጋልጣል።

አንድ ታዋቂ የሥነ ልቦና ምሁር "ለማከናወን የምንፈልገው ነገር ሁሉ የሚመነጨው ካለን የፍካቤ ሥጋ ፍትወት እና ታዋቂ ሰው ለመሆን ካለን ጉጉት ነው። ሲሉ እንደገለጹት።

ፍትወት ሰላማችንን ከሚያናጥ እና ለኃጢአት ከሚያጋልጠን የሥጋ ምኞቶች አንዱ መንሥኤ መሆኑን አስቀድመን ተናገርን እንጂ ሰው እንዲሟላለት የሚፈልገው ሌሎችም ዓይነት የሥጋ ምኞቶች አሉ። ምኞቶቹም ማሳለቅት የሌላቸው እና መጠነ ሰፊ ናቸው።

የሰው ልጅ አንዱን ምኞቱን ሲያሳካ ተከታይ ምኞቱ ብቅ ማለት ይጀምራል። ወደደም ጠላም በመጀመሪያ ግን መሠረታዊ ፍላጎቱ ምግብ፣ ልብስ፣ መጠለያ፣ ጤና እንዲሟላለት ይጥራል ከዚህ በኋላ ነው ሌላኛው የፍላጎት ዓይነቱ የሚግተለተለው።

በኑሮው ስኬታማ ለመሆን ይታገላል። ኑሮው ስኬታማ ሲሆን ደግሞ በሁሉም ሰው ተወዳጅነትን ለማትረፍ ይጓጓል። በዚህም ላይ በቃ ከበራታ፣ ዕውቀትና እና የመሳሰሉት የሥጋ ምኞቶች ሁሉ ተራቸውን ጠብቀው ይከተሉታል። እነዚህን ሁሉ ምኞቶችን ለማክናወን በሚያደርገው ውጣ ውረድ ይታወካል።

እብው ይህን ዓይነትን የሥጋ ምኞት ብኩንነት 'የጋጠላት ውጤት' ይሉታል

አንድ ምሁርም 'በዚህ ዓለም አንዳች የምረጠው እና የምመኘው ነገር ስለሌለ ዓለም ላትንቀኝ ንቁአታሁ' እንዲሉ በተለይ እብው መናገያን እግዚአብሔር የሚያስፈልጋቸውን ሳይለምኑት እንደሚሰጣቸው ስለሚያውቁ የሥጋ ምኞት ተገዥዎች አይደሉም። በሥጋ ምኞትም አይታወኩም።

> የመንፈስ ዝለት

መረጋጋት ስንል በፍጹም ሰላምና ደስታ መኖር ማለት ነው። ምክንያቱም መረጋጋት በራሱ የስኬታማነት እና የጤና ምልክት ነው አለመረጋጋት ግን የመታወካችን ውጤት ነው። ስላለመረጋጋታችን ከውስጣዊ መንሥኤዎች አንዱ ደካም (የመንፈስ ዝለት) ነው። ደካም ብዙዎቻችንን ወደ ቁጣ ሽንፈት፣ አለመቻቻል፣ እና ተስፋ መቁረጥ ውስጥ ይከተናል።

ደካም ከሥራ ብዛት ወይም ከሕመም አልያም ከሥነ- ልቦናዊ ተጽዕኖዎች እና በጣም ከማሰብ እና ያለዕረፍት ለብዙ ሰዓት ከማንበብ ሊመጣ ይችላል። ሰው ሲደክመው በሰውነቱ ውስጥ ያለው የነርቭ ሥርዐት ስለሚዛባ (ሁኔታዎችን ማጤን እና ማገናኘብ ይሳነዋል። ትዕግስትም አይኖረውም። በደካሚችን ወቅት ወደ ክርክር ትምህርት እና የሥራ መስክ መሰማራት መልካም አይደለም፤ ብንገባ እንኳን በተሰማራንበት መስክ ውጤታማ አንሆንም።

በተለይ ባለሥልጣናት በደካም ሁኔታ ላይ ካሉ የሌሎችን ዕድል ፈንታ በተመለከተ ውሳኔ ባያስተላልፉ መልካም ነው። አንድ ሰው እንደ ጸክመው ከተረዱ ከእርሱ ጋር አይከራከሩ፣ አጭርም ሆነ ረጅም ወይም ማንኛውንም አይነት ጥያቄ አይጠይቁት ምክንያቱም ስለጸክመው መበላጩት እና መቆጣት ይጀምራል፤ እንጂ ሐሳብምን ሊረዳ እና ምላሽ ሊሰጥም አይችልም።

ለምሳሌ አንድ አባወራ (ባል) በሥራ ደካም ወደ ቤቱ ሲመለስ ሚስቱ ውይይት የሚያሻው ጥያቄ ትጠይቀዋለች ምን አልባትም ጥያቄዋ የወር አስቤዛን የተመለከተ አልያም የልጆችን የትምህርት ጉዳይ የመሰለ ሊሆን ይችላል። በጥያቄዋ ባልየው ስለሚበሳጭ ይቆጣታል፣ ጸያፍ ቃላትን በመጠቀምም ኃይለ ቃላትን ይናገራታል፣ ይሁን እንጂ ይህ አባወራ ጥያቄዋን ያልተቀበላት ሃሳቧን ለመቃወም ሳይሆን በደካም መንፈስ ላይ ስላለ ብቻ ነው። ምክንያቱም እርሱ አሁን ዕረፍት እንጂ ሌላ ነገር አያስፈልገውም እርሷ ግን የደካሙን ስሜት ስለማትረዳለች ጥያቄዋን ያጣጣለበት ይመስላታል። በዚህም ውደ

ባለቤቷን ለትጻፍ ታማኝ እና ለፍቅር ተገዥ እንዳልሆነ አድርጋ ትገምተዋለች። ይህም ግምቷ ቅናት፣ ጥርጣሬ፣ ምቀኝነት... ስለሚያስከትል ፍቅራቸው እንዲቀዘቅዝ ትጻፍቸው እንዲኖር መንስኤ ይሆናል። ይህንን ለምሳሌ አቀረብኩኝ እንጂ በዚህ ዓይነት ሁኔታ የብዙ ባለትጻፍ ሁለትዮሽ (ጎብረት) ሞቶ ተቀብሮአል።

እኔ ግን ድካም በተሰማም ጊዜ ጥፋትና ስሕተት እንዳይፈጸሙ የምለግሰም ምክር ቢኖር እንሆኑ።

ደክመው ሳለ ከማንም ጋር ቃለ ምልልስ እና እስጥ እገባ አይጆምኖ፣ በተለይ ሐሳብ ገትሮች ከሆኑ እና በቀላሉ ሀሳብን ሊረዱ ከማይችሉ ይራቁ በዚህ ጊዜ የልብ ወዳጅዎ እንኳን ሊጠነቀቅልዎ የገድ ነው።

በድካም ጊዜ፣ ለችግሮች መፍትሔ ለማግኘት አንዳንድ ጉዳዮችን ለማከናወን እና ጥያቄዎችን ለመመለስ መታተር ውጤቱ አመርቂ ስላልሆነ ሁሉንም ነገር ለሌላ ቀን ወይም ለሌላ ያዘዋውሩት።

ሲደክምዎት ለድካም መፍትሔ ይሆን ዘንድ ትንሽ እንቅልፍ እና እረፍት ያስፈልግዎታል። ድካምን አስወግዶ ስሜታዊ እና አዕምሮአዊ መረጋጋትን ለመፍጠር ሌላኛው ዘዴ ደግሞ የደስታን እና የሀሴትን መንፈስ በሀሊናዎት መፍጠር መቻል ነው።

ለመደሰት እና ለመሳቅ ብቻ ከመጽሐፍት ከጋዜጣ፣ ከተረት መጻሕፍት፣ ቁምነገር አዘል አስቂኝ ቀልዶችን እና ሌላ ያላቸው ወገኖችን

ሁልጊዜ የሚያነቡ ሰዎች አሉ። እነዚህ ሰዎች ውስጣቸው በደስታ አፋቸው በላቅ ስለተሞላ ከአስቃቂ ወራዎች የተነሳ ስሜታዊ መታወክ አይገጥማቸውም ምክንያቱም ደስታ የሰው ልጅ ፍጹም መረጋጋት እንዲኖረው የሚያስችሉ ያስችላል።

አፋን በላቅ፣ ውስጡን በደስታ የሞላ ሰው ስሜታዊና አዕምሮአዊ መረጋጋት አለው፤ ይህ ሰው በቀላሉ አይሰላጭም፣ ወይም ለጸብም አይጋበዝም ይልቁንም ጸብን ሁሉ ወደ ቀልድ ለመቀየር ይቻለዋል፤ ይቀይራል።

ቁጣን ወደ ላቅ የመለወጥም ብቃት ስላለው የሚቆጣውን እና የሚበላጭበትን ሰው እንኳ በሚመልስለት ምላሽ በላቅ ያንከተክተዋል ከዚህ በኋላ በመካከላቸው በቁጣና በብሰጭት ፈንታ ላቅና ሰላም ያነግሳል። በጥቅሉ የማንንም ክብር እና መብት ሳይነካ ጥርስን የሚያስገልጥ ውስጥን የሚያፍነክንክ አስቂኝ ሰውን ሁሉም ይወዳል።

በማንኛውም ጊዜ፣ ቶታ እና ሁኔታ ከሰዎች ጋር ያለው መቀራረብ የሰመረ ነው። ጠዙዎች ይህን አስቂኝ ገና ከገፈሮቹን ሲያንቀሳቅስ በማየታቸው ብቻ ይሥቃሉ፤ ምክንያቱም የሚያስፈነድቃቸው እና የሚያስደስታቸውን ቃላት እንደሚጥል አስቀድመው ይገምታሉና ገና ገህ ሲቀድ በጠዋት ካገኙትማ ቀጥን ሙሉ ደስተኛ ሆነው ይውላሉ።

ይሁንና በአንጻሩ ግን መሳቅ የኃጢአት ስሜት እና ውጤት እንደሆነ የሚያስቡ አንዳንድ ሰዎች አይታዩም።

እነዚህ ሰዎች ዕውቀታቸው ጥራዝ ነጠቅ ሲሆን ለዕምርላቸው ጠባብ አስተሳሰባቸው ደግሞ ቀለል ነው። በሄዳብት ቦታ ሁሉ ከአገኙት ሰው ጋር ሁሉ ሲወያዩ ገጸቸውን ስለሚያደምኑት እና ፈታቸውን ስለሚጸጥሩት እነርሱም ገራ ተጋብተው ለሌሎችም አለመረጋጋት መንስኤ ይሆናሉ። ትክክለኛ ነርአቸውንም ተቀምተው ለመኖር ይገደዳሉ። እንደ መጽሐፍ ቅዱስ ምስክርነት መሣቅ ኃጢአት ወይም የኃጢአት ወጤት ነው በማለት ደብታን ተነፍን እና ነርን ተቀምቶ እንዲህ መኖር ከባድ የፍልስፍና ክስረት እንጂ ክርስትና አይደለም።

ጠቢቡ ሰላምን ለማልቀስም ለመሳቅም ጊዜ አለው ሲል እንደተናገረው ስንደሰት እንድንሰቅ ስናሰቅስ እንድናገባን ያስተምረናል፤ ተፈጥሮም በራሱ ያስገድደናል። በእግዚአብሔር ቃል ውስጥ ስለሳቅ በሁለት ዓይነት መንገድ ተገልጿል። አንደኛው ከፍተኛ በሆነ አዋኪና አስቸጋሪ ሁኔታ ውስጥ ስንገባ እግዚአብሔር በእምነታችን እርዳታን ሲሰጠን እሩችንን በሳቅ ይሞላዋል (መዝ. 126:1-2) እንደዚህ አይነቱ ሳቅ የእምነት እና የደስታ ወጤት ስለሆነ በግልጽ ለመሳገር እንደፍራለን።

ሌላኛው ዓይነት ሳቅ ደግሞ የእግዚአብሔር አሳራር ለፍጥረታዊው አዕምርላችን ሲከብደን ባለማመን አፋችንን የሚሞላው ሳቅ ነው። ይህ ዓይነቱ ሥላቅ ዋዛ ረዛዛ ማላገጥ ይባላል። ይህም ወደ ኃጢአት ስለሚመራን አንቀበለውም። ያም ሆነ ይህ የትክክለኛ ደስታ መገለጫ የሆነው እውነተኛ ግቅ ባሕርይ እንጂ የኃጢአተኝነት ምልክት አይደለም።

➤ ገደብ የለቀቀ ቁጣና ብስጭት

ትክክለኛ ቁጣ በሰው ውስጥ ያለ የሰሜት ዓይነት ነው። ገደብ የለቀቀ ቁጣ ግን ያለመረጋጋት ሌላኛው ገጸታ ነው። አንዱ ለአንዱ ሕንጻው እና ወጤት ነው የተቆጣ ሰው ይታወቃል፤ የታወከም ይቆጣል።

አንዳንድ ሰው በባሕርይው ትዕግስት የጎደለው ስለሚሆን በሰው እና ቁጥ ነው። ለእንደዚህ ዓይነቱ ሰው አለቃቂ ወራ ቢነገሩት በውጫዊ ገጸታው የቁጣ እና የብስጭት ስሜቶች ይነበቡበታል። ይኸውም ፊቱ በርበሬ ሲመሰል፤ የአገገቶቹ የደም ስሮች ሲገታተሩ፤ ለመናገር ረልጎ ቃላት ሲያጥረው፤ ሲንተባተብ፤ ብዥ ስለሚልበት አጥርቶ ማየት ሲሳነው ይመለከቱታል።

እርሰዎም ይህንን ሁኔታውን በማገናዘብ አይሆስ! ተረጋጋ! ምንም አይደል! አዲስ የሚፈጠር ችግር የለም ይሉታል ወይም የጀመሩለትን ወራ ሳይጨርሱለት ያቆሙታል፤ እርሱ ግን ንግግርዎን እንኳን እስከመጨረሻው ሳያዳምጥ አራሱንም ሊስት ይችላል።

እኔ ግን አልዎታለሁ እንደዚህ ዓይነት ሰው አይሆን። አያሱስ ክርስቶስ 'ልባችሁ አይታወክ አይፍራ' (ዮሐ. 14:27) ሲል እንደተናገረው በቀላሉ አይታወኩ በሆነ ባልሆነው አይደናገጡ። የሚያስቆጣም እና የማያበሳጭም ሁኔታ ቢገጥምም እንኳን ራስዎን

ለማረጋገጥ ከእርስዎ ሌላ ለእርስዎ የሚቀርብ ስለሌለ ብስጭትዎን እና ቁጣዎን ገደብ ያበጁለት እና እራስዎን ያረጋጉ።

እስኪ ድንጋይ አንስተው ወደ እንደ ተራራ ቢወረውሩ ተራራ ካለበት ቦታ ይነቃነቃል? አይነቃነቅም? ነገር ግን ያንን ድንጋይ ወደ መስታወት ቢወረውሩት መስታወቱ በቀላሉ ተሰባብሮ ይደቃል። እርስዎም እንደ ተራራው ጽኑ እና ጠንካራ ይሁኑ እንጂ መስታወቱ በቀላሉ እንደተሰበረ በሆነ ባልሆነው አይቆጡ ወይም አይበሳጩ።

ጽኑ ጠንካራ፣ ትዕግስተኛ፣ ሰው አፍቃሪ እና ትሎት ከሆኑ ብዙ ተጽኖች ቢከብዎትም እንኳን ይቋቋማቸዋል እንጂ አይቆጡም። የአጋጠመዎትን ችግሮች ከመፍታትዎ አልፈው ለችግሮችዎ እና ለመሰናክልዎ መንስኤ የሆኑ ሰዎችን ሲያነጋግሩ እንኳ በፈገግታ ይሆናል። ፈገግታ ደግሞ የቁጣ ስሜት ሳይሆን የመረጋጋት ውጤት ነው።

ሐዋርያው ቅ/ጳውሎስ “ምንም ያህል ብትቆጡ ጋጢአት አትሥሩ” እንዳለው የሚቆጡበት አጋጣሚ ቢፈጠርና ቢቆጡም ቁጣዎ ከፍቅር ባኮ ውስጥ የወጣ እና በፍቅር የተለወሰ ስለሚሆን ለብዙዎች ሕይወት መታነጽ እንጂ መባዛን ምክንያት አይሆንም።

ምክንያቱም ቁጣ ሰዎችን ለጥሩት እና ለጋጢአት የሚያጋልጠው ቁም በቀልን፣ ጥላቻን እና የመሳሰሉትን ያዘለ ከሆነና ገደብ የለቀቀ ሲሆን ብቻ ነው። ለጤና ችግር እና ላለመረጋጋት እንዳይጋለጡ ቁጣዎ ገደብ የለቀቀ አይሁን።

◆ ውጫዊ መንሥኤዎች

ለስሜታዊ መታወክ፣ ለአዕምሮአዊ ብኩንነት እና ለአካላዊ አለመረጋጋት ውጫዊ መንሥኤዎች ብዙ ናቸው። አንድ መንፈሳዊ (ጽኑ) ሰው ግን በጊላ በትንታኔው እንደሚባራራው እነዚህን ሁሉ ውጫዊ መንስኤዎች ማስወገድ እና ማሸነፍ ይቻላል።

አሁን በጣም አስፈላጊ የምንላቸው እና የምንዘረዝራቸው ከአካላት፣ ከስሜት ሐዋላት፣ ከአዕምሮ፣ ከመንፈስ እና ከነፍስ ጋር ቁርኝት ያላቸውን ብቻ ነው።

ሀ) ስሜታዊ መታወክ፣ አዕምሮአዊ ብኩንነት እና አካላዊ አለመረጋጋት የሚያስከትሉ ጉልቀ መሳፍርት ምክንያቶች አሉ። ብዙዎቹ ምክንያቶች ከመኖሪያ ቤታችን እና ከምንኖርበት አካባቢ ጋር የተያያዙ ናቸው።

- እነርሱም:-
- 1. ጩኸት
- 2. ብርሃን
- 3. ቀለሞች
- 4. ማሸኖች

የመሳሰሉት ናቸው።

> የመኖሪያ ቤት እና የምንኖርበት አካባቢ

1. የሕዝብ ብዛት በእጅጉ በሚኖርበት እና በሚስተናገድበት በማንኛውም ከተማና ቦታ ሁሉም ሰው ስሜታዊ መታወክ፣ አዕምሮአዊ ጠኩንነት እና አካላዊ አለመረጋጋት ይታይባታል። በተለይ ሰዎች ጥቅጥቅ የሚሉባቸው እና የሚተራመሱባቸው አካባቢዎች እና ቦታዎች ለመታወክና ላለመረጋጋት ዋነኛ ተጠቃሾች ናቸው።

እነዚህ ቦታዎች ሻጮችና ሸማቾች የሚነታረኩበት የመገበያ ስፍራ እና ቦታ፣ ሰራተኞች የሚሠሩባቸው ፋብሪካዎች፣ ተማሪዎች የሚውሉባቸው የትምህርት ተቋማት፣ (ዩኒቨርሲቲዎች፣ እና ት/ቤቶች)፣ በሽተኞች የሚስተናገዱባቸው ሆስፒታሎች በጠቅላላው ዕለት ተዕለት ለማገበረሰቡ አገልግሎት የሚሰጡ ሥፍራዎች እና የገንደ ማዕከሎች ናቸው።

2. ሌላው ደግሞ የሥራ መገቢያና መውጫ ሰዓት ለብዙ ሰዎች መታወክ ምክንያት ነው። በዚህን ጊዜ በከተማ ውስጥ የትራፊክ የፈሽካ ድምጽ፣ የተማሪዎችም ሆነ የሰራተኞች መመላለስ ግማሾቹ በእግር፣ አንዳንዶቹ በግል መኪና፣ ሌሎቹ በታክሲ እና በሕዝብ ግመላለሻ እውቶብስ ወደ ቤታቸውም ሆነ ወደየሥራ መስካቸው በሚዝቡና በሚወጡበት ሰዓት የሚፈጠረው ግርግር እና ጫጫታ ከተማውንም ሆነ ነዋሪዎቹን ያውካል።

ይህንን የሥራ መገቢያ እና መውጫ ሰዓት ጠብቆ የወከባ ሰዓት (Rush hour) ይሉታል።

በዚህ የወከባ ሰዓት የሕዝብ ብዛት ባለባቸው ዋና ዋና ከተሞች አንዳንድ ጊዜ ትራፊክን ለማቆም በሰዎች ብዛት ሊጸረጥ ይችላል። ይህም ለሥራ መበደል ለሠራተኞችም ለላማ አለመሰጠት ምክንያት ከመሆኑም ባሻገር ለመታወክ እና ላለመረጋጋት መንስኤ ነው።

3. ይህ ሁሉ ሁከት እና ወከባ የሚታየው አብዛኛውን በቀን ነው። ቅዱስ ደስሐቅ ሌሊት ለጸሎት የተሠራ ጊዜ ነው እንዲሁ እግዚአብሔር ቅኝን በሥራ ለሊቱን ደግሞ በጸሎት እንደናሳልፈው ሌት እና ቀንን ለየልን። አበው ገዳማውያን ሁል ጊዜ ለጸሎት ከቀን ሁካታ ይልቅ የሌሊቱን ጸጥታ የሚመርጡት ለዚህ ነው። ምክንያቱም ጸሎታቸው ከቀን ይልቅ በሌሊት ጠሊቅ እና ምጡቅ ነው።

ይሁን እንጂ አሁን አሁን አንዳንድ ከተሞች የሌቱን ጸጥታ ለማድፍረስ ሌሊቱን በምሽት የጭፈራ ቤቶች እና የመጃታ ቤቶች አማካይነት የሁከት ማስተናገጃ አድርገውታል። በዚህም አድራጎታቸው የእግዚአብሔርን ሕግ እየጣሱ አምላካቸውን ይበደላሉ። በዚች ዓለም ጫጫታ እና ሁካታ የተዋጡት እና የሚታወኩት ምድራውያን ብቻ ቢሆኑም ለማያውያን መላእክትም እንኳን ተቀን ሁካታ የሚስተናገዱትን እና አለመረጋጋት የሚታይባትን ይህቺን ምድር እና ምድራውያንን ሲመለከቱ ይገረማሉ። ከዚያም በዚህች ምድር ላይ

የሚስተናገደው ሁካታ ምንድነው? ሰውስ እንደዚህ አይነት ሁካታ ውስጥ ለምን ይኖራል? የሰው ልጅ ተረጋግቶ የሰላምና የፍቅር እየሮን እየተነፈሰ መኖር የሚችልበት ጊዜስ መቼ ይሆን? ሲሉ መገረማቸውን በጥያቄ ይገልጻሉ።

በመሰረቱ የሰው ልጅ እኛ የምንኖረውን የኑሮ ሥርዐት የራሱ ካላደረገና የምናመልከውን አምላክ ካለመለክ መቼውም ቢሆን ተረጋግቶ መኖር ስለሚያቅተው በሁካታ ውስጥ ባለው ኑሮ የሕይወትን ጣዕምና ትርጉም ሊረዳ አይችልም። ምክንያቱም ሰላም እና ጸጥታ ለማያዊ ኑሮን የምንኖርበት የሕይወት መንገድ ነው ሲሉ አማራጭ የሌለው መልስ ይሰጣሉ። መልሳቸውም በምድር ላይ የሚኖረው የሰው ልጅ ሰላሙ መናጋቱ እና በሁካታ ውስጥ የመኖሩ ዋነኛ መንገድ ሕገ እግዚአብሔርን አለመጠበቅ መሆኑን ያሳያል።

4. ሕገ እግዚአብሔርን ለመጠበቅ ሁካታን እና ጫጫታን ለመሸሽ ሲሉ ብቻ ብዙዎች የከተማ ነዋሪዎች መዘቃ ቤቶች፣ ወፍሬ ቤቶች፣ ተሽከርካሪዎች ፋብሪካዎች እና የንግድ ድርጅቶች ካሉበት እና ሕዝብ ከሚበዛበት ከደመቀ ከተማ ይልቅ ለመኖሪያ ቤታቸው በከተማ ዳርቻዎች ጸጥ ረጭ ያለ ቦታን ይመርጣሉ።

ለምሳሌ የለንደን ከተማ ሕዝብ ከ12 ሚሊዮን አልፎአል በዚህም ላቢያ ብዙዎች የለንደንን ከተማ እየለቀቁ ከከተማው ውጪ “ሱብሪያ” በተባለ ቦታ መኖሪያቸውን እየመሠረቱ ነው።

5. አንዳንድ ከተሞች ደግሞ በከተማው ውስጥ ሰላም እና ጸጥታ ለማስረገን ጭንቀት፣ ሁከት እና አለመረጋጋትን ለማስወገድ ለነዋሪዎቻቸው ሕግና ደግብ አውጥተዋል። ይኸውም ሕገ ነዋሪዎች ለመኖሪያ ቤት መሥሪያ የተመሩትን ቦታ ድርጅቶችን እንዳይከፍቱባቸው እና ትልልቅ የንግድ ሕንጻዎችን እንዳይሠሩ ያገዳል።

በሌሎች ከተሞች ያለው ሕግ ደግሞ አንድ ሰው ለመኖሪያ ቤት የተመራውን ቦታ አንድ ሦስተኛውን ተጠቅሞ መኖሪያ ቤት እንዲሠራ እና ቀሪውን ቦታ የአትክልት እና የመኖሪያ ሥፍራ እንዲያደርግ ብቻ ይፈቅዳል።

ይህም የመኖሪያ ቤቶች ከፋብሪካዎች፣ ከንግድ ድርጅቶች ርቀው በተመቻቸ ስፍራ መሠራታቸው እና በውስጣቸውም ቀልብን የሚሰብ፣ ዐይንን የሚማርክ፣ እና ስሜትን እድሶ ሰላምን የሚሰጥ የአትክልት እና የመኖሪያ ሥፍራ መደረጉ ለሁከታችን መፍትሔ መሆኑን ያረጋግጣል።

ይሁንና በአሁኑ ወቅት ከነዋሪዎች ብዛት አንጻር ተስማሚ ምቹ እና ጸጥታ የሰፈነበት የመኖሪያ ቤት ማግኘት ከጥቂት ባለጸንቶ እና ሰላም ወዳዶች በስተቀር ለብዙዎች በጣም ይከብዳል።

6. ይህንንም ትግር ለመቅረፍ አንዳንድ ከተሞች ለማገበረሰቡ ጠቃሚ የሆኑ የመኖሪያ ቦታዎችን አዘጋጅተዋል። ይሁን እንጂ እነዚህ

የመናፈሻ ቦታዎች ውብ የተፈጥሮ ገጽታዎችን በማስተዋወቅ ለጤንነት ተስማሚ ቢሆኑም ሁከት እና ግርግር ዘወትር አልጠፉባቸውም።

ምክንያቱም እንደ አንዳንድ ግለሰቦች ግንዛቤ የመናፈሻ ቦታዎች ለድካም፣ ፅረፍትን ለጭንቀት ደስታን የሚያገኙባቸው ሥፍራዎች ሳይሆኑ ለተቃራኒው ሁከት እና ግርግር መፍጠሪያዎች እና ማስተናገጃዎች በመሆናቸው ነው። በዚህም ምክንያት ጠዘዎች ጭንቀት፣ ሁከት፣ አለመረጋጋት በከበባቸው ጊዜ እና በፅረፍት ቀናቸው እንዲሁም በዘግፋት ወቅት ለመናፈስ ይህን ዓይነትን ለው ሠራሽ አዕምሮን የማላረፊያ ቦታ እየተው ተፈጥሮአዊ ወደሆነ የከተማ ጻርቻ ወይም ገጠራማ ክፍል ይሄዳሉ። ይህንንም ለማድረግ ሁኔታው ካልተመቻቸላቸው በመኖሪያ ቤታቸው ውስጥ በጠረጴዛ ወይም በጌጣጌጥ ማስቀመጫ ላይ ቢቻላቸው ሰው ሠራሽ ሳይሆን ተፈጥሮአዊ አበቦችን ያስቀምጣሉ። የማይቻላቸው ከሆነ ተፈጥሮን የሚወክሉ ሰው ሰራሽ ጌጣጌዎችን ገዝተው ያኖራሉ። በዚህም ተፈጥሮን በማድነቅ ከጭንቀታቸው ይገለገላሉ።

ያም ሆነ ይህ በጭንቀትና በሁከት ጊዜ ጸጥ ረጭ ባለ ገለልተኛ ቦታ ጊዜን ማሳለፍ እና ተፈጥሮን ማድነቅ መፍትሔ ይሆናል። ተፈጥሮ በራሱ የእንደን ሰው አለመረጋጋትና ጭንቀትን ማስወገድ ይችላል። በዚህም የተነሳ ጠዘ ሰዎች ወደ መናፈሻ ቦታዎች፣ የአትክልት ሥፍራዎች እና የባሕር ጻርቻዎች ዛሬም ድረስ ይጓዛሉ ምክንያቱም በዚያ ያለው ተፈጥሮአዊው የመልክዕ ምድሩ

አቀማመጥ እንዲሁም የሰማዩ ገጽታ ለሥጋዊ ሕይወታቸው ጤንነትን ለመንፈሳዊ ሕይወታቸው ጽናትን ይሰጣቸዋል።

በሌላ ለሜሪካው ፕራዝዳንት አይዘን ሐወር ካህብ-ባኩት እንደ አስገራሚ ታሪክ ላካፍልዎ።

ኤይዘን ሐወር የአሜሪካን ፕራዝዳንት ሳሉ በአንድ ወቅት ከባድ ጦርነት ነበር። ጦርነቱም እየተፋፋመ አልቁትን ባስከተለ ጊዜ እርሳቸው በዓል ለማክበር እና የበዓሉን ዕለት ለማሳለፍ ወደ አንድ ሐይቅ ይጓዙ ነበር። በዚያም ተፈጥሮን እያደነቁ በጆልባ እየተጓዘና ዓግም እያሰገፍ፣ ፎቶ ይነሱ ነበር።

ምንም እንኳን በዚያን ጊዜ እንደ ሀገር መሪነታቸው ከባድ ጋላራነት እና ተጠያቂነት ቢኖራቸውም እርሳቸው ግን በእንደዚህ ዓይነት የተፈጥሮ ገጽታ መንፈሳቸውን ያደሱ ነበር። ይህንንም ያደረጉት እራሳቸውን ማረጋገጥና እና አዕምሮአቸውን ማደላቸው ለሥልጣናቸው የአሠራር ሂደት እንደሚያገዝባቸው እና በጭንቀት ወይም በውጥረት ጊዜ ጽናትን እንደሚሰጣቸው ስለሚያውቁ ነበር።

በቅዱሳት መጻሕፍት ደግሞ እንደተጻፈው መድኃኔዓለም ክርስቶስ ተከታዮቹ ደቀ መዛሙርቱ በተጨማሪ እና በታወቁ ጊዜ ተፈጥሮን እንዲያደነቁና ከዚያም እንዲረጋጉ ለማድረግ ወደ ገለልተኛ ቦታ ይወስዳቸው ነበር። ይኸውም አንዳንድ ጊዜ አበቦች ወዳሉበት የአትክልት ሥፍራ ሲወስዳቸው ሌላ ጊዜ በእርሻ (ማሳ) መካከል

እንዲያልፉ ያደርጋቸዋል። እንዳንድ ጊዜ ደግሞ ወደረጃጅም ተራራዎች ያወጣቸዋል በሌላ ጊዜም ወደ ባሕር ዳርቻዎች ይወስዳቸዋል። አምስቱን እንጀራ እና ሁለቱን ዓሣ ባርኮና እበርክቶ የሰጣቸውም በእንደዚህ አይነቱ ገለልተኛ ሥፍራ ነው። ይህም ተፈጥሮን ከማድነቅ በተጨማሪ ከተፈጥሮ ጋር የነበረውን ገንኙነት ስንገነዘብ ልብን የሚመስጥ ነው።

7. ሌሎች የእግዚአብሔርን ድንቅ አሠራር እና ተፈጥሮን ከምናደገቅባቸው ዋናዎቹ ቦታዎች ገዳማት ናቸው።

በተለይ ብዙዎች ሰላምንና ዕረፍትን ሽተው ወደ ገዳማት መሄድ ጀምረዋል፤ በእርግጥ ገዳማቱ በሰው ሥሪት ብቻ ሳይሆን በተፈጥሮአቸውም ሰላምና እጥቃ የሰፈነባቸው ቦታዎች እንደሆኑ ይታወቃል። ነገር ግን ወደ ገዳማቱ በሚሄዱ ሰዎች ምክንያት አብዛኛው ገዳማት ግርግር እና ወኸርንብር አይታጠባቸውም።

በዚህም ገዳማውያን መናገያን የጽዋና ሕይወታቸውን እንዲያው ተገደዋል። ስለዚህም ገዳማቱ እጥቃቸውን እና ሰላማቸውን ሳለማጣት ለንብረትም ሆነ ለተሳላማዎች የጠበቀ እና የአደቀ ሥርዐትና ደንብ ማውጣት አለባቸው። እንደገናም ለንብረት፣ ለተሳላማዎች፣ ለመንገደኞች፣ ለመንፈሳዊ ጉዞ ተጓዥኞች፣ ከገዳማውያን መኖሪያ ጋር የማይቀራረቡ የእንግዶች ማረፊያ ማዘጋጀት ያስፈልጋቸዋል።

ይህም ለተሳላማዎቹና ለንብረትም የገዳማቱን ሕልውና ሰላም እና እጥቃ እንዲላመዱት ያደርጋቸዋል። ሰዎች ከከተማው ሁከት እና ግርግር እንዲሁም ኃጢአትን ከሚጋብዙ ሁኔታዎች ርቀው ወደ ገዳም የሚሄዱበት ዋናው ዓላማቸው በሰላም እና በእጥቃ ጊዜያቸውን ከእግዚአብሔር ጋር ማሳለፍ እንዲችሉ ነው።

ይልቁንም እኛ ክርስቲያኖች በበዓላት ምክንያት እና በራሳችን ጊዜ መንፈሳዊ ጉዞን የምንጓዘው እንደንብረትም ሀገርና ቦታ ለማየት እንዲሁም ታሪክ ለማጥናት ብቻ ሳይሆን ቅዱሳት መጻሕፍትን ለማንበብ፣ በተመስሎ ለመጻለይ፣ ለመስገድ፣ እራሳችንን ለመመርመር እና ኃጢአታችንን ለመናዘዝ መሆን አለበት። አቅሙ ከፈቀደልን ወይም ሁኔታዎች ከተመቻቹልን ወደ ገዳማት ስንሄድ በማገባር ሄደው ላይ ባልተ ዋዛ ፈዛዛ ከመፍጠር ይልቅ በነፍስ ወከፍ ለየብቻችን ብንሄድ ተመራጭ ነው።

በማገባር ወደ ገዳማት በሚሄዱና በነፍስ ወከፍ ለየብቻቸው ወደ ገዳማት በሚሄዱ ክርስቲያኖች መካከል ሰፊ ልዩነት አለ።

በማገባር ወደ ገዳማት የሚሄዱት ቦታውን አይቼው አላውቅም። በሚል ሰብስቦ ከነፍሳቸው ይልቅ ለሥጋቸው የሚያደሉ ሥጋውያን ክርስቲያኖች ይሰዛሉ።

ስለዚህም ለሥጋቸው ድሎት የሚይዙት የምግብና የአልኮል መጠጥ አይነት እንዲሁም የመዘቃ ቁሳቁስ የገዳማቱን ሥርዓት እና ደንብ ያፋልሳል። ከብዛታቸውም የተነሣ የገዳማቱን የአኗኗር ሥርዐት

ካለመልመድ በገዳማቱ ውስጥ ግርግር፣ ሁከት እና አዳዲስ ችግሮችን ይፈጥራሉ።

ለዩብያቸው በነፍስ ወከፍ የሚሄዱ ገለሰቦች ግን ሥራ እንኳን ቢኖርባቸው ከሥራ ኃላፊዎቻቸው አስፈላጊው ለተወሰነ ጊዜ ሱባኤ ለመግባት ቀኖና ለመያዝ፣ በጾም በጸሎት ለመወሰን ይሄዳሉ ከዚያም የገዳሙን አበምኔት አስፈላጊው የእንግዶች ማረፊያ ስፍራ ይሰጣቸዋል። ሱባኤያቸውን ሲጨርሱ ለጋጠላታቸው ሥርዓትን አግኝተው ይመለሳሉ።

በሰዚህ ሁላችንም ወደገዳማት በማገባር ስንሄድ የገዳማቱን ሥርዓት እና ደንብ ጠብቀን መንገዳዊ የሆኑ መርሀ-ገብሮችን ብቻ በመከታተል ማሳለፍ ይጠበቅብናል።

> ጩኸት

ሁከት የሚፈጠር ድምጽ ጩኸት ይባላል። የመከፍ፣ የባቡር፣ የአውሮፕላን፣ የሞተር ሳይክል፣ የድምጽ ማጉያ፣ የመሳሰሉት ወይም በስብሰባ እና በፓርቲ ላይ የሚፈጠር አልያም የመንገደኞች እና በየአውራ ጎዳና ላይ ያሉ የነጋዴዎች ድምጽ ሊሆን ይችላል። ይህም ድምጽ ያለማቋረጥ ሊሆን ስለሚችል ለሰሜት ይለቀጥጣል። ሁከትን መፍጠር ብቻ ሳይሆን አለመረጋጋትንም ያስከትላል።

በሰዚህ ርዕስ በቴሎቪዥን በነቢዩ ኤልያስ እና ሁሉን ቻይ በሆነው በእግዚአብሔር መካከል የተጻፈውን ውይይት በምሳሌነት ላቅርብልዎ።

“እነሆ እግዚአብሔር አለፈ በእግዚአብሔር ፊት ተልቅና ብርቱ ነፋስ ተራሮችን ስነጠቀ አለቶቹንም ሰባበረ እግዚአብሔር ግን በነፋሱ ውስጥ አልነበረም፤ ከነፋሱም በኋላ የምድር መናወጥ ሆነ እግዚአብሔር ግን በምድር መናወጥ ውስጥ አልነበረም፤ ከምድር መናወጥ በኋላ እሳት ሆነ እግዚአብሔር ግን በእሳት ውስጥ አልነበረም፤ ከእሳቱም በኋላ ትንሽ የገደብ ድምጽ ሆነ ኤልያስም ያን በሰማ ጊዜ ፊቱን በመጎናጸፊያው ሸፈነ። ወጥቶም በሞላው ደጃፍ ቆመ እነሆ ኤልያስ ሆይ በዚህ ምን ታደርጋለህ የሚል ድምጽ ወደ እርሱ መጣ። ይህም የእግዚአብሔር ደምጽ ነበር” (1ኛ ነገሥት 19:11-13)። ይህም የእግዚአብሔርን ድምጽ መስማት የምንችለው በሁካታ ውስጥ ሳይሆን በገደብ ጊዜ እንደሆነ ያስገነዝባል።

ዳግመኛም ከዚህ ታሪክ እንደምንረዳው ሁሉ አንድ ሰላማዊ ሰው ለጤና ተስማሚ የሆነ ንጹሕ ዓየርን ሰንቆ ሽው እንደሚል ነፋስ አነጋገሩ በለሆሳስ እና አድራጎቱ በለዘብ ሲሆን፣ አካሄዱ ደግሞ ግርማ ሞገስን የተላበሰ በመሆኑ ይታወቃል። ይህ ዓይነት ሰው ረድኤተ እግዚአብሔር ያልተለየው እና ፍጹም ሰላማዊ ነው።

የታወከ ሰው ግን ልክ አጠገብም ከመድረሱ በፊት ድምጹን በማጮህ፣ በሚያስገመግም እና ያገኘውን ሁሉ እያነሳ በሚጥል ሀውሉ

ነፋስ ይመሰላል። ይህ ሰው ዐይነት ትዕቢተኛ፣ ምላሱ ሐሰተኛ፣ ልቡ ተንኮለኛ ነው። በእካሄዱም ከላባ እና በእነጋገሩም ወሽካታ ነው። ጸጥቅሉ በመላ አድራጎቱ እግዚአብሔር የተለየው ጸብጫሪ እና ሁከት ረግረ ነው። ምክንያቱም እግዚአብሔር የሌለበት ዕውቀቱ፣ ሀብቱ፣ ትጋቱ እና ማንኛውም ድርጊቱ ባዶ እና ከንቱ ነውና።

ለምሳሌ አንዳንድ ሰባኪዎች መስበክ ማለት መሮህ፣ መስበክ ማለት መወራጨት እና በመንፈስ ቅዱስ የሰከረ መስሎ መታየት ይመስላቸዋል።

ሰብሀም በሚሰብኩበት ጊዜ ዛር ከዚህ እዚያ ከዚያ እዚህ እያሉ ወዲያ እና ወዲህ ይወናጨፋሉ። እራሳቸውንም ፍጹም በማድረግ የሕዝቡን ኃጢአት ብቻ እየተናገሩ ይበላጫሉ። በሰብካታቸውም እግዚአብሔርን መሐሪነት ሳይሆን ጨካኝነት የእግዚአብሔርን ፍቅር ሳይሆን ጥላቻን ይሰብካሉ። ይኸውም ለምሳሌ በኃጢአታችሁ ምክንያት ሰማይ እሳት ቋጥሮአል፣ ከዚህን ቀን እስከዚህ ቀን ዝናም ይቆማል፣ እያሉ መጽሐፍ ቅዱስን ሰበብ በማድረግ የራሳቸውን የኑሮ ዘዴ ይሰብካሉ። በዚህ ዓይነት ሰብካታም ታዳሚዎች ተስፋ ቆርጠው እና ተበላጭተው የእግዚአብሔርን ቃል የሰሙ ሳይሆን አስፈሪ እና አስደንጋጭ ትርጉት እይተው የተመለሱ ያህል ይጨንቃቸዋል። ሰብካታም ከተኾበት ሲያባገናቸው በእውናቸው ሲያውካቸው ይታያል። ይህ ዓይነት ሰብካታ ነፍሳትን የሚያስበረጋግ እንጂ የሚያረጋጋ አይደለም።

ምን አልባት ብዙ ሰዎች የዚህ አይነት ሰብካታን በሚሰብኩ ሰባኪ በሚታዩ እና አካላዊ እንቅስቃሴ ብቻ ይማረኩ ይሆናል። የቋንቋ አጠቃቀሙን፣ የዓረፍተ ነገር ቅንብሩን እና የቃላት አሰካኩንም ያደንቁለታል። ይሁን እንጂ ከጥቂት ደቂቃ በኋላ የማረካቸውን እና በውስጣቸው የተሰማቸውን ውጤት ያጡታል።

ሰባኪውም የሚናገራቸው ቃላት የሽመደዳቸው እና ያጠናቸው እንጂ ከሕይወቱ እና ከመጽሐፍ ቅዱስ ጋር የተሰማሙ አይደሉም። ስለሆነም ምን እንደተናገረ ምን እንደሚናገር ለሰሚዎቹ ብቻ ሳይሆን ለራሱም አይገባውም።

ትክክለኛ ሰባኪ ግን በእግዚአብሔር አጋዥነት ታዳሚዎቹን በመንፈሳዊነቱ እና በመጽሐፍ ቅዱስዋ ትምህርቱ አማካይነት ሰብካታ ያሳምናቸዋል። ይኸውም በመንፈስ ቅዱስ ምሪት እንጂ በራስ ስሜት በመስከር እና ገድብ የለቀቀ አካላዊ እንቅስቃሴን በመጠቀም አይደለም። ትክክለኛ ሰባኪ በሰብካቱ እግዚአብሔር ዓለሙን እንዲሁ እንደወደደ እና አንድያ ልጁን እንደሰጠን በማብራራት እግዚአብሔር ለሰዎች የለውን ፍቅር፣ መሐሪነት እና ይቅር ባይነት ይገልጻል።

ሰብካታም ሁል ጊዜ በሰሚዎች የልብ ሰሌዳ የተከተበ እና የተተከለ ይሆናል። ውጤቱም በእውናቸው ይቅርና በሕልማቸው አይረሱትም። ለአጭር ጊዜ በእካላ ሥጋም ሊረሱት ይቅርና በወዲያኛውም ዓለም በእካላ ነፍስም ሆነው ዝንተ ዓለም አይረሱትም።

ይሁን እንጂ በአስረላገው ቦታና ጊዜ ደምፅን አሰምቶ መናገር አያስፈልገንም ማለት አይደለም።

አንዳንድ ጊዜ ለባዘው አይጩህ እንጂ አስረላገ ጠያን ጊዜ እና ቦታ እንደ አድማጮቹ ርቀት፣ ጠዛት እና የእውቀት ችሎታ ደምጽ አሰምቶ መናገር ይችላል። ለምሳሌ ዐዋጅ ሲያውጅ፣ ቁጣን ሲገልጽ ደምጹን አሰምቶ በናገር መልካም ነው። ይህ አይነት የደምጽ አወጣጥ እና የአቀራረብ ስልት የውስጣዊ ሰላም የሰላማዊ ሰው ምልክት ነው። ምክንያቱም ሰላማዊና የተረጋጋ ሰው በውይይት በገገገር ጊዜ የአድማጮችን ችሎታ እና ስሜት መጥኖ ይናገራል እንጂ ከአድማጫ መጠን በላይ ደምጹን ከፍ አያደርግም። አድማጮቹም ምን ለማለት እንደረገገ እንኳን ተናግሮ ከመናገሩ በፊት ይረዳታል።

በአንዳንድ ደግሞ አንዳንድ ያልተረጋጉ ሰዎች በውይይታቸው ጊዜ ደምጻቸውን ከፍ ከማድረጋቸው የተነሣ ለጠብ የሚዘጋጁ በክስ የሚጨበጡ እና ቡጢ የሚሰነዝሩ አድርገው ሲገምቷቸው ይችላሉ።

ምክንያቱም ያልተለመደ እንቅስቃሴ እና እንገዳ ደምጽ አዕምሮን ወደልዩ ሐሳብ እና ውሳኔ ይወስዳልና።

ቅዱስ አርሳኔዎስ በአንድ ወቅት በነፋስ የተፈጠረውን የሽንብቅ ደምጽ በሰማ ጊዜ “ይህ የምሰማው የመሬት ንቅናቄ ምንድን ነው? ሲል በመገረም ተናገረ። ቅ.አርሳኔዎስ ይህን ያለበት ምክንያት የሚኖርበት ቦታ ሹክታ እና ኮሽታ እንኳን የማይሰማበት ከመሆኑ

የተነሣ። ጆሮዎቹ ጸጥታን በቻ ስለለመዱ ጥቃቅን ደምጾችን ለመስማት በጣም ንቁዎች እና ፈጣኖች ስለሆኑ ነው።

> ቀለሞች

ቀለሞች ለመታወክም ሆነ ለመረጋጋት የሚለግሱት አስተዋጽኦ ወይም የሚያመጡት ተጽእኖ ቀላል አይደለም።

ለምሳሌ አረንጓዴ መስህብነት ያለው እና ማራኪ ቀለም ነው። በተቃራኒው ደግሞ ስሜትን አውከው አለመረጋጋትን የሚያስከትሉ የቀለም አይነቶች አሉ። ከእነዚህም አንዱ ቀይ ቀለም ነው።

ቀይ ቀለም አስረላገ ጠያን ቦታ፣ ለጌጥ እና ለሚያስተላልፈው ትርጉም ብቻ ካልተጠቀምንበት በስተቀር ሆለመናው ቀይ የሆነ ነገር ስሜትን ያውካል።

ከዚህም የተነሳ ጠባቂ ሰዎች አልባሳትን የቤት ቁስቁስን ሲገዙ ለቤታቸው የግድግዳ ወበት ሲያስቡ ለድርጅታቸው አርማ ሲፈልጉ ለመናፈሻ፣ እና ለአትክልት ሥፍራዎች አበቦችን ለመትከል ሲዘጋጁ አትኩሮትን የሚሰቡ እና ማራኪ የሆኑ የቀለም ዓይነቶችን ይመርጣሉ። ምክንያቱም ለመረጋጋት ማራኪ የሆኑ እና መስህብነት ያላቸው የቀለም ዓይነቶች ለዓይናችን ተስማሚ ምግብ ናቸው።

> ብርሃን

ብርሃን ለመታወክም ሆነ ለመረጋጋት የራሱ የሆነ አስተዋጽኦ ወይም ተጽእኖ አለው።

ለዚህም ተብሎ (በዚህም ምክንያት) አንዳንድ ታላላቅ እና ዋናዎና ከተሞች በአውራ መንገዶቻቸው ላይ ለዓይን ማራኪ እና ለሰሜት ተሰማሚ የሆኑ የተለያዩ ቀለማት ያሉአቸው መብራቶች ተሰርተውላቸዋል።

በቤተክርስቲያንም ውስጥ በቅዳሴ እና በአምልኮ ጊዜ የሚበሩት የጧፍ እና የሻማ መብራቶች ለጸሎት እና ለተመስጦ ኪነ-ጥበብ ካፈራቸው የኤሌክትሪክ መብራቶች ይልቅ አመቺና ተሰማሚ ናቸው።

ለዓይን ተሰማሚ ያልሆነ የመብራት ብርሃን ሰሜትን የሚያውክ እና አደጋ የሚያደርስ ነው።

ለምሳሌ ኃይለኛ መብራትን አብርቶ የሚጓዙ ሹፈር በተቃራኒው ገጽታ የሚመጣውን ሹፈር ዐይን ባበራው ከመጠን ያለፈ መብራት ስለሚያውከው አደጋ ሊያደርስ (ሊፈጥር) ይችላል።

> ማሸናጃ

ማሸናጃ አንድን ተግባር በቀላሉ እና በፍጥነት ለማከናወን የሚያስችሉ በነዳጅ በጋዝ፣ በኤሌክትሪክ ኃይል... የሚንቀሳቀሱ

ዘመናዊ መሣሪያዎች ናቸው። ለምሳሌ ኮምፒውተር፣ የልብስ ሰፈት መኪና፣ የጫማ መስፈያ ማሽን፣ የመሳሰሉት የማሽን አይነቶች ናቸው። አገልግሎታቸውም በቤት ውስጥ ወይም ከቤት ውጭ በየቢሮው እና በየፋብሪካው ሊሆን ይችላል።

ማሸናጃ ምንም እንኳን ለምንጥርበት ዓለም የምርት ውጤቶችን በተቀላጠፈ መልኩ ቢያቀርቡ እና የስልጣኔ መኖር መገለጫዎች ቢሆኑም ስሜታዊ መታወክ ከሚያስከትሉ እና አለመረጋጋትን ከሚያመጡ መንስኤዎች ይመደባሉ። በዚህም የሰው ልጅ ውስጣዊ ሰላሳ ይኖጋል።

አሁን ባለንበት ዘመን ማሸናጃ ያለማቋረጥ ሌት ተቀን ይሠራሉ ማሸናጃንም የሚቆጣጠሩ ሠራተኞች (Operators) ያለ ዕረፍት ከማሸናጃቸው ጋር ስለሚሠሩ ሕዋሳቸው ይዘላሉ፣ አካላዊ ድክመትም ይታይባቸዋል። በዚህም ምክንያት ሠራተኞቹ ሥሕተት ይፈጥራሉ። አልያም ማሸናጃ አደጋ ያደርሱባቸዋል፣ ይህም የምርት ውጤትን የሚያሸቆልቁል ሲሆን፣ እነርሱንም የሚያገኙትን ትርፍ ክፍያ ያሳጣቸዋል። በሥራ አለቆቻቸው ዘንድም ታታሪነታቸው ስለሚጎድፍ የግል ማኅደራቸው ታይቶ በግምገማ መልኩ ከሥራቸው ሊታገዱ ይችላሉ።

ለእነርሱም ከዚህ በኋላ መኖር ሞት መስሎ ይታያቸዋል፣ ወይም መኖር አለመኖር በእነርሱ ዘንድ አጠያያቂ ይሆናል። በዚህ ሁሉ ይታወካል፣ ሰላማቸውን ያጣሉ።

ባላይ ሀገሮች እና የተማሪ እና የሠለጠነ ኃይል በሌላቸው ከተሞች የማሽን አጠቃቀም እምብዛም አይደገፍም። ማሽኖች ሰው አልባ ሆነው ከመሠረታቸው በዘለል አንድ ማሽን ብቻ ሃያ ወይም ሠላሳ አልያም ሀምሳ ሠራተኞች ከሚሠሩት ይልቅ የመሥራት ኃይልና ፍጥነትም አለው። በዚህም አብዛኛውን ጊዜ ማሽኖች ለሰዎች ሥራ አጥነት እና ሥራ ፈትነት ችግር ተጠቃሽ መንስኤዎች ናቸው።

ሥራ አጥነት ደግሞ ያለምንም ጥርጣሬ የሀገርንም ሆነ የማኅበረሰቡን ሰላም ያናጋል። ከአምስት መቶ አመት በፊት ገና ከመነሻው ማሽኖች ብቅ ያለብት ጊዜ በታሪክ 'የኢንዱስትሪ አብዮት' (Industrial Revolution) በመባል ይታወቃል። አሁን ባለንበት ዘመን ግን የማሽኖች ዕድገት የሚያስደንቅ ፍጥነት ከዕለት ወደ ዕለት መምጣቱ ከስያሜ በላይ ስለሆነ ዕጽብ ድንቅ ያስብላል። ታላቁ የነጻነት ሰው ማሕተመ ጋንዲ የማሽኖችን አጠቃቀም ስለማይቀበል ሕዝቦቹን በእጃቸው እንዲሠሩ አጥብቆ አዟቸዋል።

ምክንያቱም ይህ ማሕተመ ጋንዲ በጥንታዊ ዘመን አንድ ገበሬ በደስተኛነት በውሃ ማጠፍ ጎማ አማካይነት የእርሻ መስኩን በማጠጣት ወይም ውሃውን በቦይ አማካይነት ተጠቅሞ ውስጥ ለውስጥ በሚያርስርስበት ጊዜ እና ፈጣን ኃይል ያለው ከአንድ የቦታ ገጽታ ወደ ሌላኛው እየተሸከረከረ የሚያጠጣ ሰው አልባ ማጠፍ ባለበት በአሁኑ ዘመን የሰው ልጆች በሥራ ያላቸው እርካታ ይለያያል።

የዚች መጽሐፍ ዓላማ ግን በማሽን እና በእጅ መሥራት መካከል ያለውን ልዩነት ለማብራራት ወይም ማሽኖች የሥልጣኔ ዕድገት አሻራ መሆናቸውን ለመተቸት ሳይሆን የማሽኖች አጠቃቀምና ማሽኖች

- በሰላም እና በጸጥታ ላይ የሚያስከትሉትን ጉዳት
- በሕዋሳት ላይ የሚያመጡትን ጭጥረት እና መታወክን
- የእካባቢውን ንጹሕ አየር በመበከላቸው አደገኛ የጤና መታወክን ማስከተላቸው
- ከማሽኖቹ የሚወጣው ድምጽ እንቅልፍን ዕረፍትን ሰላምን መንሳቱን በጭሩ ለማብራራት እና ማሽኖቹ ላለመረጋጋት መንስኤ መሆናቸውን ለመግለጽ ብቻ ነው።

ለ) ነፍሰን ሥጋን እና መንፈስን የሚያውክ

• ኃጢአት

መረጋጋትን የሚነሱ ትዕግስትን የሚያሳጡ መንስኤዎች አብዛኛውን ጊዜ ኃጢአት እና የኃጢአት ገጽታዎች ናቸው። በኃጢአት ገጽታዎች ውስጥ አለማመንጥ ፍርሃትጥ ስጋት እና የመሳሰሉት ይካተታሉ።

የኃጢአት መንፈሳዊነትን ያደበዘዘል ስፍራን ያውካል ሥጋን ያጎቅላል። ኃጢአተኛም ዕድሜውን መቆየት በኃጢአት ይታወካል ምክንያቱም ኃጢአተኛ ኃጢአትን ለሠራ ስል ኃጢአትን እንዴት

መስራት እንዳለበት ስለሚያውጠነጥን እና ኃጢአትንም ከሰራ በኋላ በፍርሃት በሰጋት በጸጸት ስለሚከበብ ኃጢአትን ከማድረግ በፊትም ሆነ ኃጢአትን ከሠራ በኋላ ሰላም የለውምና (ኢሳ. 48:22)።

የቃየን የሕይወት ገዢ እና የቃየን ዝርያ የላሜህ የሕይወት ታሪክ ለዚህ ዋና ተምሳሌቶች ይሆኑናል። ይህቺ የምንኖርባት ምድር እንኳን ፍቅር፣ ሰላም እና ደስታን የተጠቀሱበት እና በምትኩ ሁከት አለመረጋጋት የነገሠባት አንዱ (ምክንያት) የቃየን ኃጢአት የተመረከዘ ነው።

ቃየን ከገነት ወጪ የተወለደ እና ለሚኖርባት ምድርም ሆነ ለወላጆቹ ለአዳምና ሌዋን የበኩር ልጅ ነው።

ይህ የበኩር ልጅ ቃየንም በታናሽ ወንድሙ በአቤል ቀናበት፣ ቅናቱም ወደ መግደል አድጎ ወንድሙን አቤልን ገደለው።

ቃየንም ወንድሙን ከገደለ በኋላ እስከ ዕለተ ሞቱ ተቀበዝባሻ፣ ዘዋሪ፣ ኮብላይ፣ ፈሪ እና ጭንቀታም ሆነ። የሚያስረገጠው እና የሚያውከው የወንድሙን የአቤልን አድራሻ የጠየቀው እግዚአብሔር ብቻ ሳይሆን የሚያየው ሰው ሁሉ ነበር (ዘፍ. 4:12-14)።

ጭንቀት ፍርሃት፣ ሰጋት እና ግራመጋባት ሥነ ልቦናዊ ተጽእኖዎች ሰላሙን ነሱት፣ እርሱም እነዚህን ሥነ-ልቦናዊ ተጽዕኖዎች ለማንበረ ሰቡ ያስተዋወቀ ቀዳሚ ሰው ነው።

ጭንቀታምንቱ እና ፍርሃቱም ባለበት ማንበረ ሰብ ሁሉ በእጅጉ ታወቀ። የእርሱም ዋዳታ "ኃጢአቴ ልሸከማት የማልችላት ታላቅ ናት የሚያገኘኝም ሁሉ ይገድለኛል" የሚል ነበር (ዘፍ. 4:13-14)።

የቃየን ነፍሱ ገዳይ መሆን በእርሱ ላይ ብቻ መታወክን ያስከተለ ሳይሆን ኋላ ኋላ በምድራችን ላይ ለተከሰቱትና ዓለም ሰላምን ሽቶ ሰላምን ላጣባት መረጋጋትን ረፈጎ ሁከትን ላስከተለባት ጦርነቶች መቅደምም ሆነ።

በቃየን በኩል ከአዳም ሰባተኛ ትውልድ የሆነው እና ሁለት ሚስት ያገባው የቃየን ዝርያ ላሜህም እንዲሁ ነፍሱ ገዳይ እና ሕግ አፍራሽ ነበር።

እርሱም ለሁለቱ ሚስቶቹ ኃጢአቱን ሲናገር "እናንተ የላሜህ ሚስቶች ቃሌን ስሙ፣ ነገሪን አድምጡ እኔ ነልማሳውን ለቀስሌ ብላቴናውንም ለመዋጋቴ ገድዬዋለሁ፣ ቃየንን ሰባት እጥፍ ይበቀሉታል፣ ላሜህን ግን ሰባ ሰባት እጥፍ።" ሲል አለመረጋጋቱን ያስከተለበትን ሰቆቃ አዘል ነዛዜ ተናዟል (ዘፍ. 4:23-24)።

ይህም ሰቆቃ አዘል ነዛዜ ምድር ቁመኞችን በቀለኞችን እና ጭንቀታዎችን እንደያዘች፣ ዓለምም በክፋት እንደሰጠመች እና በኃጢአተኞች የራሷንም ሰላም እንዳጣች ያመላክታል።

ጋጠላተኛ በዚህ ዓለም በሚኖርበት ሥጋዊ ኑሮ ብቻ ሳይሆን ከሞት በኋላ ስላለው ዘላለማዊ ኑሮ ሲያሰብም ይታወቃል። በጸግም ምጽአት የሚደርስበትን የቅጣት ፍርድ ሲያብሰለሰል ይወነቃል።

በሕገ-እግዚአብሔር የሚጓዝ መንፈሳዊ ሰው ግን 'እሁንም' ልጆች ሆይ በሚገሰጠበት ጊዜ እምነት እንዲሆንልን በመምጣቱም በእግዚአብሔር ፊት እንዳናፍር በእርሱ ኑሩ የሚሰውን መጽሐፍ ትግላዊ መልእክት ዘወትር ስለሚያነብ በተስፋ ብቻ ደስተኛ ነው።

በእርግጥ ሐዋርያው ቅ/ጳውሎስ 'በሕያው' እግዚአብሔር እጅ መውደቅ የሚያስፈራ ነው' ሲል እንደነገረን ጋጠላታችንን ላልተናዘዝን እና በጋጠላታችን ንስሐ ላልገባን ከሞት በኋላ ያለው ዘላለማዊ ኑሮ ሕይወት ሳይሆን ሞት ይሆንብናል።

ጋጠላቱን የተናዘዘ እና ንስሐ የገባ ሰው ከእግዚአብሔር ጋር ጥሩ ግንኙነት ስላለው ከቅ/ጳውሎስ ጋር 'ልሄድ ከክርስቶስ ጋር ልኖር እናፍቃለሁ ከሁሉ ይልቅ እጅግ የሚሻል ነውና' (ፊል. 1:23) ይላል። ንስሐ ያልገባ ጋጠላቱን ያልተናዘዘ ሰው ግን ዘወትር በሕግ አፍራሽነቱ በእምነት አልባነቱ ከእግዚአብሔር አሠራር ጋር ይቃረናል።

በዚህም ምክንያት ስለሞት፣ ከሞት በኋላ ስላለው ዘላለማዊ ኑሮ፣ ስለፍርድ፣ ስለሊዩሱስ ክርስቶስ ጸግመኛ መምጣት ሲነገር ነፍሱ በጣም ትታወቅለች።

እንደዚህ ዓይነት ርዕስ ያላቸውን ወራዎች ላለመስማት ይወስናል ነገር ግን እነዚህን ዓይነት ወራዎች ባይሰማም እንኳን በውስጡ ጋጠላቱ የቀረጸበት ፍርሃት እና ሥጋት ያስጨንቀዋል። ስለዚህ በጋጠላት ላለመታወክ መፍትሔው ጋጠላትን መናዘዝ ስለሆነ ዛሬውኑ ንስሐ ገብተው ጋጠላትን ይናዘዙ እና በሕይወት ይኑሩ።

ጋጠላቱን የተናዘዘ ሰው ግን 'እሁንም' ልጆች ሆይ በሚገሰጠበት ጊዜ እምነት እንዲሆንልን በመምጣቱም በእግዚአብሔር ፊት እንዳናፍር በእርሱ ኑሩ የሚሰውን መጽሐፍ ትግላዊ መልእክት ዘወትር ስለሚያነብ በተስፋ ብቻ ደስተኛ ነው።

በእርግጥ ሐዋርያው ቅ/ጳውሎስ 'በሕያው' እግዚአብሔር እጅ መውደቅ የሚያስፈራ ነው' ሲል እንደነገረን ጋጠላታችንን ላልተናዘዝን እና በጋጠላታችን ንስሐ ላልገባን ከሞት በኋላ ያለው ዘላለማዊ ኑሮ ሕይወት ሳይሆን ሞት ይሆንብናል።

ጋጠላቱን የተናዘዘ እና ንስሐ የገባ ሰው ከእግዚአብሔር ጋር ጥሩ ግንኙነት ስላለው ከቅ/ጳውሎስ ጋር 'ልሄድ ከክርስቶስ ጋር ልኖር እናፍቃለሁ ከሁሉ ይልቅ እጅግ የሚሻል ነውና' (ፊል. 1:23) ይላል። ንስሐ ያልገባ ጋጠላቱን ያልተናዘዘ ሰው ግን ዘወትር በሕግ አፍራሽነቱ በእምነት አልባነቱ ከእግዚአብሔር አሠራር ጋር ይቃረናል።

በዚህም ምክንያት ስለሞት፣ ከሞት በኋላ ስላለው ዘላለማዊ ኑሮ፣ ስለፍርድ፣ ስለሊዩሱስ ክርስቶስ ጸግመኛ መምጣት ሲነገር ነፍሱ በጣም ትታወቅለች።

ምዕራፍ አራት

ታላቅ ምክር

የመጽሐፍ ተጠቃሚ እንዲሆኑ እና አካላዊ፣ አዕምሮአዊና ስሜታዊ መረጋጋትን አግኝተው በፍጹም ሰላም እንዲኖሩ ቀጥለው የተዘረዘሩትን ዐሥራ-ስድስት ጠቃሚ ምክሮችን ተቀብለው በሕይወትዎ ይለማመዷቸው።

1. አካላዊ መረጋጋትን (አደብን) የራስዎ ለማድረግ ወደ ቤትዎ ሲገቡ እና ሲወጡ ወይም በርዎን ሲከፍቱ እና ሲዘገ የሚያውክ ደምጽ ላለመፍጠር ይሞክሩ። በቤትዎ ውስጥ ያለውን የቤት ዕቃና ቁሳቁስ ከቦታ ወደ ቦታ ሲያዘዋውሩ በዝግታ ይሁኑ።
2. እንደሞኝ ሳይንገላጅጁም እንደ ባለጌ ሳይዘባኝም አካሄድዎን እና እንቅስቃሴዎን ግርማ ሞገስ ያለው ያድርጉት። ጫማቸውን ለማስተዋወቅ፣ የሌሎችን ቀልብ ለመሳብ እና በጫማቸው ደምጽ አለን መጥተናል! ተመልክቱን! እንደሚሉ አንዳንድ ሰዎች በአረማመድዎ እና በኮቴዎ አላስፈላጊ ደምጽ አይፍጠሩ።
3. በውይይት ጊዜ ኃይሉ ቃል እና ጸያፍ ቃላት አይጠቀሙ ሲወያዩም በጥድፈያ ሳይሆን በእርጋታ የመናገር ልምድን ያዳብሩ። በሉኖሳስ እና በሰዛ እንጂ በመጮህ አይናገሩ። በክርክር ወቅት ጥሩ አድማጭ ከመሆንዎ በተጨማሪ ሲናገሩ የለሰለዕ ቃላትን ይምረጡ። ገና ሲናገሩት ያሰቡት ቃል ሰውን ያስከፋል

ወይም ያስቀይማል ብለው ከገመቱ ደግሞ የምላስ ወለምታ በቀቤ አይታሽምና (የንግግርዎ ውጤት መጥፎ ስለሚሆን) አንደበትዎ ያቅቡት እንዳችም አይናገሩ።

4. ደክመው ወይም ታውከው ሳለ የሚያስቆጣ እና የሚያበሳጭ ደብዳቤ ቢጽፉ እንኳ ቢያንስ ቢያንስ ለአንድ ወይም ለሁለት ቀን ያዘግዩት - እንጂ ወዲያውኑ ለባለ አድራሻው አይላኩት። ኋላ ሲረጋገጥ ደግመው - ደጋግመው ያንብቡት ከዚያም መለወጥ የሚያሻውን ሐሳብ ይቀይሩ መሻሻል ያለበትንም አባባል ያስተካክሉ።
5. አዕምሮዎን በመቆንጠጥ አንዳች ድርጊት እንዲፈጽሙ የሚያነሳሳዎ ሐሳብን የጸጥታ ጊዜን ወስደው ከየአቅጣጫው እስኪመረምሩት ድረስ አይታዘዙት።
6. አለመታገስ በራሱ የውስጣዊ ሰላም ዕጥረት ስለሆነ ውስጣዊ ሰላምዎ እንዳይናጋ ይታገቡ እንጂ በቀላሉ ለጥፋት እና ለጡብ አይጋበዙ። ሰው በቀላሉ ከተበሳጩ ሰላሙን ያጣል፤ ትዕግስቱም ይሟጠጣል። በዚህም ምክንያት ሳይረጋጋ እና ሐሳቡን ሳያሰባስብ ወዲያው አንድ ነገር መናገር ወይም ማድረግ ይፈልጋል አልያም አንድ ውሳኔ ለማሳለፍ ይገደዳል። ይህም አድራጎቱ ለመታወክ ይዳርገዋል። ታጋሽነት እና ሰላማዊነትን መገጣጠል ስለማይቻል። አንድ ሰው አሁን ትዕግስቱ ተሟጠጠ ቢልም እርስዎም ምን ትዕግስትህ ብቻ ሰላምህም ተናግቷል (ተሟጣል) ይሉታል።

7. ሰው ሲደክመው በሰውነቱ ውስጥ ያለው የነርቭ ሥርዐት ስለሚዛባ ሁኔታዎችን ማጤን እና ማገናዘብ ይሳነዋል። ስለዚህም ይህ ሰው ያለአንዳች ምክንያት ሲበሳጭ እና ሲቆጣ ያስተውሉታል እርሱም ግን ደክመው ባለ ለደካምም መፍትሔ ይሆን ዘንድ ትንሽ ዕንቅልፍ እና ዕረፍት ይወሰዳል እንጂ ወደ ክርክር፣ ትምህርት እና የሥራ-መስክ አይሰማም።

8. ፍጹም ሰላማዊና የተረጋገጠ እንዲሆን በአዲስ መንፈስ አዲስ ሕይወትን ዕለት ተዕለት እንዲኖሩ። የተወሰኑ የጾም ጊዜያት ይኑርዎት መጽሐፍ ቅዱስም “ጾምን ቀደሱ” (ኢዩሌል 2:15) ሲል የጾምን አስፈላጊነት ይነግረናል።

ለየሱስ ክርስቶስ ሰው በማይደርስበት እና ፍጹም ሰላም በሰፈነበት በቆርንቶስ ተራራ ላይ እርባ የጾም ቀናትን እንዳሳሰረ ያስተውሉ እርግጥ እኛም በበኩላችን ብዙ የምንጸማቸው የጾም ጊዜያት (አጽዋማት) ቢኖሩንም እንኳ በጾማችን ጊዜ ከየአቅጣጫው በሁከት በጫጫታ መከበባችን ትልቁ ችግራችን ነው በዚህም ምክንያት ከጾም ማግኘት የሚገባንን ሙሉ ተቅምና ውጤት ላናገኝ እንችላለን።

9. በአዕምሮ ሁከት (አለመረጋጋት) የሚጠቁ ከሆነ ከዚህ ጥቃት ነጻ ለመውጣት ያለመረጋጋት መንገዶችን ውስጣዊ አልዎም ውጫዊ መሆናቸውን በቅድሚያ ያረጋግጡ፤ ከዚህ በኋላ አቅምም

በፈቀደው መጠን ለብሰጭት እና ለቁጣ የሚዳርግም ያለመረጋጋት መንገዶች ከነሰንኮፋቸው ያስወግዱ። ይልቁንም መንገዱ ከቀራቢዎችም እና ከወዳጆችም የሚመጣብዎ ከሆነ ከእነርሱ ጋር ያለዎትን ግንኙነት ያቋርጡ።

ጠቢቡ ሰላምን ከቁጠ ሰው ጋር ባልገኘራ ለትሁን፣
ከወረዳተኛም ጋር ለትሂድ፣
መንገዱን እንዳትማር” (ምሳ. 22:24)
ሲል የሚመክረን ለዚህ አይደል!

አንድ ግብጻዊ ምሁርም ይህንን አባባል በተለየ ዕረፍተ ነገራዊ ቅንብር “ጠላት አድርጎት ከሚሞገስ ሰው ጋር ምንም ዓይነት ቀረቤታ እና ወዳጅነት አይኑርህ” በማለት ዳግመኛ ይመክረናል።

10. ሰዎችን በዕውቀታቸው እና በመሥሪያዎቻቸው ሕይወታቸው ፍጹማን ናቸው ብለው አያስቡ። ከእነርሱም ብዙ ነገር አይጠብቁ ሰዎች ሁሉ ሰብአዊ ፍጡር እስኪሆኑ ድረስ መጥፎ አልያም ጥፋ ሊሆኑ ይችላሉና። ምንጠልባት ጉዳት (መጥፎ ነገር) ቢያደርሱብዎ እንኳን አይበላጩ፤ እየኖሩ ያሉት ከበቁ ቅዱሳን እና ከንጹሕን መላእክት ጋር ሳይሆን ከተራ ሰዎች ጋር መሆኑንም አይዘንጉ ስለዚህም በሌሎች ክፋት ሥሕተት እና ጥፋት አይታወኩ።

11. ቁጣም በነደደ ጊዜ ውይይት እና ክርክር ውስጥ አይገቡ፤ ለማንኛውም ዓይነት ጥያቄ ምላሽ አይሰጡ። ከንዴትም ስሜት

ከተላቀቁ በኋላ ግን ያሰቡትን መናገር የወጡትን መፈጸም ይችላሉ። ምንጊዜም በንዴት እና በቁጣ ስሜት ውስጥ ሳሉ እራሳችን እስኪያረጋጉ ድረስ ከማንም ጋር በማንኛውም ርዕሰ ጉዳይ አልሳተፍም፣ ሐሳብ አልሰጥም የምለው ውሳኔም የለኝም! የሚል ልምድ ይኑርዎ።

12. የውስጥ ሰላምም በተናጋ ጊዜ መንፈስዎን ለማደስ ሲሉ የጭንቀት ማስታገሻዎችን፣ የእንቅልፍ እንክብሎችን (ኪኒኖች)፣ አልኮል መጠጦችን፣ አደንዛዥ ዕጾችን፣ የማንቃቀቂያ ንጥረ-ነገሮች እና የመሳሰሉትን ተጠቃሚ አይሁኑ፤ ምክንያቱም እነዚህ ሁሉ ወደ አልሆነ አቅጣጫ እና የጤና መታወክ ሊመሩዎት ይችላሉ እንጂ መፍትሔ አይሆንዎትም።

በእርግጥ የውስጥ ሰላምም ሲናጋ ጭንቀት ሲከብዎት፣ እነዚህን ማስታገሻዎች እንዲጠቀሙ ቢገደዱ እንኳን ማስታገሻዎቹ መፍትሔ ከመሆን ይልቅ ሱስ መሆን ይጀምራሉ። በተጠቀሙአቸው ጊዜ ለጊዜው የተረጋጉ ቢመስልዎትም ከማስታገሻዎቹ ጋይህ ሲነቁ ግን እራሳችን እንደ ቀድሞው ያለምንም ሕክምና (መፍትሔ) ከነእኩሉ እና ችግሩ ያገኙታል።

አዕምሮዎን ለማደስ እና ሰላምዎን ለመገንባት ትክክለኛ መፍትሔ ማግኘት ከፈለጉ የሚፈሩአቸውን ነገሮች እና በምናብም የፈጠሩአቸውን ሐሳቦች በቀጥታ መጋፈጥ መቻል አለብዎ።

13. አዎን በእርግጥ ችግሮችዎን ሁል ጊዜ እንዲህ ሲያስተካክሏቸው እንጂ ሲሸገሩ መረጋጋት አይኖርዎትም። ከችግሮች በመሸገጥ ምን አልባት ለተወሰነ ጊዜ የተረጋጉ እና ሰላማዊ የሆኑ ቢመስልዎትም እራሳችን ከእውነተኛ ሰላም ሰላገለሉ እና ችግሮዎቹን ከመፍትሔ ስለረቁአቸው የሚለማዎ ሰላም ጤናማ አይደለም።

ለምሳሌ በቤትዎ ውስጥ አንድ ችግር አለብዎ ወይም ተፈጠረ እንበል ይህንን ችግር ላለማየት እና ለማምለጥ ቤትዎን ትተው ወደ ቡና ቤት፣ ሆቴል እና የመናፈሻ ቦታዎች ይሄዱ ይሆናል።

ይሁንና ወደ ቤትዎ መመለስዎ ስለማይቀር ሽሽትዎ ዘላቂ መፍትሔ አይሆንዎትም። ለምን ቢባል? ወደ ቤትዎ ሲገቡ ችግሩ ሌላ ችግር ፈጥሮ ከመበራከቱ በላይ ያለ አንዳች መፍትሔ አፍጥሮ ይጠብቅዎታል።

ስለዚህ ትክክለኛ ሰላም እንዲኖርዎ ችግሮችዎን ሳይሸገሩ በመጋፈጥ ሊያስተካክሏቸው ይገባዎታል።

14. እንቢተኝነት፣ እብሪተኝነት እና የመሳሰሉት በሕርያት ከእርስዎ ያርቁአቸው። ሥጋዊ ጤንነትዎንም እንዳያናጉ መንፈሳዊነትዎንም እንዳያጡ ክፉውን በመልካም ያሸንፉ እንጂ ክፉውን በክፉ በመቃወም አይታወኩ፤ ለኃጢአትም አይጋለጡ (ሮሜ. 12:21)።

15. ቸግሮች ከአቅም በላይ ሆነው በወላሳቤ እና መፍትሔ ቢያጠላቸው እንኳን አይጨነቁ። ስላምዎንም አያደፍርሱ፤ ነገር ግን ሐሳብዎን ሊገነዘቡ ወደሚችሉው ሰው ወይም ለቸግሮዎ መፍትሔ መያዣ ብቃት ወዳለው ባለሙያ በመሄድ ምክርን ይቀበሉ። በእውነትም ከምክሩ ለቸግሮዎ መፍትሔ እና የውስጥ ስላምዎን የሚያደሱበት አዲስ ሐሳብ፣ ትክክለኛ አቅጣጫ እና የሕይወት መንገድ ያገኛሉ።

16. በነገሩ ውጣ ውረድ ውስጥ በምኞት አለመሳካት እና በሕይወት መሰላቸት አማካይነት ስላሙን ያጣ ሰው የዚህችን ዓለም ውበት እና ጣዕም የናቁትን የመናንያንን ታሪክ ቢያውቅ ወይም የምናኔ መንፈስ በሀሊናው ቢያሳደር ፍጹም የተረጋጋ ሰላማዊ ይሆናል።

በእውነት እርስዎም ምኞትዎ ማለቂያ እና መቋጫ ባይኖርዎም እንኳን ሁሉም ነገር ገዢውን ጠብቆ ኃላፊ እና ረጋፊ መሆኑን ከተረዱ የዚህችንም ዓለም ማለፍ ከተቀበሉ ተረጋግተው እና ስላም አግኝተው ለመኖር አያቅትዎትም።

